

ានមកគ្របដណ្តប់លើអ្នករាល់គ្នា” ។

ព្រះយេស៊ូវយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌

៥០នោះទ្រង់នាំគេចេញទៅត្រឹមបេថានីថ រួចទ្រង់លើកព្រះ ហស្តឡើងប្រទានពរអោយ

៥១កំពុងដែលទ្រង់ប្រទានពរ នោះព្រះវរបិតាបានញែកទ្រង់ចេញពីគេ លើកឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ទៅ

៥២គេក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ រួចត្រឡប់ទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ដោយអំណរជាខ្លាំង ៥៣ក៏នៅក្នុងព្រះ
វិហារធានិច្ច ទាំងសរសើរ ហើយលើកដំកើងព្រះ ។ អាម៉ែន ។

John

ជំពូក ១

ព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាច់ឈាម

១ ១កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូលក ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជា

មួយនឹងព្រះខ ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះគ ២ទ្រង់គង់ នៅជាមួយនឹងព្រះ តាំងអំពីដើមមកយ ។

៣គ្រប់របស់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយ ក្នុងបណ្តារបស់ ដែលច

ានបង្កើតមកទាំងប៉ុន្មាន នោះគ្មានអ្វី ណាមួយកើតមកក្រៅពីទ្រង់ឡើយ ៤នៅក្នុងទ្រង់មានជីវិតច

ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺផ នៃមនុស្សលោក ៥ពន្លឺនោះក៏ភ្លឺមក ក្នុងសេចក្តីងងឹតជ

តែសេចក្តីងងឹតយល់មិនដល់ពន្លឺទេឈ ។

៦មានម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូហាន ដែលព្រះទ្រង់ចាត់ឱ្យមកញ ៧អ្នកនោះបានមក សំរាប់ជាទីបន្ទាល់ដ

ដើម្បីនឹងធ្វើបន្ទាល់ ពិពន្ធិ ប្រយោជន៍ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ បានជឿដោយសារ គាត់បំ

៨គាត់មិនមែនជាពន្លឺនោះទេ គឺមកគ្រាន់តែនឹងធ្វើ បន្ទាល់ពិពន្ធតែប៉ុណ្ណោះ ៩ពន្លឺដ៏ពិតខុ នោះគឺជាពន្លឺដែល
បំភ្លឺ ដល់មនុស្សទាំងអស់ឈ ដែលកើតមកក្នុងលោកិយ ។

១០ទ្រង់បានគង់ក្នុងលោកិយ ហើយលោកិយក៏កើតមក ដោយសារទ្រង់ណ តែមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ

១១ទ្រង់បានយាងមក គង់នៅផែនដីរបស់ទ្រង់ តែរាស្ត្រទ្រង់មិនបានទទួលទ្រង់ សោះត ១២ប៉ុន្តែ

អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ គឺអស់អ្នកដែល ជឿថាដល់ព្រះនាមទ្រង់ទ នោះទ្រង់បានប្រទានអំណាចឱ្យបាន

ត្រឡប់ជាកូនព្រះធី ១៣គឺជាកូនដែលមិនមែនកើតមកពីឈាម ឬតាមប្រាថ្នាខាងរូបសាច់ ប

១៤តាមចំណង់នៃមនុស្សឡើយ គឺកើតមកអំពីព្រះវិញ្ញន ។

១៤ ព្រះបន្ទូល ក៏ត្រឡប់ជាសាច់ឈាមប ហើយបានស្នាក់ នៅជាមួយនឹងយើងរាល់គ្នា យើងរាល់គ្នា បានឃើញសិរិល្អ ទ្រង់ផ គឺជាសិរិល្អនៃព្រះរាជបុត្រាតែ១ ដែលមកពីព្រះវិបិតា មានពេញជាព្រះគុណព និងសេចក្តីពិតភ ។

១៥ ឯយ៉ូហាន បានធ្វើបន្ទាល់មពីទ្រង់ ដោយបន្តិឌ្ឍនា ឡើងថា "គឺពីព្រះអង្គនេះហើយ ដែលខ្ញុំប្រ ាប់ថា ព្រះអង្គ ដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់បានត្រឡប់ជាមុនខ្ញុំវិញ ដ្បិត ទ្រង់គង់នៅមុនខ្ញុំយ

១៦ ហើយយើងទាំងអស់គ្នា បានទទួល អំពីសេចក្តីពោរពេញរ របស់ទ្រង់មក គឺជាព្រះគុណល ថែម លើព្រះគុណផង ១៧ ដ្បិត បណ្តាក្រិស្តវិន័យទាំងប៉ុន្មាន បាន ប្រទានមក ដោយសារលោកម៉ូសេវ តែងព្រះគុណ និង សេចក្តីពិត នោះបានមកដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញស

១៨ គ្មានអ្នកណាដែលឃើញព្រះឡើយ មានតែព្រះរាជបុត្រា តែ១ឡ ដែលគង់នៅក្នុងឧរាព្រះវិបិតាប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់បាន សំដែងឱ្យស្គាល់ព្រះអង្គ ។

លោកយ៉ូហាន-បាទីស្ទមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ

១៩ កាលពួកសាសន៍យូដាអ ចាត់ពួកសង្ឃ និងពួកលេវី

ពីក្រុងយេរូសាឡឹម ឱ្យមកសួរយ៉ូហានថា តើលោកជា អ្នកណា នោះគាត់ធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងនេះក ២០ គឺគាត់ប្រ ាប់តាម ត្រង់ ឥតមានលាក់អ្វីឡើយថា "ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ" ខ ។ ២១ នោះគេសួរថា

"ចុះលោកជាអ្នកណា ជាលោកអេលីយ៉ា ឬអី?" គ គាត់ឆ្លើយថា "មិនមែនទេ" តើលោកជាហោរា នោះ ឬអី ? យ នោះគាត់ឆ្លើយថា "ទេ" ។

២២ ដូច្នោះ គេសួរគាត់ទៀតថា "តើលោកជាអ្នកណាទៅ វិញ ?"

លោកនឹងមានប្រសាសន៍ពីខ្លួនលោកដូចម្តេច ដើម្បី ឱ្យយើងរាល់គ្នា បាននាំពាក្យទៅជំរាបដល់លោកដែល ចាត់ឱ្យយើងខ្ញុំមកផង ២៣ នោះគាត់ក៏ប្រាប់ថា "ខ្ញុំជាសំឡេង ដែលបន្តិឡើង នៅទីរហោស្ថានដថា ចូរដរង់ផ្លូវថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់" ដូចជាហោរាអេសាយបានទាយទុកច ។

២៤ ឯពួកអ្នក ដែលបានចាត់មកនោះ គេជាពួកផារីស៊ី ២៥ គេក៏សួរគាត់ថា

"បើលោកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ឬលោក អេលីយ៉ា ឬហោរានោះទេ ចុះហេតុអ្វីបានជាលោកធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកដូច្នោះ?" ២៦ យ៉ូហានឆ្លើយថា "ឯខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកឆ ប៉ុន្តែ

នៅកណ្តាលពួកអ្នករាល់គ្នា នោះមានព្រះ១អង្គដែល អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ ២៧ គឺព្រះអង្គនោះហើយ ដែលមក ក្រោយខ្ញុំ តែបានគង់នៅមុនខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែ សុព័ណិបាទទ្រង់ទេ" ឈ ។

២៨ រីឯការទាំងនេះ បានកើតមកនៅភូមិបេថានី ខាង នាយទន្លេយ័រដាន់ព្យ ជាកន្លែងដែលយ៉ូហាន

កំពុងតែធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹក ។

ព្រះយេស៊ូវជាកូនចៀមនៃព្រះ

២៩លុះស្អែកឡើង យ៉ូហានឃើញព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់

កំពុងតែយាងមកឯគាត់ នោះក៏ពោលថា "នុំនី កូនចៀម នៃព្រះដ ដែលដោះបាបមនុស្សលោក" បំ
៣០គឺព្រះអង្គនេះ ហើយ ដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ក្រោយខ្ញុំមានព្រះអង្គយាងមក ដែលបានត្រឡប់ជាមុនខ្ញុំ
ដ្បិតទ្រង់គង់នៅមុនខ្ញុំ ៣១ខ្ញុំមិន បានស្គាល់ទ្រង់ទេ តែខ្ញុំមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជនេះ គឺដើម្បីនឹង សំដែង
ឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានស្គាល់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។

៣២យ៉ូហាន ក៏ធ្វើបន្ទាល់ថា "ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណ យាងចុះពីលើមេឃ មានរូបដូចជាព្រាប
មកសណ្ឋិតលើ ទ្រង់" ៣៣ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែ ព្រះដែលចាត់
ឱ្យខ្ញុំមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកណា ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ ថា ដែលឯងឃើញព្រះវិញ្ញាណ
យាងចុះមកសណ្ឋិតលើ អ្នកណា គឺអ្នកនោះហើយ ដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត ៣៤ខ្ញុំប
ានឃើញមែន ហើយក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីព្រះអង្គនោះថា "ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះពិត មែន" ថ ។
សាវ័កដំបូងរបស់ព្រះយេស៊ូវ

៣៥លុះស្អែកឡើងទៀត យ៉ូហានទ ឈរនៅជាមួយ នឹង

សិស្សគាត់២នាក់ ៣៦គាត់មើលទៅព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ កំពុងតែយាងទៅ ក៏ពោលថា "នុំនី
កូនចៀមនៃព្រះ" ៣៧ ។

៣៧សិស្សគាត់ទាំង២នាក់នោះក៏ឮដែរ រួចគេដើរតាម ព្រះយេស៊ូវទៅ ៣៨ឯព្រះយេស
្ដូវទ្រង់ងាកបែរមក ឃើញ អ្នកទាំង២កំពុងតែដើរតាម ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "អ្នកមក រកអី ?"
គេទូលឆ្លើយថា "រាបី" (គឺប្រែថា លោកគ្រូ) "តើលោកនៅឯណា ?"

៣៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរតាមខ្ញុំទៅមើល" គេក៏ទៅ ឃើញកន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅ
រួចនៅជាមួយនឹងទ្រង់ក្នុង ថ្ងៃនោះ ពេលនោះប្រហែលជាម៉ោង៤ល្ងាចហើយ ។

៤០ក្នុងអ្នក២នាក់ ដែលឮយ៉ូហានពោលនោះ ហើយ ក៏តាមទ្រង់ទៅ នោះមានម្នាក់ឈ្មោះ
អនទ្រេ ជាប្អូន សីម៉ូន-ពេត្រុស ៤១មុនដំបូងគាត់រកសីម៉ូន ជាបងបង្កើត ក៏ប្រាប់ថា "យើងប
ានឃើញព្រះមែស៊ីហើយ (គឺប្រែថា ព្រះគ្រីស្ទ)" ប ៤២រួចគាត់នាំបង ទៅឯព្រះយេស៊ូវ ឯទ្រង់ក៏
ទតមើលគាត់ ហើយមានបន្ទូលថា "អ្នកឈ្មោះសីម៉ូន ជាកូន យ៉ូណាស តែត្រូវហៅថាផ កេផាសរិញ"
(គឺប្រែថា ផ) ៣ ។

៤៣ លុះដល់ស្រែកឡើង ព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះហឫទ័យ ចង់ យាងទៅឯស្រុកកាលីឡេ ទ្រង់ក៏រកភីលីពភ កាលបានឃើញ ហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរតាមខ្ញុំមក" ម ។

៤៤ ភីលីពនេះ គាត់នៅបេតសែដា ជាទីក្រុងរបស់ អនទ្រេ និងពេត្រូសយ ៤៥ ភីលីពក៏រកណាថាណែលរ រួច ប្រាប់ថា "យើងបានឃើញព្រះអង្គនោះហើយ គឺជាព្រះ ដែលលោកម៉ូសេ បានចែងទុកពីទ្រង់ នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យល ហើយពួកហោរា ក៏បានទាយពីទ្រង់ផង ទ្រង់ព្រះនាមជា យេស៊ូវ ជាបុត្រយ៉ូសែបស នៅភូមិណាសារ៉ែត" ហ ។

៤៦ តែណាថាណែលនិយាយថា "តើមានអ្វីដ៏ល្អអាចចេញ ពីណាសារ៉ែតមកបានឬទេ ?" ឡ ភីលីពឆ្លើយឡើងថា "ចូរ តាមខ្ញុំទៅមើលចុះ" ។

៤៧ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ឃើញណាថាណែលមកឯទ្រង់ ក៏ មានបន្ទូលពីគាត់ថា "នុំនី ជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពិតមែនអ ដែលឥតមានចិត្តឧបាយ" ក ។

៤៨ នោះណាថាណែលទូលសួរថា "លោកស្គាល់ខ្ញុំពីណា មក ?" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "មុនដែលភីលីពហៅ មក កាលអ្នកនៅក្រោមដើមល្វានៅឡើយ នោះខ្ញុំបាន ឃើញហើយ" ។

៤៩ ណាថាណែល ក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ លោកជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះគ លោកប្រាកដជាស្តេច នៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលមែន" យ ។

៥០ ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ដោយព្រះតែខ្ញុំ បាននិយាយប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំឃើញអ្នក នៅក្រោមដើមល្វា នោះ បានជាអ្នកជឿឬអី អ្នកនឹងឃើញ ការដ៏ឆ្ងល់សេស លើសជាងនេះទៅទៀត" ៥១ រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ មេឃបើកចំហ និងពួកទេវតានៃព្រះហោះឡើង ហោះចុះច លើកូនមនុស្ស" ឆ ។

ជំពូក ២

ទឹកបានប្រែទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរ

២ ១ លុះព្រះយេស៊ូវ មានវិហារមង្គល នៅភូមិកាណា

ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ហើយមាតាលយព្រះយេស៊ូវ ក៏នៅឯណោះ ស្រាប់ ២ គេបានអញ្ជើញព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងពួកសិស្ស ទ្រង់ ទៅឯការនោះដែរ ពាកាលស្រាទំពាំងបាយជូរអស់ ហើយ នោះមាតាព្រះយេស

្ដូវទូលទ្រង់ថា គេអស់ស្រាទំពាំង បាយជូរហើយ ៤ តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "មាតា អើយញ តើការនោះអំពល់អ្វីដល់យើង ? ដ ពេលវេលាខ្ញុំបំ មិនទាន់មកដល់នៅឡើយ" ។

៥មាតាទ្រង់ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកបាវថា "ការអ្វីដែលលោក ប្រាប់ឱ្យធ្វើ នោះត្រូវធ្វើចុះ" ឌុ ។

៦រីឯនៅទីនោះ មានពាងថ្ម៦ តាមទំនៀមការលាង អំអាតឈរបស់សាសន៍យូដា

ពាងមួយៗនោះចំណុះទឹកបាន ២ ឬ ៣អំប្រែក ។

៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរចាក់ទឹកឱ្យពេញ ពាងទាំងនេះទៅ"

គេក៏ចាក់ទឹកពេញដល់មាត់ពាង ។

៨រួចទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គេថា "ឥឡូវនេះ ចូរដងយក ទៅជូនដល់លោកជាមង្គលការចុះ"

គេក៏ដងយកទៅ ។

៩កាលអ្នកមង្គលការ បានភ្នក់ទឹក ដែលបានប្រែទៅជា ស្រាទំពាំងបាយជូរហើយណា

ឥតមានដឹងជាមកពីណា (តែ ពួកបាវបំរើដែលដងទឹកនោះគេដឹង) នោះអ្នកមង្គលការក៏

ហៅប្តីថ្មោងថ្មីមកនិយាយថា ១០មនុស្សទាំងឡាយ គេតែង តែលើកស្រាទំពាំងបាយជូរមកជាមុន

លុះកាលបានផឹក ជាច្រើនហើយ នោះទើបលើកស្រាទំពាំងបាយជូរដែល មិនសូវល្អមកជាក្រោយ តែនេះ

អ្នកបានទុកស្រាទំពាំង បាយជូរយ៉ាងល្អ ដរាបដល់ឥឡូវនេះវិញ ។

១១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើទីសំគាល់ត មុនដំបូងនេះ នៅភូមិ កាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ

ទាំងសំដែងសិរិល្អរបស់ទ្រង់ថា ហើយពួកសិស្សក៏ជឿដល់ទ្រង់ទេ ។

ព្រះយេស៊ូវដេញមនុស្សចេញពីព្រះវិហារ

១២លុះក្រោយមក ទ្រង់យាងចុះ ទៅឯក្រុងកាពើណិមេធ

មានទាំងមាតាន បងប្អូនប្អូន និងពួកសិស្សទ្រង់ទៅជាមួយផង តែនៅឯណោះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ។

១៣រីឯបុណ្យរំលងផ របស់សាសន៍យូដា ក៏ជិតដល់ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងឡើង

ទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ១៤កាលទ្រង់ឃើញពួកអ្នកលក់គោ លក់ច្រៀម លក់ព្រាបភ និងពួកអ្នកដូរប្រាក់

អង្កុយនៅក្នុងព្រះវិហារម ១៥នោះទ្រង់ ក៏យកខ្សែធ្វើជារំពាត់ ដេញគេចេញពីព្រះវិហារទាំងអស់ ទៅ

គឺដេញទាំងច្រៀម ទាំងគោ ហើយក៏ចាក់ប្រាក់របស់ ពួកអ្នកដូរចេញដែរ ព្រមទាំងផ្តាប់តុគេផង ១៦រួចមាន

បន្ទូលទៅពួកអ្នកលក់ព្រាបថា "ចូរយករបស់ទាំងនេះចេញ ទៅ កុំឱ្យយកដំណាក់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំយ

ធ្វើជាផ្ទះជំនួញ ឡើយ" ។ ១៧ពួកសិស្សទ្រង់ក៏នឹកឃើញពីសេចក្តី ដែលចែងទុកមក ថា "សេចក្តីឧ

ស្សាហ៍ដល់ដំណាក់ទ្រង់ បានស៊ុបង្ហិនទូលបង្គំ" ។

១៨ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាល គេទូលសួរទ្រង់ថា "ដែល លោកធ្វើយ៉ាងដូច្នោះ នោះតើនឹងសំដែង

ទីសំគាល់ណាវ ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផងស ១៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "ចូរបំផ្លាញព្រះវិហារនេះចុះ

រួចក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងសង់ ឡើងវិញ” ហ ។

២០ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាទូលថា គេសង់ព្រះវិហារនេះ ពេញ៤៦ឆ្នាំគត់ តែលោកនឹងសង់ ឡើងវិញ ក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ ឬ ២១ប៉ុន្តែ គឺទ្រង់មានបន្ទូល ពីព្រះវិហារ ដែលជារូបអង្គ ទ្រង់ទេឡូ ២២ដូច្នោះ កាលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើង វិញ នោះពួកសិស្សនឹកឃើញថា ទ្រង់បានមានបន្ទូលពាក្យ នោះអ ហើយគេក៏ជឿគម្ពីរក និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ២៣កាលទ្រង់គង់ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅក្នុងវេលាបុណ្យ វិលងខ នោះមានមនុស្សជាច្រើន ជឿគង់ព្រះនាមទ្រង់ ដោយឃើញទិសគាល់យដែលទ្រង់ធ្វើមក ។

២៤តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនទុកចិត្តនឹងគេទេ ពីព្រោះទ្រង់ ស្គាល់ដល់គ្រប់ទាំងមនុស្ស ២៥ហើយទ្រង់មិនត្រូវការឱ្យ អ្នកណាធ្វើបន្ទាល់ពីមនុស្សណាទេ ដ្បិតទ្រង់ជ្រាបហើយ ពីសេចក្តី ដែលនៅក្នុងមនុស្សទាំងឡាយច ។

ជំពូក ៣

ព្រះយេស៊ូវ និងលោកនីកូដេម

៣ ១ រីឯនៅក្នុងពួកផារីស៊ី មានចៅហ្វាយ សាសន៍យូដា

ម្នាក់ឆ ឈ្មោះនីកូដេមជ ២លោកក៏មកឯព្រះយេស៊ូវទាំងយប់ ទូលថា

“លោកត្រូវយើងខ្ញុំដឹងថាពួកលោកជាគ្រូមកពីព្រះពិត ដ្បិតគ្មានអ្នកណា អាចនឹងធ្វើទិសគាល់ដ ដែលលោកធ្វើទាំង នេះបានទេ លើកតែព្រះគង់នៅជាមួយប៉ុណ្ណោះ” ប ។

៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នកជាប្រាកដថា បើមិនបានកើតជាថ្មី នោះគ្មានអ្នកណាអាច នឹងឃើញនគរព្រះបានទេ” ខ ឈ ។

៤លោកនីកូដេមទូលសួរថា “ធ្វើដូចម្តេចនឹងកើតឡើង បាន ក្នុងកាលដែលចាស់ហើយ តើអាចនឹងចូលទៅក្នុង ពោះម្តាយម្តងទៀត ហើយកើតឡើងវិញបានឬ ?”

៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ជាប្រាកដថា បើមិនបានកើតអំពីទឹក ហើយអំពីព្រះវិញ្ញាណ នោះគ្មានអ្នកណា អាចនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះច ានទេណត ៦របស់អ្វីដែលកើតពីសាច់ នោះជាសាច់ទេ ហើយដែល កើតពីព្រះវិញ្ញាណ នោះជាវិញ្ញាណវិញថ ៧កុំឱ្យឆ្គល់ពី ពាក្យដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ត្រូវតែកើតជាថ្មីនោះឡើយ ៨ឯខ្យល់ ចង់បក់ទៅឯណា ក៏ចេះតែបាន ហើយអ្នកឮសូរសព្ទ តែមិន ដឹងជាមកពីណា ឬទៅឯណាទេ អស់អ្នកណាដែលកើតមក

ពីព្រះវិញ្ញាណនោះក៏ដូច្នោះដែរ” ១ ។

ឥលោកនិក្ខេបមនុស្សថា “ ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យការទាំងនេះ កើតបាន ? ” ២ ១០ ព្រះយេស៊ូវ

រៀនឆ្លើយថា:

“ អ្នកជាគ្រូនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលន តែមិនដឹងការទាំង នេះទេឬ ? ១១ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា យើង ប្រាប់ពីការដែលយើងដឹងប ហើយធ្វើបន្ទាល់ពីការដែល យើងបានឃើញ តែអ្នករាល់គ្នា មិនទទួលសេចក្តីបន្ទាល់ របស់យើងទេ ១២ បើខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីការ ដែលត្រូវខាងផែនដី តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿទៅហើយ នោះ ចំណង់បើខ្ញុំប្រាប់ពីការ ដែលត្រូវខាងស្ថានសួគ៌វិញ តើធ្វើ ដូចម្តេចនឹង ឱ្យជឿទៅបាន ? ១៣ គ្មានអ្នកណាបានឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ឡើយ មានតែព្រះអង្គ ដែលយាងចុះពីស្ថានសួគ៌ មកប៉ុណ្ណោះ គឺជាកូនមនុស្ស ដែលនៅស្ថានសួគ៌នោះឯង ១៤ ហើយដែលលោកម៉ូសេ ៥ ានលើកសត្វត្រង់ឡើង នៅទី រហោស្ថានយាយ៉ាងណា នោះកូនមនុស្សនឹងត្រូវគេលើក លោកឡើងយ៉ាងនោះដែរ ១៥ ដើម្បី ឱ្យអ្នកណាដែលជឿល ដល់កូនមនុស្សនោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺ ឱ្យមានជីវិត អស់កល្បជានិច្ចវិញ ” ។

១៦” ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រលាញ់សមនុស្សលោក ដល់ម្ល៉េះបាន ជាទ្រង់ប្រទានហ

ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ១ឡ ដើម្បី ឱ្យអ្នក ណាដែលជឿអដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺ ឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ ១៧ ពីព្រោះ ព្រះទ្រង់ មិនបានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ឱ្យមកក្នុងលោកិយខ ដើម្បី នឹងជំនុំជំរះលោកិយនោះទេ គឺឱ្យលោកិយបានសង្គ្រោះ ដោយសារទ្រង់វិញ ១៨ ឯអ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះ មិនជាប់មានទោសទេ តែអ្នកណាដែលមិនជឿវិញ នោះ ត្រូវមានទោសហើយ ពីព្រោះ មិនបានជឿដល់ព្រះនាមនៃ ព្រះរាជបុត្រាតែ១របស់ព្រះង ១៩ ហើយទោសនេះគឺថា ពន្លឺ ចបានមកក្នុងលោកិយ តែមនុស្សលោកចូលចិត្ត នឹងសេចក្តី ងងឹត ជាជាងពន្លឺ ពីព្រោះអំពើ ដែលគេធ្វើទាំងប៉ុន្មាន សុទ្ធ តែអាក្រក់ ២០ ដ្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះតែង ស ប់ដល់ពន្លឺ ហើយមិនមកឯពន្លឺទេ ក្រែងអំពើដែលខ្លួន ប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន បានបើកឱ្យឃើញ ២១ តែអ្នកណាដែល ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតវិញ នោះតែងមកឯពន្លឺ ដើម្បីឱ្យ អំពើដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត ៤ ានសំដែងមកឱ្យដឹងថា បានធ្វើ ដោយនូវព្រះ ” ។

លោកយូហាន-បាទីស្តធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ

២២ ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សទ្រង់ ក៏មក

ក្នុងស្រុកយូដា ទ្រង់គង់នៅទីនោះជាមួយនឹងគេ ព្រមទាំង ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកផង ២៣ ឯយូហានព្យ

គាត់កំពុងតែធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកនៅស្រុកអណ្ដូន ជិតភូមិសាលិម ព្រោះនៅ ទីនោះមានទឹកច្រើន ហើយចេះតែមានគេមក ដើម្បីទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹកផង ២៤ដ្បិត យ៉ូហានមិនទាន់ជាប់គុកនៅ ឡើយដ ២៥វេលានោះ ពួកសិស្សយ៉ូហាន និងសាសន៍យូដា ម្នាក់ កើតជជែកគ្នា ពីដំណើរលាងសំអាតប ២៦រួចគេមកឯ យ៉ូហាន ជំរាបថា លោកគ្រូឌុ លោកនោះដែលនៅជាមួយ នឹងលោក ខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ ដែលលោកបានធ្វើ បន្ទាល់ឱ្យឆ មើល លោកក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជដែរ ហើយបណ្តា មនុស្សទាំងប៉ុន្មាន គេទៅឯលោកវិញ ។

២៧យ៉ូហានឆ្លើយថា គ្មានមនុស្សណា អាចនឹងទទួលអ្វី បានទេ លើកតែបានប្រទាន ពីស្ថានសួគ៌មក ឱ្យប៉ុណ្ណោះ ២៨ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាជាទីបន្ទាល់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំថា ខ្ញុំមិនមែនជា ព្រះគ្រីស្ទទេ គឺគ្រាន់តែ ទទួលបង្គាប់នឹងមក នាំមុខទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះណា ២៩អ្នកណាដែលយកប្រពន្ធ នោះឈ្មោះថាជាប្តី ត ហើយ ឯពួកមិត្តសំឡាញ់ ដែលឈរស្តាប់គាត់ កំពុងដែល រៀបការ នោះក៏មានសេចក្តីអំណរអរឡើង ដោយសារ សំឡេងប្តី គឺយ៉ាងនោះឯង ដែលសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំបាន ពោរពេញហើយថ ៣០ត្រូវឱ្យព្រះអង្គនោះ ច ានចំរើនឡើង ហើយខ្ញុំត្រូវថយវិញចុះ ។

៣១ព្រះអង្គ ដែលមកពីស្ថានលើទ នោះខ្ពស់លើសទាំង អស់ ឯមនុស្សដែលនៅផែនដី នោះកើតពីផែនដីមក ហើយ ក៏និយាយ តាមរបៀបផែនដីធី តែព្រះអង្គដែលយាងមកពី ស្ថានសួគ៌ នោះខ្ពស់លើសជាងទាំងអស់ ៣២ទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ ពីការដែលទ្រង់បានឃើញ ហើយឮន តែគ្មានអ្នកណាដែល ទទួលសេចក្តីបន្ទាល់របស់ទ្រង់ទេប ៣៣អ្នកណាដែលទទួល សេចក្តីបន្ទាល់របស់ទ្រង់ នោះបានបោះត្រា យល់ព្រមថា ព្រះទ្រង់ពិតត្រង់មែន ៣៤ដ្បិតព្រះអង្គ ដែលព្រះបានចាត់ ឱ្យមកផ ទ្រង់មានបន្ទូលតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ពីព្រោះ ព្រះទ្រង់មិនប្រទានព្រះវិញ្ញាណពមក ដោយមានកំរិតទេ ៣៥ឯព្រះវរបិតា ទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះរាជបុត្រា ហើយបាន ប្រគល់គ្រប់ទាំងអស់ មកក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ភ ៣៦ឯអ្នកណា ដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចហើយម តែអ្នកណាដែលមិនព្រមជឿដល់ព្រះរាជ បុត្រាវិញ នោះនឹងមិនឃើញជីវិតសោះឡើយ គឺសេចក្តី ក្រោធរបស់ព្រះ តែងនៅជាប់លើអ្នកនោះឯង ។

ជំពូក ៤

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនឹងស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារី
៤ ១ដូច្នោះ កាលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបពីពួកផារីស៊ី ដែលគេ

បានព្រមយាយថា ទ្រង់បានសិស្ស ហើយក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឱ្យជាច្រើន លើសជាងយ៉ូហានទៅទៀតយ ២ (តែមិនមែន ព្រះយេស៊ូវ ដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជព្រះអង្គទ្រង់ទេ គឺជា ពួកសិស្សទ្រង់វិញ) ពានោះទ្រង់រក្សា ក៏យាងចេញពីស្រុកយូដាល ត្រឡប់ទៅស្រុកកាលីឡេវិញ ។

៤ហើយទ្រង់ត្រូវតែយាងកាត់ស្រុកសាម៉ារីវី ៥ដូច្នោះ ទ្រង់ យាងទៅដល់ក្រុង១ នៅស្រុកសាម៉ារី ហៅថា ស៊ូខារ ជិតដី ដែលលោកយ៉ាកុប បានឱ្យដល់យ៉ូសែបជាកូនស ៦នៅទី នោះក៏មានអណ្តូងយ៉ាកុប ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់អស់កំឡាំង ដោយយាងមក ក៏គង់នៅមាត់អណ្តូងនោះ ពេលនោះ ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ហើយ ៧មានស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីម្នាក់ មកដងទឹក ហើយព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅនាងថា "សូម ឱ្យខ្ញុំផឹកផង" ហ ៨ព្រោះពួកសិស្សទ្រង់ បានទៅផ្សារឡូអស់ ដើម្បីនឹងរកទិញស្បៀងអាហារ ។

៩ស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីនោះក៏ ទូលថា "លោកជាសាសន៍ យូដា ម្តេចឡើយក៏លោកសូមទឹកខ្ញុំពិសា ដែលខ្ញុំជាស្រី សាសន៍សាម៉ារីអដូច្នោះ ? (នេះដ្បិតសាសន៍យូដាមិនដែល ប្រកបនឹងសាសន៍សាម៉ារីទេ) ។

១០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "បើសិនជានាងបាន ស្គាល់អំណោយទាននៃព្រះ និងអ្នកដែលនិយាយនឹងនាងថា សូមឱ្យខ្ញុំផឹកផង នោះនាងនឹងបានសូមពីអ្នកនោះវិញ រួច អ្នកនោះនឹង ឱ្យទឹករស់ដល់នាង" ក ។

១១ស្រ្តីនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់ លោកគ្មានអ្វីនឹង ដងទេ ហើយអណ្តូងក៏ជ្រៅផង ដូច្នោះ លោកបានទឹករស់ នោះពីណាមក ១២តើលោកធំជាងយ៉ាកុប ជាព្រះយេស៊ូវយើង ខ្ញុំ ដែល ឱ្យអណ្តូងខនេះមកយើងខ្ញុំ ហើយទាំងខ្លួនលោក កូនចៅ និងហ្វូងសត្វរបស់លោក ក៏បានផឹកផងឬអី ?"

១៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "អស់អ្នកណា ដែល ផឹកទឹកនេះ នឹងត្រូវស្រេកទៀត ១៤តែអ្នកណាដែលផឹកទឹកខ្ញុំ ឱ្យ នោះនឹងមិនស្រេកទៀតឡើយ ទឹកដែលខ្ញុំឱ្យ នឹងត្រឡប់ ជារន្ធទឹកយនៅក្នុងអ្នកនោះ ដែលផុសឡើងដល់ទៅបាន ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច" ង ។

១៥ស្រ្តីនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ សូមឱ្យ ទឹកនោះមកខ្ញុំផង ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំស្រេកច ប មកដងនៅទីនេះ ទៀត" ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរទៅហៅប្តីនាងមកឯ ណេះ" ។ ១៧ស្រ្តីនោះទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ" រួចព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា "ដែលនាងថា គ្មានប្តី នោះថាត្រូវហើយ ១៨ដ្បិតនាងច ានមានប្តី៥មកហើយ ឯអ្នកដែលនៅជាមួយ សព្វថ្ងៃនេះមិនមែនជាប្តីនាងទេ ពាក្យនោះនាងនិយាយត្រូវ ប្រ ាកដ" ។

១៩ស្រ្តីនោះទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ ខ្ញុំយល់ឃើញ ថា លោកជាហោរាវង

២០ឯកពួកព្រះយេស៊ូវយើងខ្ញុំ បានថ្វាយបង្គំ នៅលើភ្នំនេះជ តែពួកលោកថា ក្រុងយេរូសាឡឹមជាកន្លែង ដែលត្រូវថ្វាយបង្គំវិញ” ឈ ។

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “នាងស្រីអើយ ចូរជឿខ្ញុំថា នឹងមានពេលវេលាមកព្យ ដែលអ្នករាល់គ្នា នឹងមិនថ្វាយបង្គំ ព្រះវរបិតានៅលើភ្នំនេះ ឬនៅក្រុងយេរូសាឡឹមទេដ ២២អ្នក រាល់គ្នាមិនដឹងជាខ្លួនថ្វាយបង្គំអ្វីទេប ឯយើងវិញ យើង ស្គាល់ព្រះដែលយើងថ្វាយបង្គំ ដ្បិតសេចក្តីសង្គ្រោះកើត មកពីសាសន៍យូដាខ ២៣តែនឹងមាន ពេលវេលាមក ក៏នៅ ឥឡូវនេះហើយឈ នោះពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំដោយពិតត្រង់ គេនឹងថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត ពីព្រោះព្រះវរបិតា ទ្រង់រកពួកអ្នកយ៉ាងនោះ ឱ្យបាន ថ្វាយបង្គំទ្រង់ ២៤ឯព្រះទ្រង់ជាវិញ្ញាណត ហើយអ្នកណា ដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ នោះត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិតដែរ” ។

២៥ស្ត្រីនោះទូលទ្រង់ថា “ខ្ញុំដឹងហើយថា ព្រះមែស៊ី ដែល ហៅជាព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់នឹងយាងមក កាលណាមកហើយ នោះទ្រង់នឹងប្រាប់ ឱ្យយើងខ្ញុំដឹងគ្រប់ទាំងអស់” ។

២៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “នោះគឺខ្ញុំនេះហើយ ដែល និយាយនឹងនាង” ទ ។

២៧ខណៈនោះ ពួកសិស្សទ្រង់មកដល់ផ ក៏នឹកប្លែកពីទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងស្ត្រីនោះ ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណាទូលសួរថា ទ្រង់ សួររកអ្វី ឬថា ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងស្ត្រីនេះធ្វើអីនោះទេ ។

២៨ឯស្ត្រីនោះនាងទុកក្នុងចោល ក៏ចូលក្នុងក្រុងដំណាល ប្រាប់គេថា ២៩ចូរមកមើល មានមនុស្សម្នាក់ដែលប្រាប់ខ្ញុំ ពី គ្រប់អំពើទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តន តើអ្នកនោះមិនមែន ជាព្រះគ្រីស្ទទេឬអី ? ប ៣០គេក៏ចេញពីទីក្រុងទៅឯទ្រង់ ។

៣១ក្នុងរវាងនោះ ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា “លោកគ្រូផ អញ្ជើញពិសា” ។

៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមានអាហារសំរាប់ទទួលទាន ហើយ គឺជាអាហារដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់” ។

៣៣ដូច្នោះ ពួកសិស្សសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា “មានអ្នក ណាយកអ្វីមកជូនលោកពិសាដែរឬអី ?”

៣៤នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ឯអាហារខ្ញុំ គឺត្រង់ដែលខ្ញុំធ្វើ តាមព្រះហឫទ័យភនៃព្រះ ដែលចាត់ឱ្យ ខ្ញុំមក ព្រមទាំងបង្កើតការរបស់ទ្រង់នោះឯងម ៣៥តើអ្នក រាល់គ្នាមិនថា នៅ៤ខែទៀត ទើបដល់រដូវចំរូតទេឬអី ? ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរងើបឡើងមើលទៅស្រែមើល ដ្បិត ឬ ានក្រហមល្មមច្រូតហើយយ ៣៦អ្នកណាដែលច្រូតរ នោះ បានរង្វាន់ ក៏ប្រមូលផលសំរាប់ជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចល ដើម្បី ឱ្យអ្នកដែលព្រោះ និងអ្នកដែលច្រូត បានអរសប្បាយ ផងគ្នា ៣៧ដ្បិតចំពោះដំណើរនេះ នោះពាក្យទំនៀមនេះត្រូវ ណាស់ថា ម្នាក់ព្រោះ ម្នាក់ទៀតច្រូតរ ៣៨ខ្ញុំឮ

ានចាត់អ្នក រាល់គ្នា ទៅច្រូតចំរុត ដែលមិនបាននឿយនឹងធ្វើសោះ មានអ្នកឯទៀត បាននឿយហត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចូល ទៅក្នុងការរបស់គេ ។

សាសន៍សាម៉ារីជាច្រើនបានជឿព្រះយេស៊ូវ

៣៩នៅក្រុងនោះ ក៏មានសាសន៍សាម៉ារីជាច្រើនស បាន ជឿដល់ទ្រង់ ដោយព្រះពាក្យ ដែលស្រ្តីនោះធ្វើបន្ទាល់ថា លោកប្រាប់ខ្ញុំ ពីគ្រប់អំពើទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តហ ៤០ដូច្នោះ កាលពួកសាសន៍សាម៉ារី បានមកដល់ទ្រង់ហើយ នោះគេសូមទ្រង់ ឱ្យនៅជាមួយនឹងគេ ទ្រង់ក៏គង់នៅទី នោះអស់២ថ្ងៃ ៤១ហើយមានមនុស្សជាច្រើនទៀតបានជឿ ដោយសារព្រះបន្ទូលទ្រង់ ។

៤២រួចគេនិយាយទៅស្រ្តីនោះថា "ឥឡូវនេះ យើងជឿ មិនមែនដោយព្រះពាក្យសំដី របស់អ្នកទៀតទេ គឺជឿ ដោយព្រះបានឮទ្រង់ផ្ទាល់ខ្លួនយើងវិញ ហើយយើងដឹង ថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ជួយសង្គ្រោះមនុស្សលោកពិត ប្រាកដមែន" ឡ ។ កូនប្រុសរបស់នាម៉ឺនម្នាក់បានជាពិជឺដី

៤៣កន្លង២ថ្ងៃនោះមកអ ព្រះយេស៊ូវក៏ចេញពីទីនោះ ទៅ ឯស្រុកកាលីឡេវិញ ៤៤ដ្បិតទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ ដោយព្រះអង្គ ទ្រង់ថា "គេមិនរាប់អានហោរា នៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនទេ" ក ៤៥ដូច្នោះ កាលទ្រង់បានយាងមកដល់ស្រុកកាលីឡេហើយ នោះពួកអ្នកនៅស្រុកនោះ ក៏ទទួលទ្រង់ ដោយបានឃើញ អស់ទាំងការដែលទ្រង់ធ្វើ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ក្នុងវេលា បុណ្យខ ពីព្រោះគេក៏បានទៅឯបុណ្យនោះដែរ ។

៤៦រួចមកទ្រង់យាងមកដល់ភូមិកាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ម្តងទៀត គឺនៅភូមិនោះហើយ ដែលទ្រង់ធ្វើទឹក ឱ្យប្រៃ ទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរគ នោះមាននាម៉ឺនម្នាក់មានកូនឈឺ នៅឯកាពេណិម ៤៧កាលលោកបានឮថា ព្រះយេស៊ូវបាន យាងពីស្រុកយូដាយ មកដល់ស្រុកកាលីឡេហើយ នោះលោក ក៏ទៅសូមទ្រង់ ឱ្យយាងចុះទៅប្រោសកូនឱ្យជា ដ្បិតកូននោះ ជិតស្លាប់ហើយ ។៤៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា "បើអ្នករាល់គ្នា មិនឃើញទិសំគាល់ និងការអស្ចារ្យនោះមិនព្រមជឿទេ" ។

៤៩នាម៉ឺននោះទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់ សូមអញ្ជើញចុះ ទៅជាប្រញាប់ ក្រែងកូនខ្ញុំស្លាប់" ៥០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅលោកថា "អញ្ជើញទៅចុះ កូនលោកនឹងរស់នៅទេ" លោកក៏ជឿព្រះបន្ទូល នៃព្រះយេស៊ូវ ហើយចេញទៅ ៥១កំពុងដែលលោកចុះទៅ---ស្រាប់តែពួកបាវលោកមក ជំរាបថា កូនលោកជាហើយ ៥២ដូច្នោះ លោកក៏សួរគេ ពីពេលណា ដែលកូនបានគ្រាន់បើ គេជំរាបថា បាត់គ្រុន ពីម៉ោង១ម្សិលមិញ ។

៥៣នោះឪពុកបានដឹងថា គឺជាពេលនោះឯង ដែល ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កូនរស់នៅទេ"
ហើយលោក ក៏ជឿ ព្រមទាំងពួកផ្ទះចលោកទាំងអស់ដែរ ៥៤នេះជា ទិសំគាល់ទី២៧ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើ
ក្នុងកាលដែលទ្រង់ យាងត្រឡប់ពីស្រុកយូដា មកក្នុងស្រុកកាលីឡេរីញ ។

ជំពូក ៥

ការប្រោសអ្នកជំងឺនៅឯស្រះបេថែសដា

៥ ក្រោយនោះមក មានបុណ្យ១របស់សាសន៍យូដា ហើយ

ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡឹម ២រីង នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ជិតទ្វារចៀមជ

នោះមានស្រះ១ ដែល ភាសាហេព្រើរ ហៅថា បេថែសដា មានសាលាសំណាក់៥ ៣មានមនុស្សសន្លឹក

ដេកនៅក្នុងសាលាទាំងនោះ ខ្លះឈឺ ខ្លះខ្វាក់ ខ្លះខ្លិន ខ្លះស្លុត គេរង់ចាំទឹកកំរើកឡើង ៤ដ្បិត

ចូនណាមានទេវតា ចុះមកកូរទឹកក្នុងស្រះនោះ លុះក្រោយ ដែលបានកូរស្រេចហើយ

នោះអ្នកណាដែលចុះទៅមុនគេ ក៏បានជាស្អាត ទោះបើឈឺរោគអ្វីក៏ដោយ ៥នៅទីនោះ មាន មនុស្សម្នាក់

ដែលឈឺ៣៨ឆ្នាំមកហើយ ៦កាលព្រះយេស៊ូវ ឃើញគាត់ដេកនៅ ហើយបានជ្រាបថា គាត់នៅយ៉ាងនោះ

ជាយូរមកហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកចង់បានជា ឬទេ ?"

៧អ្នកជំងឺនោះទូលឆ្លើយថា "លោកម្ចាស់អើយ ខ្ញុំគ្មាន អ្នកណានឹងដាក់ខ្ញុំទៅក្នុងស្រះ

ក្នុងកាលដែលទឹក បានកំរើក ឡើងនោះទេ ហើយកំពុងដែលខ្ញុំចុះទៅ នោះក៏មានម្នាក់ ទៀតចុះទៅមុនខ្ញុំ" ។

៨ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរក្រោកឡើង យកត្រែអ្នកដើរទៅ" ៩ស្រាប់តែអ្នកនោះច

ានជាភ្លាម ក៏ យកត្រែដើរទៅ ១០ថ្ងៃនោះ ជាថ្ងៃឈប់សំរាកដ ១០ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាបំ គេស្នើឱ្យអ្នកដែលច

ានជាថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃ ឈប់សំរាក អ្នកគ្មានច្បាប់នឹងលីត្រែទៅទេឬ ។ ១១គាត់ឆ្លើយទៅគេថា

លោកដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំជា លោក បង្គាប់ថា "ចូរយកត្រែឯងដើរទៅ" ។

១២នោះគេសួរគាត់ថា "តើអ្នកណា បានប្រាប់ឱ្យអ្នក យកត្រែដើរទៅដូច្នោះ?"

១៣តែអ្នកដែលបានជា មិនស្គាល់ជាអ្នកណាទេ ពីព្រោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងទៅបាត់ហើយ

ក៏មានមនុស្សសន្លឹកនៅ ទីនោះដែរ ។

១៤ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវឃើញគាត់ នៅក្នុង ព្រះវិហារ ក៏មានបន្ទូលទៅថា "មើល

ឥឡូវអ្នកបានជា ហើយ កុំឱ្យធ្វើបាបទៀតធរ ក្រែងអ្នកកើតមានសេចក្តីអាក្រក់ ជាងនេះទៅទៀត"

១៥មនុស្សនោះ ក៏ចេញទៅប្រាប់ដល់ ពួកសាសន៍យូដាណា ឱ្យដឹងថា ជាព្រះយេស៊ូវ ដែលប្រោសឱ្យ ខ្លួនបានជា

ជីវិតតាមរយៈព្រះរាជបុត្រា

១៦ហេតុនោះបានជាពួកសាសន៍យូដា គេបៀតបៀនដល់

ព្រះយេស៊ូវ ហើយរកសំឡាប់ទ្រង់ ដោយព្រះទ្រង់ធ្វើការ នោះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាក ១៧ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវ
មានបន្ទូល ទៅគេថា "ព្រះវរបិតាខ្ញុំត ទ្រង់ធ្វើការដរាបមកដល់តឡូវ នេះថ ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើការដែរ"

១៨ដោយហេតុពាក្យនោះ បាន ជាពួកសាសន៍យូដា គេរកសំឡាប់ទ្រង់ រឹតតែខ្លាំងឡើងទ ពីព្រោះ
ទ្រង់មិនមែនគ្រាន់តែរលងច្បាប់ នៃថ្ងៃឈប់សំរាក តែប៉ុណ្ណោះ គឺបានទាំងហៅព្រះថា ជាព្រះវរបិតានៃទ្រង់
ថែមទៀត ហើយលើកអង្គទ្រង់ស្មើនឹងព្រះផង ។

១៩ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល ឆ្លើយទៅគេថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ព្រះរាជបុត្រា ពុំអាចនឹងធ្វើការអ្វី ដោយព្រះអង្គទ្រង់បានទេន ធ្វើបានតែ ការអ្វី ដែលឃើញព្រះវរបិតាធ្វើ
ដ្បិតការអ្វីដែលព្រះ វរបិតាធ្វើ នោះព្រះរាជបុត្រាក៏ធ្វើដូច្នោះដែរ ២០ពីព្រោះ

ព្រះវរបិតាទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះរាជបុត្រាប ហើយក៏បង្ហាញ ឱ្យព្រះរាជបុត្រា ឃើញអស់ទាំងការ
ដែលទ្រង់ធ្វើដែរ ទ្រង់នឹងបង្ហាញ ឱ្យឃើញការធំ លើសជាងការទាំងនេះទៅ ទៀត ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា
មានសេចក្តីអស្ចារ្យ ២១ដ្បិត ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់ ឱ្យមានជីវិតរស់ ឡើងវិញយ៉ាងណាព

នោះព្រះរាជបុត្រា នឹងប្រោសដល់ អ្នកណា ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ
២២ព្រះវរបិតាទ្រង់មិនជំនុំជំរះអ្នកណាទេ ទ្រង់បានប្រគល់ ការជំនុំជំរះ ដល់ព្រះរាជបុត្រាវិញម ២៣ដើម្បី
ឱ្យមនុស្ស ទាំងអស់ បានគោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះរាជបុត្រា ដូចជា គោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះវរបិតាដែរ

អ្នកណាដែលមិន គោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏មិនគោរព ប្រតិបត្តិដល់ព្រះវរបិតា ដែលចាត់
ឱ្យទ្រង់មកដែររយ ។

២៤ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណា ដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿដល់ព្រះអង្គ
ដែលចាត់ខ្ញុំឱ្យ មករ អ្នកនោះមានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចល ហើយមិន ដែលត្រូវជំនុំជំរះឡើយវ គឺថ
ានកន្លងហួសពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅដល់ជីវិតវិញស ២៥ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា

នឹងមានពេលវេលាមក ក៏មកដល់ហើយហ ដែល មនុស្សស្លាប់ នឹងឮសំឡេងឡូព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយ
អស់អ្នកណាដែលឮ នឹងបានរស់វិញ ២៦ពីព្រោះ ដែល ព្រះវរបិតាមានជីវិត ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់យ៉ាងណា
នោះទ្រង់ក៏ បានប្រទាន ឱ្យព្រះរាជបុត្រាមានជីវិតអ ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ យ៉ាងនោះដែរ ២៧ហើយថ
ានប្រទានអំណាចមកទ្រង់ ឱ្យ ជំនុំជំរះផងក ពីព្រោះទ្រង់ជាកូនមនុស្ស ។

២៨កុំឱ្យឆ្ងល់ពីសេចក្តីនេះឡើយ ដ្បិតមានពេលវេលា មកខដែលអស់ទាំងខ្មោចនៅក្នុងផ្នូរនឹងពួសឡើងទ្រង់ ហើយ នឹងចេញមក ២៩គឺពួកអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តល្អ គេនឹងរស់ ឡើងវិញ ឱ្យបានជីវិត ឯពួកអ្នកដែលបាន ប្រព្រឹត្តអាក្រក់ វិញ គេនឹងរស់ឡើង ឱ្យជាប់មានទោសត ៣០ខ្ញុំពុំអាចនឹង ធ្វើការអ្វី ដោយខ្លួនខ្ញុំបានទេ ខ្ញុំជំនុំជំរះតាម ដែលខ្ញុំឮ ហើយសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំ ក៏សុចរិតតែ ពីព្រោះខ្ញុំមិនរក តាមតែចិត្តខ្ញុំទេ គឺតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ ដែលទ្រង់ ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកច ។

ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ

៣១បើសិនជា ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនខ្ញុំ នោះសេចក្តីបន្ទាល់ របស់ខ្ញុំមិនពិតទេ ៣២មានម្នាក់ទៀតដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីបន្ទាល់ ដែលអ្នកនោះធ្វើពីខ្ញុំ ក៏ពិត ប្រាកដមែន ។

៣៣អ្នករាល់គ្នាបានចាត់គេ-ឱ្យទៅឯលោកយ៉ូហាន លោកក៏ធ្វើបន្ទាល់ឈាមសេចក្តីពិត ៣៤ប៉ុន្តែ សេចក្តីបន្ទាល់ ដែលខ្ញុំទទួល នោះមិនមែនមកពីមនុស្សទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែ និយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រយោជន៍ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ ៣៥ឯលោកយ៉ូហាន លោកជាចង្អៀង ដែលនេះ ហើយភ្លឺបំ អ្នករាល់គ្នាក៏ចូលចិត្ត ឱ្យបានអរ សប្បាយក្នុងពន្លឺរបស់លោក ក្នុង១គ្រានោះដែរ ។

៣៦ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានទីបន្ទាល់វិសេស ជាងទីបន្ទាល់របស់ លោកយ៉ូហានទៅទៀត ពីព្រោះការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះ វរបិតា បានប្រគល់មកឱ្យខ្ញុំធ្វើបង្ហើយ គឺការដែលខ្ញុំ ធ្វើទាំងប៉ុន្មាននេះឯង ទោះបីបានធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំហើយថា ព្រះវរបិតា បានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកណា ៣៧ព្រះវរបិតា ដែល ចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរ អ្នករាល់គ្នាមិន ដែលពួសឡើងទ្រង់ឡើយ ក៏មិនដែលឃើញ រូបអង្គទ្រង់ ផងថ ៣៨អ្នករាល់គ្នាគ្មានព្រះបន្ទូលទ្រង់ នៅក្នុងខ្លួនសោះទេ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ ដល់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់ចាត់ ឱ្យមកនេះ ៣៩អ្នករាល់គ្នាស្ទង់មើលគម្ពីរ ដោយស្មាន ថាបានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច អំពីគម្ពីរនោះមកផ គឺជា គម្ពីរនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ៤០តែអ្នករាល់គ្នាមិន សុខចិត្តមកឯខ្ញុំ ឱ្យបានជីវិតទេ ។

៤១ខ្ញុំមិនទទួលកិត្តិសព្ទ អំពីមនុស្សទេ ៤២ខ្ញុំស្គាល់អ្នក រាល់គ្នាហើយ ថាគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ នៅក្នុង ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាសោះ ៤៣ខ្ញុំបានមកដោយនូវព្រះនាមរបស់ ព្រះវរបិតាខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលខ្ញុំទេ បើសិនជាមាន អ្នកណាទៀតមក ដោយនូវឈ្មោះរបស់ខ្លួនគេ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលអ្នកនោះវិញ ៤៤ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ជឿបានដែលទទួលកិត្តិសព្ទតែពីគ្នាឯង ឥតស្វែងរកកិត្តិសព្ទ ដែលមកពីព្រះអង្គ ដ៏ជាព្រះតែ១អង្គទ្រង់ដូច្នោះយ ។

៤៥កុំឱ្យស្មានថា ខ្ញុំនឹងប្តឹងដល់ព្រះវរបិតា ពីអ្នករាល់ គ្នានោះឡើយ មានម្នាក់
ដែលប្តឹងពីអ្នករាល់គ្នាហើយ គឺជា លោកម៉ូសេ ដែលអ្នករាល់គ្នាយកជាទិសង្ឃឹមល ៤៦បើសិន
ជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់លោកម៉ូសេពិត នោះនឹងបានជឿ ដល់ខ្ញុំដែរ ពីព្រោះលោកបានចែងទុកពីខ្ញុំ ៤៧ប៉ុន្តែ
បើអ្នក រាល់គ្នាមិនជឿសេចក្តីដែលលោកបានចែងទុកមកទេ នោះ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យជឿពាក្យខ្ញុំទៅបានស ។

ជំពូក ៦

ព្រះយេស៊ូវប្រទាននំប៉័ងដល់មនុស្ស៥ពាន់នាក់

៦:១-១៣ មថ ១៤:១៣-២១ មក ៦:៣២-៤៤ លក ៩:១០-១៧

៦ ១លុះក្រោយមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លងសមុទ្រកាលឡើ គឺ

ជាសមុទ្រទីបេរាស ២ហើយមានហ្វូងមនុស្សជាធំតាមទ្រង់ ទៅ ដោយបានឃើញ ទិសំគាល់ទាំងប៉ុន្មានហ
ដែលទ្រង់ ប្រោសដល់ពួកជំងឺ ៣នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងឡើងទៅ លើភ្នំឡ

គង់ជាមួយនឹងពួកសិស្សនៅទីនោះ ៤រីងបុណ្យរំលង ជាបុណ្យរបស់សាសន៍យូដាអ ក៏ជិតដល់ហើយ ។

ដងព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងើបព្រះនេត្រឡើង ឃើញមនុស្ស កកកុញមកងទ្រង់

នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅភីលីពថាក "យើង នឹងទិញនំប៉័ងពីណាមក ឱ្យមនុស្សទាំងអស់នេះ បាន បរិភោគ?"

៦ទ្រង់មានបន្ទូលសួរដូច្នោះ ដើម្បីនឹងល្បួងល គាត់ទេ ព្រោះទ្រង់ជ្រាបការ ដែលទ្រង់គិតធ្វើហើយ ។

៧ភីលីពទូលឆ្លើយថា "ទោះបីទិញនំប៉័ងអស់៤០រៀល ក៏មិនគ្រាន់ឱ្យគ្រប់គ្នា
សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចផង" ។

៨មានសិស្សទ្រង់ម្នាក់ ឈ្មោះអនទ្រេ ជាប្អូនស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសខ គាត់ទូលទ្រង់ថា
៩នៅទីនេះមានក្មេងម្នាក់ មាន នំប៉័ងម្សៅឱក៥ និងត្រីតូច២ ប៉ុន្តែ ដែលមានតែប៉ុណ្ណោះ តើមានប្រយោជន៍អ្វី
ដល់មនុស្សច្រើនទាំងម៉្លេះ ? គ

១០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមនុស្សទាំងអស់ អង្គុយទៅ" រីងនៅទីនោះ មានស្មៅច្រើន
ដូច្នោះ គេក៏នាំគ្នា អង្គុយ មានចំនួនប្រហែលជា៥ពាន់នាក់ ១១រួចព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យកនំប៉័ងនោះមក
អរព្រះគុណយ រួចចែកទៅឱ្យ ពួកសិស្ស គេក៏ចែកដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយ បានចែកទាំង
ត្រីតូចនោះបែបដូច្នោះដែរ តាមតែគេចង់បាន ១២លុះគេ បានឆ្កែត្រប់គ្នាហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅ
ពួកសិស្ស ថា "ចូរប្រមូលចំណិតដែលសល់នៅ ដើម្បីកុំឱ្យបាត់អ្វី ឡើយ" ១៣ក្រោយដែលបរិភោគរួចហើយ
នោះគេប្រមូល ចំណិតនំប៉័ងម្សៅឱក ដែលសល់ពី៥ដុំនោះ ដាក់ពេញបាន ១២កន្ត្រក ។

១៤ កាលមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន បានឃើញទិសំគាល់ង ដែល ព្រះយេស៊ូវធ្វើនោះ គេក៏និយាយថា
លោកនេះប្រាកដជា ហោរានោះ ដែលត្រូវមកក្នុងលោកិយមែនច ១៥ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវ ក៏ថយឡើងទៅលើភ្នំ
តែ១អង្គទ្រង់វិញទៀតឆ ពីព្រោះទ្រង់ជ្រាបថា គេគិតមកចាប់ទ្រង់ ដោយកំឡាំង
ដើម្បីនឹងតាំងឡើងជាស្តេចជ ។

ព្រះយេស៊ូវយាងលើទឹក

៦:១៦-២១ មថ ១៤:២២-៣៣ មក ៦:៤៧-៥១

១៦ លុះព្រលប់ហើយ ពួកសិស្សទ្រង់ ចុះទៅឯសមុទ្រ ១៧ក៏ចុះទូក ឆ្លងទៅឯកាពើណិម
ពេលនោះងងឹតហើយ តែព្រះយេស៊ូវមិនទាន់មកដល់នៅឡើយ ១៨សមុទ្រក៏មាន រលកចេ
រាកដោយខ្យល់បក់ជាខ្លាំង ១៩កាលគេបានថែវទៅ ប្រហែលជា៥ ឬ៦គីឡូម៉ែត្រហើយ នោះស្រាប់តែគេ
ឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងលើសមុទ្រឈរ មកជិតទូក ហើយ គេមានសេចក្តីភ័យខ្លាច
២០តែទ្រង់មានបន្ទូលថា " កុំភ័យអី គឺខ្ញុំទេតើ" ញ ២១នោះគេក៏ព្រមទទួលទ្រង់ មកក្នុងទូក ស្រាប់ តែទូកច
ានដល់ស្រុក ដែលគេបំរុងនឹងទៅ ។

២២ ស្អែកឡើង កាលហ្វូងមនុស្ស ដែលនៅត្រើយសមុទ្រ ម្ខាង បានឃើញថា នៅទីនោះគ្មានទូកណាទៀតដ
ក្រៅពី ទូក១ ដែលពួកសិស្សទ្រង់បានជិះ ហើយថា ព្រះយេស៊ូវមិន ច
ានជិះទូកនោះទៅជាមួយនឹងពួកសិស្សទេ គឺពួកសិស្សបាន ចេញទៅតែគ្នាគេបំ ២៣ប៉ុន្តែ មានទូកខ្លះទៀត
មកពីស្រុក ទីបេរាសឌុ ជិតកន្លែងដែលគេបានបរិភោគនំប៉័ង ក្រោយ ដែលព្រះអម្ចាស់ ច
ានអរព្រះគុណរួចហើយឈរ ២៤ដូច្នោះ កាលហ្វូងមនុស្ស មិនឃើញព្រះយេស៊ូវ ឬពួកសិស្សទ្រង់ នៅទីនោះ
គេក៏ជិះទូកទៅឯកាពើណិម ដើម្បីនឹងរកទ្រង់ ។ ២៥កាលឃើញទ្រង់ នៅឯត្រើយម្ខាងហើយ នោះគេ
ទូលសួរថា " លោកគ្រូណាលោកមកដល់ទីនេះពីកាលណា ?" ២៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ឆ្លើយទៅគេថា " ប្រ
ាកដមែន ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នារកខ្ញុំត មិនមែន ដោយព្រោះ បានឃើញទិសំគាល់ទេថ
គឺដោយព្រោះតែ បានបរិភោគនំប៉័ងឆ្អែតប៉ុណ្ណោះ ២៧កុំឱ្យខំប្រឹងឱ្យបាន តែអាហារ
ដែលតែងតែពុករលួយនោះឡើយ ចូរខំឱ្យ បានអាហារ ដែលនៅស្ថិតស្ថេរទ ដរាបដល់ជីវិតអស់កល្ប
ជានិច្ចវិញ ជាអាហារដែលកូនមនុស្សន នឹងឱ្យមកអ្នក រាល់គ្នា ដ្បិតគឺកូនមនុស្សនេះហើយ ដែលព្រះវរបិតា
ដ៏ជាព្រះទ្រង់បានដោបចំណាំទុក" ។

២៨ដូច្នោះ គេទូលសួរទ្រង់ថា " ដែលនឹងធ្វើការរបស់ ព្រះ តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ?"

២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា " ឯការរបស់ព្រះ គឺឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿផ ដល់អ្នកដែលព្រះច

ានចាត់ឱ្យ មក" ៣ ។

៣០នោះគេទូលសួរទ្រង់ថា បើដូច្នោះ តើលោកនឹងធ្វើ ទិសំគាល់ភណ្ណ ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផង ដើម្បីឱ្យ
ានជឿដល់ លោកម? តើលោកធ្វើការអ្វីខ្លះ ? ៣១ពួកព្រះយេស៊ូវ បានបរិភោគនំម៉ានាយ
នៅទីរហោស្ថាន ដូចជាមាន សេចក្តីចែងទុកមកថា លោកបានឱ្យនំប៉័ង ពីស្ថានសួគ៌មក ឱ្យគេបរិភោគ ។

៣២ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា " ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
មិនមែនលោកម៉ូសេដែល ឱ្យនំប៉័ង ពីស្ថានសួគ៌នោះ មកអ្នករាល់គ្នាទេ តែឯនំប៉័ង ដ៏ពិត ដែលមកពីស្ថានសួគ៌
នោះគឺព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែល ប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាវិញ ៣៣ដ្បិតនំប៉័ងរបស់ព្រះ គឺជា ព្រះអង្គ
ដែលយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មកល ព្រមទាំងប្រទាន ឱ្យមនុស្សលោកបានជីវិតផង" ។

៣៤ដូច្នោះ គេទូលទ្រង់ថា " លោកម្ចាស់អើយ សូមឱ្យ នំប៉័ងនោះ មកយើងខ្ញុំជានិច្ច" វ ។

៣៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា " ខ្ញុំជាសនំប៉័ងជីវិតហអ្នកណា
ដែលមកឯខ្ញុំ នោះនឹងមិនឃ្លានទៀតឡើយ ហើយអ្នកណា ដែលជឿទ្រង់ដល់ខ្ញុំ ក៏មិនត្រូវស្រែកដែរអ ៣៦ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំបានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាហើយថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញខ្ញុំ តែមិន ជឿទេ
៣៧អស់អ្នកណាដែលព្រះវរបិតាប្រទានមកខ្ញុំក នោះ នឹងមកឯខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ
ខ្ញុំក៏មិនដែលចោល ទៅក្រៅឡើយ ៣៨ពិព្រោះ ខ្ញុំបានចុះពីស្ថានសួគ៌មកខ មិន មែននឹងធ្វើតាមចិត្តខ្ញុំទេ
គឺតាមបំណងព្រះហឫទ័យគ នៃព្រះ វិញ ដែលទ្រង់ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកយ ៣៩បំណងព្រះហឫទ័យ
នៃព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក នោះគឺមិនចង់ឱ្យខ្ញុំបាត់ អ្នកណា ក្នុងគ្រប់អស់ទាំងមនុស្ស
ដែលទ្រង់ប្រទានមកខ្ញុំ នោះឡើយង គឺទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំប្រោសទាំងអស់ ឱ្យរស់ឡើងច នៅថ្ងៃចុងបំផុតវិញ
៤០នេះហើយជាបំណងព្រះហឫទ័យ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ គឺឱ្យអស់អ្នកណា ដែលឃើញព្រះរាជ បុត្រាឆ
ហើយក៏ជឿដល់ទ្រង់ បានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចជ ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុង
បំផុត" ។

៤១នោះពួកសាសន៍យូដា គេខុកដាន់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់ មានបន្ទូលថា " ខ្ញុំជានំប៉័ង
ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក" ៤២គេ និយាយថា អ្នកនេះ តើមិនមែនឈ្មោះយេស៊ូវ ជាកូន យ៉ូសែបឈ
ដែលយើងស្គាល់ ឪពុកម្តាយគាត់ទេឬអី? ព្យ ចុះ ដូចម្តេចឡើយ បានជាគាត់និយាយថា គាត់ចុះពីស្ថានសួគ៌
មកដូច្នោះ ? ដ ៤៣នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគេថា " កុំឱ្យរទូរទាំ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ
៤៤គ្មានអ្នកណា អាចនឹងមកឯខ្ញុំបានទេ លើកតែព្រះវរបិតា ដែលចាត់ខ្ញុំ ឱ្យមក ទ្រង់ទាញនាំគេប៉ុណ្ណោះប
ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះ រស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុងបំផុតដែរ ៤៥នៅក្នុងគម្ពីរពួក ហោរា

មានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ព្រះទ្រង់នឹងបង្រៀន គេទាំងអស់គ្នា" ឌុ ដូច្នោះ អស់អ្នកណា ដែលឮព្រះវរបិតា ហើយបានរៀនពិទ្រង់ នោះក៏មកឯខ្ញុំ ៤៦នេះមិនមែនថា មានអ្នកណា ដែលឃើញព្រះវរបិតានោះឡើយ មានតែ ព្រះអង្គ ដែលយាងមកពីព្រះប៉ុណ្ណោះឯង ព្រះអង្គនោះ ទើប ទ្រង់បានឃើញព្រះវរបិតាមែន ៤៧ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចណា ៤៨ ខ្ញុំជាន់ប៉ុន្មានជីវិត ៤៩ពួក ព្រះយេស៊ូវអ្នករាល់គ្នា បានបរិភោគនំម៉ាន៉ានៅទីរហោស្ថាន ហើយក៏ស្លាប់អស់ទៅថ្ងៃ ៥០ឯនំប៉ុន្មានដែលខ្ញុំនិយាយនេះ គឺជា នំប៉ុន្មាន ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មកទេ ដើម្បីឱ្យអ្នកណាដែល បរិភោគ មិនត្រូវស្លាប់ឡើយ ៥១ខ្ញុំជាន់ប៉ុន្មានដ៏រស់ឆ ដែលចុះ ពីស្ថានសួគ៌មកន បើអ្នកណាបរិភោគនំប៉ុន្មាននេះ នោះនឹង រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ឯនំប៉ុន្មានដែលខ្ញុំឱ្យ គឺជារូបសាច់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំនឹងឱ្យជំនួសជីវិតមនុស្សលោក" ប ។

៥២ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាផ គេជជែកគ្នាថា "ធ្វើដូច ម្តេច ឱ្យអ្នកនេះ អាចនឹងឱ្យសាច់ខ្លួន មកយើងបរិភោគ បាន ?"

៥៣នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា បើអ្នករាល់គ្នាមិនពិសា សាច់ភ ហើយមិនផឹកឈាមម របស់កូនមនុស្សយ នោះអ្នក រាល់គ្នាគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនទេ ៥៤អ្នកណាដែលបរិភោគ សាច់ និងឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះមានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុង បំផុត ៥៥ពីព្រោះសាច់ខ្ញុំ ជាអាហារពិត ហើយឈាម ខ្ញុំ ក៏ជាគ្រឿងផឹកពិតប្រាកដ ៥៦អ្នកណាដែលបរិភោគ សាច់ និងឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏នៅក្នុង អ្នកនោះដែរ ៥៧អ្នកណាដែលបរិភោគខ្ញុំ អ្នកនោះនឹង រស់ដោយសារខ្ញុំ ដូចជាព្រះវរបិតា ដ៏មានព្រះជន្មរស់ ទ្រង់បានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកវ ហើយខ្ញុំក៏រស់នៅ ដោយសារ ទ្រង់ដែរ ៥៨នំប៉ុន្មាននេះ ជានំប៉ុន្មានដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មកជា ពិត មិនមែនដូចជាពួកព្រះយេស៊ូវអ្នករាល់គ្នា ប ានបរិភោគ នំម៉ាន៉ា ហើយក៏ស្លាប់ទៅនោះទេ គឺអ្នកណាដែលបរិភោគ នំប៉ុន្មាននេះ នឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ" ស ៥៩ទ្រង់មាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ ក្នុងសាលាប្រជុំ នៅកាពើណិម កំពុងដែលទ្រង់បង្រៀនគេ ។

សិស្សជាច្រើនចាកចេញពីព្រះយេស៊ូវ

៦០ពួកសិស្សទ្រង់ជាច្រើនហ ដែលឮសេចក្តីនោះ ក៏ និយាយថា ពាក្យនេះពិបាកស្តាប់ណាស់ តើអ្នកណាយល់ បាន ? ឡ ៦១ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ថា ពួកសិស្សរទូរទាំពីសេចក្តីនោះ បានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើសេចក្តីនេះ នាំបង្អាក់ដល់ចិត្ត អ្នករាល់គ្នាឬអី ? អ ៦២ចុះ បើអ្នករាល់គ្នា ប ានឃើញកូនមនុស្សក ឡើងទៅឯស្ថាន ដែលលោកនៅពីដើមនោះ តើនឹងគិតដូចម្តេចទៅខ ៦៣គឺ

ជាវិញ្ញាណដែលឱ្យមានជីវិត រូបសាច់គ្មានប្រយោជន៍ អ្វីទេ ឯពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវខាង វិញ្ញាណ និងជីវិតវិញ ៦៤ប៉ុន្តែ មានអ្នករាល់គ្នាខ្លះមិនជឿ ទេ” នេះដ្បិតព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបយ តាំងតែពីដើមមក អំពីអ្នកណា ដែលមិនបានជឿ ហើយអំពីអ្នកណា ដែលនឹង បញ្ជូនទ្រង់ ៦៥ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា “គឺហេតុនោះ បានជា ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គ្មានអ្នកណាអាចនឹងមកឯខ្ញុំបានទេ លើកតែព្រះវរបិតា ទ្រង់ប្រោសប្រទានឱ្យប៉ុណ្ណោះ” ច ។

៦៦ តាំងពីនោះមក មានសិស្សរួមទ្រង់ជាច្រើនដកខ្លួនថយ ចេញ មិនតាមទ្រង់ទៀតទេ ។

៦៧ នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួក១២នាក់ថា “អ្នក រាល់គ្នាចង់ថយទៅដែរឬ ?” ជ

៦៨ សីម៉ូន-ពេត្រុសទូល ឆ្លើយថា “ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំនឹងទៅឯអ្នកណាវិញ គឺទ្រង់ហើយ ដែលមាន ព្រះបន្ទូល នៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ៦៩ យើងខ្ញុំក៏ បានជឿ ហើយដឹងថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ពិតដ” ។

៧០ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ តើខ្ញុំមិនបានរើស អ្នករាល់គ្នា ជាពួក១២នាក់ទេឬអី ?

តែមានម្នាក់ ក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ជាអារក្សវិញ” ឌ ៧១ នេះគឺទ្រង់ មានបន្ទូលពី យូដាស-អីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស ម៉ូនធរ ដែលនៅក្នុងពួក១២ នាក់នោះ ដ្បិតវារៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅណា ។

ជំពូក ៧

ព្រះយេស៊ូវយាងទៅឯបុណ្យបារ៉ា

៧ ១ ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងនៅតែក្នុងស្រុក

កាលឡើប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យ នឹងយាងក្នុង ស្រុកយូដាទេ ពីព្រោះសាសន៍យូដា រកសំឡាប់ទ្រង់ថ ២រីង បុណ្យរបស់សាសន៍យូដា ដែលហៅថាបុណ្យបារ៉ាទ នោះជិត ដល់ហើយ ៣ដូច្នេះ ពួកប្អូនទ្រង់ ទូលថា ចូរចេញពីទីនេះ ទៅឯស្រុកយូដាទៅ ដើម្បីឱ្យពួកសិស្សរបស់បង បានឃើញ ការដែលបងធ្វើផង ៤ដ្បិត អ្នកណា ដែលចង់ឱ្យគេស្គាល់ ខ្លួន នោះមិនដែលធ្វើការដោយសំងាត់ទេ បើបងធ្វើការ ទាំងនេះ ចូរសំដែងខ្លួន ឱ្យមនុស្សលោកស្គាល់ដែរ ៥ដ្បិត ពួកប្អូនទ្រង់មិនច ានជឿដល់ទ្រង់ទេន ។

៦ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា “ ឯពេលវេលា របស់ឯងរាល់គ្នា នោះចេះតែមានជានិច្ច តែពេលវេលាប របស់អញ មិនទាន់ដល់នៅឡើយ ៧លោកិយពុំអាចនឹងស្តប់ ឯងរាល់គ្នាបានទេ តែគេស ប្រាប់អញវិញផ ពីព្រោះអញធ្វើ បន្ទាល់ពីគេថា ការគេប្រព្រឹត្តសុទ្ធតែអាក្រក់ព ៨ចូរឯង រាល់គ្នា

ឡើងទៅឯបុណ្យនេះចុះ ឯអញមិនទាន់ទៅទេ ព្រោះកំណត់អញភ មិនទាន់សំរេចនៅឡើយ” ៩កាលទ្រង់ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ នោះក៏គង់នៅស្រុក កាលឡើងដដែល ។

១០ប៉ុន្តែ កាលពួកប្អូនទ្រង់ឡើងទៅឯបុណ្យនោះផុតហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងទៅដែរ តែមិនទៅជាមួយនឹងអ្នកណាទេ គឺទៅដោយសំរាត់វិញ ១១វិញពួកសាសន៍យូដា គេសួររក ទ្រង់ម នៅឯទីបុណ្យថា តើលោកនៅឯណា ?

១២ហើយក្នុងហ្វូងមនុស្ស ក៏ឮខ្សឹបខ្សៀវ ពីដំណើរទ្រង់ ជាច្រើន ខ្លះថា លោកជាមនុស្សល្អ ខ្លះទៀតថាទេ អ្នកនោះ ជាអ្នកបញ្ឆោតប្រជាជនទេតើយ ១៣ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកឯណាហ៊ាន និយាយ ពីដំណើរទ្រង់ ឱ្យបណ្តាជនដឹងឡើយ ព្រោះខ្លាច សាសន៍យូដា ។ សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៤នៅពាក់កណ្តាលពេលបុណ្យនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ឡើងទៅបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារ ១៥ហើយពួកសាសន៍យូដាវ នឹកឆ្ងល់ថា ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យអ្នកនេះចេះគម្ពីរដូច្នោះ? ស ពីព្រោះគាត់មិនដែលរៀនសូត្រសោះហ ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ សេចក្តីដែលខ្ញុំបង្រៀន នេះ មិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ គឺជារបស់ផងព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកនោះវិញឡ ១៧បើអ្នកណាចង់ធ្វើតាមព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ នោះនឹងបានដឹងអ ជាសេចក្តីបង្រៀននេះ មកពីព្រះ ឬជាខ្ញុំនិយាយ ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំ ១៨អ្នកណា ដែលនិយាយ ដោយអាងខ្លួនឯង នោះចង់តែលើកដំកើងដល់ខ្លួនទេក តែ អ្នកដែលចង់លើកដំកើងថ្វាយព្រះដែលចាត់ ឱ្យខ្លួនមក នោះ ទើបពិតវិញ ហើយឥតមានសេចក្តីទុច្ចរិតណា នៅក្នុងខ្លួន ឡើយ ១៩ឯលោកម៉ូសេ តើមិនបាន ឱ្យក្រិត្យវិន័យមកអ្នក រាល់គ្នាទេឬអី ? ខ ប៉ុន្តែ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គ្មានអ្នកណាមួយ ប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យនោះទេ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា រកសំឡាប់ខ្ញុំដូច្នោះ ? គ

២០ហ្វូងមនុស្ស ក៏ឆ្លើយឡើងថា “ អ្នកឯងមានអារក្សចូល ទេយ តើមានអ្នកណារកសំឡាប់ឯង ? ”

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ ខ្ញុំបានធ្វើការ១៥ ហើយអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីអស្ចារ្យទាំងអស់គ្នា ២២លោក ម៉ូសេក៏ឱ្យពិធីកាត់ស្បែកច មកអ្នករាល់គ្នា (មិនមែនថា កើតពីលោកម៉ូសេទេ គឺពីពួកព្រះយេស៊ូវ) ឆ ហើយអ្នក រាល់គ្នា កាត់ស្បែកឱ្យមនុស្ស នៅថ្ងៃឈប់សំរាកផង ។ ២៣ដូច្នោះ បើមនុស្សទទួលកាត់ស្បែក នៅថ្ងៃឈប់សំរាក ដើម្បីមិនឱ្យរំលងក្រិត្យវិន័យ របស់លោកម៉ូសេ នោះតើអ្នក រាល់គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ដោយព្រោះខ្ញុំ បានធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ បាន ជាស្រឡះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាកឬអី ? ២៤កុំឱ្យជំនុំជំរះ តាម ភាពដែលមើលឃើញ តែខាងក្រៅឡើយ ត្រូវជំនុំជំរះតាម សេចក្តីសុចរិតវិញ ” ជ ។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ

២៥នោះ មានពួកក្រុងយេរូសាឡឹមខ្លះ និយាយថា គឺអ្នក
នេះទេតើ ដែលគេរកសំឡាប់នោះឈ ២៦ហើយមើល គាត់ និយាយនៅកណ្តាលចំណោម តែគ្មានអ្នកណាថាអ្វី
ឱ្យសោះ តើពួកនាម៉ឺនពួកបានយល់ឃើញ ហើយថាអ្នកនេះជាព្រះគ្រីស្ទ មែនឬអី ? ដ ២៧ឯអ្នកនេះ
យើងដឹងជាមកពីណាបំ តែព្រះគ្រីស្ទ វិញ កាលណាទ្រង់យាងមក នោះគ្មានអ្នកណាដឹងជាមកពី ណាទេ ។

២៨ដូច្នោះ កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារឌុ នោះក៏បន្តិឌុទានឡើងថា "អ្នករាល់គ្នាស្គាល់
ខ្ញុំ ហើយដឹងជា ខ្ញុំមកពីណាផងឯ តែខ្ញុំមិនបានមក ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ ឯព្រះ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក
ទ្រង់ពិតត្រង់ហើយណា អ្នករាល់គ្នាមិន ស្គាល់ទ្រង់ទេ ២៩តែខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ត ពីព្រោះខ្ញុំមកពីទ្រង់ គឺ ទ្រង់ពិត
ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក" ថ ។

៣០ដូច្នោះគេរកចាប់ទ្រង់ ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណាណូកដៃទៅ ចាប់សោះទេ ពីព្រោះកំណត់ទ្រង់
មិនទាន់មកដល់នៅឡើយធី ៣១នៅក្នុងបណ្តាមនុស្សនោះ មានគ្នាច្រើនបានជឿដល់ទ្រង់ន
ហើយគេនិយាយថា កាលណាព្រះគ្រីស្ទយាងមក តើទ្រង់ នឹងធ្វើទីសំគាល់ច្រើនប ជាងលោកនេះឬអី ?

៣២ឯពួកផារីស៊ី ក៏ពួកខ្សឹបខ្សៀវរឿងទាំងនេះ ពីទ្រង់ រួចពួកសម្រាជ និងពួកផារីស៊ី
គេចាត់ពួកអាជ្ញា ឱ្យទៅ ចាប់ទ្រង់ ។

៣៣ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនៅជាមួយនឹង អ្នករាល់គ្នា តែបន្តិចទៀតទេផ
រួចខ្ញុំទៅឯព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកនោះវិញៗ ៣៤អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ តែរកមិនឃើញ ទេ
ហើយកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅ បានឡើយ" ភ ។

៣៥នោះពួកសាសន៍យូដានិយាយគ្នាគេថា តើអ្នកនេះគិត ទៅឯណា ដែលយើងនឹងរកមិនឃើញ
តើគិតទៅឯពួកអ្នក ខ្នាត់ខ្នាយម នៅក្នុងសាសន៍ក្រិកយ ដើម្បីនឹងបង្រៀនដល់ សាសន៍នោះឬអី ?

៣៦ពាក្យដែលគាត់ថា "អ្នករាល់គ្នានឹង រកខ្ញុំ តែរកមិនឃើញទេ" ហើយថា "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នក
រាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅបានទេ" នេះតើមានន័យដូចម្តេច ? រ

៣៧នៅថ្ងៃក្រោយបង្អស់ ជាថ្ងៃបុណ្យលយ៉ាងសំខាន់ នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរលើឆ្នេរ
ទានប្រកាសឡើងថា "បើអ្នកណា ស្រេក ចូរឱ្យអ្នកនោះមកឯខ្ញុំ ហើយផឹកចុះវ ៣៨អ្នកណា ដែលជឿសដល់
ខ្ញុំ នោះនឹងមានទន្លេទឹករស់ហ ហូរចេញពី ពោះខ្លួនមក ដូចជាគម្ពីរសំដែងឱ្យហើយ" អ ៣៩តែសេចក្តីនេះ
គឺទ្រង់មានបន្ទូល ពីព្រះវិញ្ញាណក ដែលអស់អ្នកជឿដល់ទ្រង់ នឹងត្រូវទទួលខ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
មិនទាន់យាងមក ដោយព្រោះ ព្រះយេស៊ូវមិនទាន់បានដំកើងឡើងនៅឡើយធី

៤០ដូច្នោះ កាលបណ្តាមនុស្សបានឮ នោះមានគ្នាច្រើន និយាយថា លោកនេះពិតប្រាកដជាហោរានោះហើយយ ។

៤១អ្នកខ្លះទៀតថា នេះជាព្រះគ្រីស្ទហើយ ខ្លះទៀតថា ចុះព្រះគ្រីស្ទយាងមកពីស្រុកកាលីឡេដែរឬ ? ៤២តើគម្ពីរ មិនថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវកើត ពីព្រះវង្សហ្នឹងដាវីឌឬ ហើយក៏ យាងមកពីភូមិបេឡេហិមឆ ជាកន្លែងដែលហ្នឹងដាវីឌបាន គង់នៅទេឬអី ? ៤៣ដូច្នោះ គេក៏បាក់បែកទាស់គ្នា ដោយ ព្រោះទ្រង់ ៤៤មានខ្លះចង់ចាប់ទ្រង់ តែគ្មានអ្នកណាមកដៃ ទៅចាប់ទេឈ ៤៥នោះពួកអាដ្វា ក៏ត្រឡប់ទៅឯពួកសង្គ្រាម និងពួកផារីស៊ីវិញ លោកទាំងនោះសួរគេថា "ហេតុអ្វីបាន ជាមិនចាប់អ្នកនោះមក ?"

៤៦ពួកអាដ្វាឆ្លើយថា "មិនដែលមានអ្នកណា និយាយដូច អ្នកនោះទេ" ៤៧ដូច្នោះ ពួកផារីស៊ីស្តី ឱ្យថា អ្នករាល់គ្នា ត្រូវបញ្ឆោតដែរឬ ? ៤៨តើមានអ្នកណា ក្នុងពួកនាម៉ិស ឬក្នុងពួកផារីស៊ី ដែលជឿដល់អ្នកនោះឬទេ ? ៤៩ឯហ្នឹង មនុស្សនេះ ដែលមិនស្គាល់ក្រិស្ទវិន័យ គេជាមនុស្សត្រូវ បណ្តាសារិញ ។

៥០ឯលោកនីកូដេមឌុ ជាអ្នកដែលមកឯទ្រង់ទាំងយប់ ដែល ជាពួកផារីស៊ីដែរ លោកនិយាយទៅគេថា ៥១តើក្រិស្ទវិន័យ យើងកាត់ទោស ដល់មនុស្សណា មុនដែលបាន ៣ ពាក្យ ចម្លើយ ពីខ្លួនអ្នកនោះ ហើយដឹងជាធ្វើខុសយ៉ាងណាឬអី ?

៥២នោះគេឆ្លើយទៅលោកថា "តើលោក មកពីស្រុក កាលីឡេដែរឬ ? ចូរពិចារណាមើលចុះ ឥតដែលមាន ហោរាណា កើតមកពីស្រុកកាលីឡេឡើយឈ ៥៣គេក៏ត្រឡប់ ទៅផ្ទះវិញរៀងខ្លួន ១តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងទៅឯភ្នំដើម អូលីវិវិញណា ។

ជំពូក ៨

៨ ២ដល់ព្រលឹមឡើង ទ្រង់យាងត្រឡប់ ទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយបណ្តាជនក៏មកឯទ្រង់ នោះទ្រង់គង់ចុះបង្រៀនគេត ពារូចពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ី គេនាំស្ត្រីម្នាក់ដែលបានទាន់ នៅដំណេកមកឯទ្រង់ កាលគេដាក់ស្ត្រីនោះនៅកណ្តាលជំនុំ ហើយ នោះក៏ទូលថា ៤លោកគ្រូ ស្ត្រីនេះគេចាប់បានកំពុង ដែលសហាយស្ទន់នឹងគ្នា ៥រីឯ ក្នុងក្រិស្ទវិន័យ លោកម៉ូសេ បានបង្គាប់ ឱ្យយើងខ្ញុំ ចោលស្ត្រីយ៉ាងនេះនឹងថ្មថ្ម ដូច្នោះ តើ លោកគិតដូចម្តេច ? ៦គេទូលដូច្នោះ ដើម្បីនឹងល្អដល់ទ្រង់ ទេទេ ប្រយោជន៍ ឱ្យតែបានរឿងចោទប្រកាន់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះច ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឱ នទៅសរសេរនៅដីដោយព្រះអង្គុលី វិញ ៧តែដោយព្រោះគេ ចេះតែសួរ បានជាទ្រង់ងើបឡើង មានបន្ទូលថា

“អ្នកណាដែលគ្មានបាបសោះន ចូរឱ្យអ្នកនោះ ចោលនាងនឹងថ្មជាមុនចុះ” ប ជូនច្រៀងក៏ឱនសរសេរនៅដី ម្តងទៀត ។

៩កាលបានពួកពាក្យទាំងនោះ ហើយបញ្ជាចិត្តគេបាន ចោទប្រកាន់ទោសខ្លួន នោះគេក៏ថយចេញទៅ ម្នាក់ម្តងៗ ចាប់តាំងពីមនុស្សចាស់ជាងគេ ដរាបដល់អ្នកក្រោយបង្អស់ សល់នៅតែព្រះយេស៊ូវ និងស្រ្តីនោះ ដែលនៅចំពោះទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះ ១០ព្រះយេស៊ូវងើបឡើងវិញ ឃើញតែស្រ្តីនោះ ក៏មានបន្ទូលទៅថា “នាងអើយ ពួកដែលចោទប្រកាន់នាង តើនៅឯណា គ្មានអ្នកណាកាត់ទោសនាងទេឬអី ?”

១១នាងទូលឆ្លើយថា គ្មានទេ លោកម្ចាស់ រួចព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅថា

“ខ្ញុំក៏មិនកាត់ទោសនាងដែរឡើយ អញ្ជើញទៅ ចុះ តែកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ” ព ។

ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ

១២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា “ខ្ញុំជាក ពន្លឺលោកិយម អ្នកណាដែលតាមខ្ញុំ នោះមិនដែលដើរក្នុង សេចក្តីងងឹតឡើយ គឺនឹងមានពន្លឺនៃជីវិតវិញ” យ ។

១៣នោះពួកផារីស៊ីទូលថា អ្នកធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនអ្នក ដូច្នោះ សេចក្តីបន្ទាល់របស់អ្នកមិនពិតទេ ។

១៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ទោះបីខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ ពីខ្លួនខ្ញុំ គង់តែសេចក្តីបន្ទាល់នោះក៏ពិតដែរ ព្រោះខ្ញុំដឹងជា ខ្ញុំមកពីណា ហើយទៅឯណាផងល តែអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជា ខ្ញុំមកពីណាវ ឬទៅឯណាទេ

១៥អ្នករាល់គ្នាជំនុំជំរះតាម សាច់ឈាមសងខ្ញុំមិនជំនុំជំរះអ្នកណាទេហ ១៦តែបើខ្ញុំជំនុំជំរះ ដែរ

នោះសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំជាពិតវិញ ពីព្រោះខ្ញុំមិន នៅតែឯងទេ គឺមានព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទ្រង់ គង់ជាមួយផងឡ ១៧ហើយក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏ មានពាក្យចែងទុកមកថា

សេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្ស២នាក់ នោះពិតហើយអ ១៨ដូច្នោះ មានខ្ញុំនេះ១ ដែលធ្វើបន្ទាល់ពី ខ្លួនខ្ញុំ

ហើយមានព្រះវរបិតា១ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទ្រង់ក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរ” ក ១៩នោះគេទូលសួរថា

“តើព្រះវរបិតាអ្នក នៅឯណា?” ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា “អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់

ខ្ញុំ ឬព្រះវរបិតាខ្ញុំទេឧ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ខ្ញុំ នោះនឹងស្គាល់ដល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំដែរ” គ

២០ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មានបន្ទូលពាក្យទាំងនេះ នៅត្រង់ឃ្នាំងយ កំពុងដែលទ្រង់ បង្រៀន ទៅក្នុងព្រះវិហារ តែគ្មានអ្នកណាចាប់ទ្រង់ទេ ព្រោះកំណត់របស់ទ្រង់ មិនទាន់ដល់នៅឡើយច ។

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅគេម្តងទៀតថា “ខ្ញុំនឹងទៅ បាត់ ឯកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នា ពុំអាចនឹងទៅ បានទេ អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ ហើយនិងស្លាប់ឆ ក្នុងអំពើបាប របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ” ង ។

២២ពួកសាសន៍យូដា ក៏និយាយគ្នាថា តើអ្នកនេះនឹងសំឡាប់

ខ្លួនឯងឬអី? បានជាថា "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នា ពុំអាចនឹងទៅបានទេ" ២៣ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នា មកពីស្ថានក្រោម ឯខ្ញុំមកពីស្ថានលើវិញ អ្នករាល់គ្នាកើត ពីលោកិយនេះ តែខ្ញុំមិនកើតពីលោកិយនេះទេ ២៤ហេតុ នោះ បានជាខ្ញុំប្រាប់ថា អ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់ ក្នុងអំពើបាប របស់ខ្លួន ពីព្រោះបើមិនជឿថា ខ្ញុំនេះជាព្រះពុទ្ធ នោះអ្នក រាល់គ្នា នឹងស្លាប់ក្នុងអំពើបាប របស់ខ្លួនពិតមែន" ។

២៥ដូច្នោះ គេទូលសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកជាអ្វី?" ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលឆ្លើយថា "គឺដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីដើម រៀងមកនោះឯង ២៦ខ្ញុំមានសេចក្តីជាច្រើន ដែលត្រូវ និយាយ ហើយជំនុំជំរះ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់ពិតប្រាកដដ ហើយសេចក្តីអ្វីដែល ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ នោះខ្ញុំក៏ប្រាប់ ដល់មនុស្សលោកដែរ" ២ ។

២៧តែគេមិនដឹងជាទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងគេ ពីព្រះវរបិតា ទេ ២៨ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កាលណាអ្នក រាល់គ្នា បានលើកកូនមនុស្សឡើង នោះទើបនឹងដឹងថា គឺខ្ញុំនេះហើយជាព្រះ ហើយថា ខ្ញុំមិនធ្វើការអ្វី ដោយអាង ខ្លួនខ្ញុំ គឺខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះ តាមដែលព្រះវរបិតា បានបង្រៀនឱ្យវិញ ២៩ព្រះអង្គនោះ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ក៏គង់ជាមួយនឹងខ្ញុំ ទ្រង់មិនទុកឱ្យខ្ញុំ នៅតែឯងទេ ពីព្រោះ ខ្ញុំចេះតែធ្វើការ ដែលគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ជាដរាប" ៣០កំពុងដែលទ្រង់ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ នោះមាន មនុស្សជាច្រើនបានជឿដល់ទ្រង់ថា ។

ពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ

៣១នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួកសាសន៍យូដាដែល ជឿដល់ទ្រង់ថា "បើអ្នករាល់គ្នា នៅជាប់ក្នុងពាក្យខ្ញុំទេ នោះ អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សខ្ញុំមែន ៣២អ្នករាល់គ្នា នឹងស្គាល់សេចក្តី ពិត ហើយសេចក្តីពិតនោះ នឹងប្រោសឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន រួច" ៣ ។

៣៣គេទូលឆ្លើយថា យើងរាល់គ្នាជាពូជលោកអ័ប្រាហាំន ក៏មិនដែលធ្វើជាបាវបំរើ របស់អ្នកណាឡើយ ម្តេចក៏អ្នកថា យើងនឹងបានរួចដូច្នោះ ?

៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះជាបាវបំរើ របស់អំពើបាបនោះហើយប ៣៥រីឯបាវ បំរើ គេមិននៅជាប់ក្នុងផ្ទះជាដរាបទេ តែព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ ៣៦ដូច្នោះបើព្រះរាជបុត្រា ប្រោស ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរួច នោះនឹងបានរួចជាពិត ៣៧ខ្ញុំដឹងហើយថា អ្នករាល់គ្នា ជាពូជលោកអ័ប្រាហាំ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នារកសំឡាប់ខ្ញុំ ពីព្រោះពាក្យខ្ញុំគ្មានកន្លែងដក់នៅ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ ៣៨ឯខ្ញុំ និយាយតែសេចក្តីណា ដែលខ្ញុំបានឃើញ នៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំម

តែអ្នករាល់គ្នាធ្វើតែ ការ ដែលបានឃើញនៅឯឪពុក របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ” យ ។

៣៩ គេទូលឆ្លើយថា “គឺលោកអ័ប្រហាំ ជាឪពុកនៃយើង រាល់គ្នា” រ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើអ្នករាល់គ្នា ជាពូជ លោកអ័ប្រហាំពិត នោះនឹងធ្វើតាមលោកជាប្រាកដ ៤០ តែ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នា រកចង់សំឡាប់ខ្លួនវិញ ជាមនុស្ស ដែលយកសេចក្តីពិត ដែលបានឮពីព្រះវ មកប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា លោកអ័ប្រហាំមិនបានធ្វើដូច្នោះទេ ៤១ អ្នករាល់គ្នា ធ្វើតាមតែឪពុករបស់ខ្លួន” ស ដូច្នោះ គេទូលថា យើងរាល់គ្នា មិនមែនជាកូនសហាយទេ យើងមានព្រះវរបិតាតែ១ គឺជា ព្រះហ ។

កូនរបស់អារក្សសាតាំង

៤២ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើព្រះ ជាព្រះវរបិតា នៃអ្នករាល់គ្នាមែន នោះអ្នកនឹងបានស្រឡាញ់ ខ្ញុំឡ ដ្បិតខ្ញុំ ចេញពីព្រះមកអ ហើយក៏មកដល់ មិនមែនមកដោយអាងខ្លួន ខ្ញុំទេក គឺព្រះអង្គបានចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកទេតើខ ៤៣ ហេតុអ្វីបានជា អ្នករាល់គ្នា មិនយល់សំដីខ្ញុំ គឺមកតែពីស្តាប់ពាក្យខ្ញុំមិនបាន ប៉ុណ្ណោះ ៤៤ អ្នករាល់គ្នាមានអារក្សសាតាំងជាឪពុកគ ហើយ អ្នករាល់គ្នា ចូលចិត្តធ្វើតាមតណ្ហា ដែលគាប់ចិត្តដល់ឪពុក របស់អ្នកយ វាជាអ្នកសំឡាប់គេ តាំងពីដើមមក វាមិនបាននៅ ជាប់ក្នុងសេចក្តីពិត ព្រោះគ្មានសេចក្តីពិតនៅក្នុងវាទេ កាល ណាវាពោលពាក្យភូតភរ នោះដុះចេញពីចិត្តវាមក ដ្បិតវា ជាអ្នកកំភូត ហើយជាឪពុកនៃសេចក្តីនោះឯង ៤៥ ដោយ ព្រោះតែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិតច ានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ ៤៦ តើមានពួកអ្នករាល់គ្នាណាមួយ ចាប់ប្រកាន់ខ្ញុំ ពីអំពើបាប បានឬទេ ? តែបើខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិតវិញ ហេតុអ្វីបានជា មិនជឿដល់ខ្ញុំសោះ ? ៤៧ អ្នកណាដែលកើតអំពីព្រះ នោះក៏ ស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែរឆ ឯអ្នករាល់គ្នា មិនបានកើត មកពីព្រះទេ បានជាមិនស្តាប់តាមដូច្នោះ” ។ ព្រះយេស៊ូវធ្វើបន្ទាល់អំពីអង្គទ្រង់

៤៨ នោះពួកសាសន៍យូដា ទូលទ្រង់ថា តើយើងមិននិយាយ ត្រូវថា អ្នកជាសាសន៍សាម៉ារីជ ហើយមានអារក្សចូលទេឬអី ?

៤៩ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា “ខ្ញុំគ្មានអារក្សចូលទេ ខ្ញុំគោរព ប្រតិបត្តិចំពោះព្រះវរបិតាខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នាគ្មានចំពោះខ្ញុំវិញ ៥០ ឯខ្ញុំ មិនមែនរកកិត្តិសព្ទ ចំពោះខ្លួនទេព្យ មានព្រះ១អង្គ ដែលរកឱ្យខ្ញុំវិញ ហើយទ្រង់ក៏ជំនុំជំរះផង ៥១ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើអ្នកណា កាន់តាមពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះមិនត្រូវឃើញសេចក្តីស្លាប់ នៅអស់កល្បរៀងទៅ” ដ ។

៥២ ដូច្នោះ ពួកសាសន៍យូដាទូលថា ឥឡូវនេះ យើងដឹងជា ប្រាកដថា អ្នកមានអារក្សចូលពិតមែនបំ ព្រោះលោកអ័ប្រហាំ និងពួកហោរា បានស្តាប់អស់ហើយ តែអ្នកថា បើអ្នកណាកាន់ តាមពាក្យអ្នក

នោះមិនដែលភ្នក់សេចក្តីស្លាប់ នៅអស់កល្ប រៀងទៅវិញ ៥៣តើអ្នកធំជាងលោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រះយេស៊ូ យើងឌុ និងពួកហោរា ដែលស្លាប់ទៅហើយនោះឬអី ? តើអ្នក តាំងខ្លួនធ្វើជាអ្វី ? ៥៤ព្រះយេស៊ូ រិះមានបន្ទូលឆ្លើយថា " បើសិនជាខ្ញុំ ដំកើងខ្លួន ខ្ញុំឈរ នោះកិត្តិសព្ទរបស់ខ្ញុំ ឥតមានប្រយោជន៍ទេ គឺព្រះវរបិតាខ្ញុំ ទេតើ ទ្រង់លើកដំកើងខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នាថា ទ្រង់ជាព្រះនៃ អ្នកណា ៥៥តើអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ទ្រង់ទេត ឯខ្ញុំៗ ស្គាល់ទ្រង់ថា បើខ្ញុំថាមិនស្គាល់ទ្រង់វិញ នោះខ្ញុំនឹងទៅជាអ្នកភូតភរ ដូចអ្នក រាល់គ្នាដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ពិត ហើយក៏កាន់តាមព្រះបន្ទូល ទ្រង់ផងទេ ៥៦លោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រះយេស៊ូអ្នករាល់គ្នា លោក បានត្រេកអរ ដោយឃើញគ្រាខ្ញុំ លោកក៏បានឃើញមែនទេ ហើយមានសេចក្តីរីករាយ" ។

៥៧ដូច្នេះពួកសាសន៍យូដាទូលទ្រង់ថា អាយុអ្នកមិនទាន់ដល់ ៥០ឆ្នាំផង ហើយអ្នកថា បានឃើញលោកអ័ប្រាហាំដែរឬ ?

៥៨ព្រះយេស៊ូរិះទ្រង់មានបន្ទូលតបថា " ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មុនដែលលោកអ័ប្រាហាំកើតមកប នោះមានខ្ញុំហើយ" ៥៩ដូច្នេះ គេរើសថ្មនឹងចោលព្រះយេស៊ូវិញ តែទ្រង់ប រាសបំបាំងដល់គេភ រួចយាងកាត់កណ្តាលពួកគេ ចេញ ពីព្រះវិហារផុតទៅ ។

ជំពូក ៩

ព្រះយេស៊ូរិះប្រោសបុរសខ្វាក់ពីកំណើតម្នាក់

៩ ១លុះទ្រង់យាងហួសទៅ ក៏ទតឃើញមនុស្សម្នាក់ ដែល ខ្វាក់ពីកំណើត ២ពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ថា លោកគ្រូមតើអ្នក ណាបានធ្វើបាបយ មនុស្សនេះរ ប ឬឪពុកម្តាយរបស់គាត់ល បាន ជាគាត់កើតមកខ្វាក់ដូច្នេះ ។

៣ព្រះយេស៊ូរិះមានបន្ទូលឆ្លើយថា " មិនមែនដោយព្រោះ អ្នកនេះ ឬឪពុកម្តាយគាត់បានធ្វើបាបទេ គឺដើម្បី ឱ្យការ របស់ព្រះបានសំដែងមក ក្នុងខ្លួនគាត់វិញវ ៤កំពុងដែលថ្ងៃ នៅភ្លឺនៅឡើយស នោះត្រូវតែខ្ញុំធ្វើការរបស់ព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមក ដ្បិតយប់ដល់មក នោះគ្មានអ្នកណាអាចនឹងធ្វើការ បានទេ ៥កាលខ្ញុំកំពុងតែនៅក្នុងលោកិយនៅឡើយ នោះខ្ញុំ ជាពន្លឺនៃលោកិយហ" ។

៦លុះមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ ទ្រង់ក៏ស្តោះឡ ដាក់នៅដី ហើយយកទឹកព្រះឱស្ឋទ្រង់ធ្វើជាកក់ ទៅលាប ភ្នែកនៃមនុស្សខ្វាក់នោះ ៧រួចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា " ចូរ ទៅលាងក្នុងស្រះសីឡោមទៅអ" (ស ឡោម គឺស្រាយថា ចាត់ឱ្យទៅ) ដូច្នេះ គាត់ក៏ទៅលាង ហើយត្រឡប់មកវិញ ទាំងមើលឃើញក ។

៨នោះពួកអ្នកជិតខាង នឹងពួកអ្នក ដែលពិដើមបានឃើញ ថា គាត់ជាអ្នកសុំទាន គេនិយាយថា

“អ្នកនេះទេតើដែល ធ្លាប់តែអង្គុយសុំទានគេ” ខ ៩ខ្លះថា “គឺអ្នកហ្នឹងហើយ” ។

ខ្លះទៀតថា “គាត់ដូចជាអ្នកនោះទេ តែគាត់ឆ្លើយថាគឺ ខ្ញុំនេះឯង”

១០គេសួរថា “ធ្វើដូចម្តេចបានជាភ្នែកឯងបានភ្លឺដូច្នោះ?” ១១គាត់ឆ្លើយថា “មានម្នាក់ឈ្មោះ យេស៊ូវ បានធ្វើភក់ មកលាបភ្នែកខ្ញុំ រួចប្រាប់ឱ្យទៅលាងនៅស្រះសីឡោម ខ្ញុំក៏ ទៅលាង ហើយបានភ្លឺឡើង” គ ។

១២គេសួរទៀតថា “អ្នកនោះនៅឯណា ?” គាត់ឆ្លើយ ថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ” ។

ពួកផារីស៊ីសង្កេតមើលការប្រោសជំងឺរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៣គេក៏នាំមនុស្សដែលពិដេមខ្នាក់នោះ ទៅឯពួកផារីស៊ី ១៤រីងថ្ងៃ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើភក់ ប្រោស ឱ្យគាត់ភ្លឺ ភ្នែកនោះ គឺជាថ្ងៃឈប់សំរាកយ ១៥ដូច្នោះ ពួកផារីស៊ីក៏សួរ គាត់ ពីដំណើរដែល បានភ្លឺភ្នែកជាយ៉ាងដូចម្តេចដែរ ឯនោះគាត់ជំរាបថា “លោកយកភក់មកលាបភ្នែកខ្ញុំ រួចខ្ញុំ ទៅលាង ហើយក៏មើលឃើញ” ។

១៦ដូច្នោះ ពួកផារីស៊ីខ្លះនិយាយថា “មនុស្សនោះមិនមែន មកពីព្រះទេ ព្រោះមិនកាន់ថ្លៃឈប់សំរាកសោះ” ច ។

ខ្លះទៀតថា “ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យមនុស្សមានបាបអាចធ្វើ ទិសំគាល់យ៉ាងនេះបាន ?” ឆ នោះក៏កើត ឯកំបែកគ្នាជ ។

១៧រួចគេសួរមនុស្សខ្នាក់ម្តងទៀតថា “តើឯងដូចម្តេច ពីដំណើរអ្នក ដែលធ្វើឱ្យភ្នែកឯងភ្លឺនោះ ?” គាត់ឆ្លើយថា “លោកជាហោរា” ឈ ។

១៨តែពួកសាសន៍យូដាព្យមិនជឿថា គាត់ខ្នាក់ភ្នែក ហើយ បានភ្លឺឡើងវិញទេ ទាល់តែបានហៅ ឪពុកម្តាយរបស់អ្នក ដែលបានភ្លឺភ្នែកនោះមកសួរថា ១៩ “តើអ្នកនេះជាកូនរបស់ អ្នក ដែលអ្នកថា ឯនោះកើតមកខ្នាក់នោះឬអី ? ចុះឥឡូវនេះ ធ្វើដូចម្តេចបានជាភ្លឺឡើងវិញ ?”

២០ឪពុកម្តាយគាត់ឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំដឹងថា នេះជាកូនយើង ខ្ញុំពិត” ហើយថា “វាកើតមកខ្នាក់មែន” ២១តែឥឡូវនេះ ដែលវាភ្លឺជាយ៉ាងដូចម្តេច នោះយើងខ្ញុំមិនដឹងទេ ក៏មិនដឹងជា អ្នកណាបានធ្វើឱ្យភ្លឺផងដែរ វាពេញអាយុហើយ សូមសួរវា ចុះ វានឹងជំរាបពីដំណើរខ្លួនវា ២២ឪពុកម្តាយគាត់និយាយ ដូច្នោះ ព្រោះខ្លាចសាសន៍យូដា ដ្បិតពួកសាសន៍យូដា បាន ព្រមព្រៀងគ្នាហើយ ថាបើអ្នកណានឹងទទួលទ្រង់ ទុកជា ព្រះគ្រីស្ទ នោះត្រូវកាត់បំបាត់ពួកជំនុំគេចេញឱ្យ ២៣ហេតុនោះ បានជាឪពុកម្តាយគាត់និយាយថា “វាពេញអាយុហើយ សូម សួរវាចុះ” ឈ ។

២៤គេក៏ហៅមនុស្សដែលពិដេមខ្នាក់នោះ មកម្តងទៀត ប្រាប់ថា “ចូរសរសើរដំកើងដល់ព្រះវិញ្ញាណ

ឯមនុស្សនោះ យើងដឹងថាជាអ្នកមានបាបទេ” ត ។

២៥ គាត់ឆ្លើយទៅថា “បើលោកជាមនុស្សមានបាប នោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា ពីដើមខ្ញុំខ្ញាក់ តែឥឡូវនេះខ្ញុំ មើលឃើញ” ។

២៦ នោះគេសួរគាត់ម្តងទៀតថា “អ្នកនោះបានធ្វើអ្វីដល់ ឯង តើបានធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ឱ្យភ្នែកឯងឮ បានភ្លឺឡើង ?”

២៧ គាត់ឆ្លើយថា “ខ្ញុំបានជំរាបហើយថា តែលោកមិនស្តាប់ ហេតុអ្វីបានជាចង់ស្តាប់ម្តងទៀត “តើលោកចង់ធ្វើជាសិស្ស របស់លោកនោះដែរឬអី ?”

២៨ នោះគេជឿលក្ខណៈគាត់ថា “គឺឯងជាសិស្សអ្នកនោះហើយ ឯយើងជាសិស្សរបស់លោកម៉ូសេវិញទេ ២៩ យើងដឹងថា ព្រះ បានមានបន្ទូលនឹងលោកម៉ូសេពិត តែអ្នកនោះ យើងមិនដឹង ជាមកពីណាទេ” ឆ ។

៣០ មនុស្សនោះឆ្លើយថា “នេះចម្លែកណាស់មែន លោក រាល់គ្នាមិនដឹងជាលោកនោះមកពីណា ដែលលោកបានធ្វើ ឱ្យភ្នែកខ្ញុំភ្លឺផង ៣១ យើងខ្ញុំដឹងថា ព្រះមិនស្តាប់តាមមនុស្ស មានបាបទេ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយប្រព្រឹត្ត តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ទើបទ្រង់នឹងស្តាប់តាមអ្នកនោះឯងន ៣២ ចាប់តាំងពីអស់កល្បរៀងមក មិនដែលឮនិយាយពីអ្នកណា ដែលធ្វើឱ្យភ្នែកមនុស្សខ្ញាក់ពីកំណើតឮ បានភ្លឺទេ” ៣៣ បើ លោក នោះមិនមែនមកពីព្រះទេប នោះលោកពុំអាចនឹងធ្វើអ្វីបាន ឡើយ ។

៣៤ គេឆ្លើយតបទៅគាត់ថា “ឯងជាមនុស្សកើតមកក្នុង អំពើបាបសុទ្ធផ ហើយឯងបង្រៀនយើងប ្រ ុ ?” រួចគេបណ្តេញ គាត់ទៅ ។

ការខ្ញាក់ខាងឯវិញ្ញាណ

៣៥ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឮថា គេបានបណ្តេញគាត់ហើយ រួច កាលទ្រង់បានឃើញគាត់ នោះក៏មានបន្ទូលទៅថា “តើអ្នក ជឿភ្នែកដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឬទេ ?” ម

៣៦ គាត់ទូលឆ្លើយថា “លោកម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាជា ព្រះរាជបុត្រានោះ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំ ឮបានជឿដល់ទ្រង់ផង” យ ។

៣៧ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា “អ្នកបានឃើញទ្រង់ ហើយ គឺជាខ្ញុំដែលនិយាយនឹងអ្នកនេះឯង” វ ។

៣៨ គាត់ទូលថា “ខ្ញុំជឿហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ រួចគាត់ក៏ ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ល” ។

៣៩ ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំបានមក ក្នុងលោកិយនេះ ដើម្បីនឹងជំនុំជំរះវ ឱ្យពួកអ្នកដែលមើលមិនឃើញ បានភ្លឺ ឡើងស ហើយឱ្យពួកអ្នកដែលមើលឃើញបា បានទៅជាខ្ញាក់

វិញ្ញាណ” ។

៤០ពួកធារិស្តិ ដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ បានឮពាក្យនោះ ក៏ទូលសួរថា “តើយើងខ្ញុំខ្វាក់ដែរឬអី ?” អ
៤១ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគេថា “បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាខ្វាក់មែន នោះ អ្នករាល់គ្នាឥតមានបាបទេ តែ
ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាអាង ថាភ្នំ បានជាជាប់មានបាបនៅឡើយក” ។

ជំពូក ១០

អ្នកគង្វាលច្រៀម និងច្រៀម

១០ ១” ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នក
ណា ដែលចូលទៅក្នុងក្រោលច្រៀម មិនមែនតាមទ្វារ គឺឡើងចូលតាមកន្លែងណាឯទៀតវិញ
អ្នកនោះឈ្មោះថា ជាចោរលួច ចោរប្លន់ហើយខ ២៦អ្នកដែលចូលតាមទ្វារ នោះជាអ្នកគង្វាលច្រៀមពិត
៣អ្នកឆ្នាំទ្វារ ក៏បើកឱ្យអ្នក នោះ ហើយហ្វូងច្រៀមស្តាប់តាមសំឡេងគាត់ដែរយ ឯច្រៀម របស់គាត់
នោះគាត់ហៅតាមឈ្មោះវានិមួយៗ នាំចេញ ទៅក្រៅ ៤កាលបានបញ្ចេញច្រៀមខ្លួន ទៅក្រៅអស់ហើយ
នោះគាត់ដើរមុនវា ហើយច្រៀមក៏ដើរ តាមក្រោយទៅ ដ្បិតវាស្គាល់សំឡេងគាត់ច
៥វាមិនព្រមតាមមនុស្សដទៃទេ វានឹងរត់ចេញពីគេវិញ ពីព្រោះវាមិនស្គាល់សំឡេងរបស់
មនុស្សដទៃណាសោះ” ៦ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យ ប្រៀបប្រដូចនេះទៅគេឆ
តែគេមិនដឹងជាទ្រង់មានបន្ទូលពី ដំណើរអ្វីទេជ ។

៧ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា ” ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ខ្ញុំជាឈ្មោះទ្វារ ច្រៀម ៨អស់អ្នកដែលមកមុនខ្ញុំ នោះសុទ្ធតែជាចោរលួច ចោរប្លន់ទេ តែច្រៀមមិនច
ានស្តាប់តាមអ្នកទាំងនោះឡើយ ៩ខ្ញុំជាទ្វារ បើអ្នកណាចូលតាមខ្ញុំ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ រួច នឹងចេញចូល
ហើយនឹងរកបានវាលស្មៅដ៏ស្រួល១០ឯចោរ វាមកប្រយោជន៍តែនឹងលួច សំឡាប់ ហើយបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ
តែឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំបានមកដើម្បីឱ្យវាមានជីវិត ហើយ ឱ្យមានជីវិតនោះពេញបរិបូរផងឯ ។

១១ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលលួត ឯអ្នកគង្វាលល្អ ក៏ស្និទ្ធតែបូរជីវិត ជំនួសច្រៀម ១២តែអ្នកស៊ីល្អ
ដែលមិនមែនជាអ្នកគង្វាល ពិត ហើយច្រៀមក៏មិនមែនជារបស់ផងវា លុះវាឃើញឆ្កែ ព្រៃមក
ក៏រត់ចេញចោលច្រៀមទ នោះឆ្កែព្រៃក៏យកទៅ ទាំងដេញកំចាត់កំចាយហ្វូងច្រៀមផង ១៣អ្នកស៊ីល្អនោះ
រត់ទៅ ពីព្រោះវាគ្រាន់តែ ស៊ីល្អប៉ុណ្ណោះ វាមិនយកចិត្ត ទុកដាក់នឹងច្រៀមឡើយ” ។

១៤ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អឯខ្ញុំស្គាល់ច្រៀមរបស់ខ្ញុំ ហើយ ច្រៀមក៏ស្គាល់ខ្ញុំន ១៥ដូចជាព្រះវរបិតា

ទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ ក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរ ខ្ញុំស្នូលជីវិតខ្ញុំនឹងចៀមផ ១៦ខ្ញុំក៏មានចៀម ឯទៀតព
ដែលមិនទាន់នៅក្នុងក្រោលនេះនៅឡើយ ត្រូវតែ ខ្ញុំនាំចៀមទាំងនោះមកដែរ វានឹងស្តាប់តាមសំឡេងខ្ញុំ
នោះនឹងមានហ្នឹងតែ១៣ និងអ្នកគង្វាលតែ១វិញម ១៧ហេតុ នោះបានជាព្រះវរបិតាទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ
ពីព្រោះខ្ញុំដាក់ជីវិត ខ្ញុំចុះយ ដើម្បីឱ្យបានយកមកវិញ ១៨គ្មានអ្នកណាដកយកជីវិត ពីខ្ញុំបានទេ
គឺខ្ញុំដាក់ជីវិតចុះដោយខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំអាចនឹងដាក់ ជីវិតនេះចុះ ហើយក៏អាចនឹងយកមកវិញបានដែរ ខ្ញុំបាន
ទទួលអំណាចនេះ ពីព្រះវរបិតាខ្ញុំមកល” ។

១៩នោះពួកសាសន៍យូដាក៏កើតបែកបាក់ទាស់គ្នាម្តង ទៀត ដោយព្រះពាក្យនេះវ
២០ក៏មានពួកគេជាច្រើន និយាយថា “អ្នកនោះមានអារក្សចូលមែនស ហើយក៏ឆ្កួត ផងហ ហេតុអ្វី ច
ានជាស្តាប់វា?”

២១ខ្លះទៀតថា “នេះមិនមែនជាពាក្យសំដីរបស់មនុស្ស មានអារក្សចូលទេឡ តើអារក្សអាចនឹងធ្វើ
ឱ្យមនុស្សខ្វាក់ ភ្នែកបានភ្លឺដែរឬ ? អ
ការមិនជឿរបស់សាសន៍យូដា

២២គ្រានោះជារដូវរងា ហើយនៅក្រុងយេរូសាឡឹមគេកំពុងតែធ្វើបុណ្យឆ្លង ២៣៦ព្រះយេស
្រូវទ្រង់យាងចុះឡើង ក្នុងព្រះវិហារ ត្រង់បាំងសាចហ្នឹងសាឡាម៉ូនក ២៤នោះមាន
ពួកសាសន៍យូដាខោមព័ទ្ធទ្រង់ទូលសួរថា “តើលោកទុក ឱ្យយើងខ្ញុំនៅស្នាក់ស្ទើរ ដល់កាលណាទៀត
បើលោកជា ព្រះគ្រីស្ទពិត នោះសូមប្រាប់យើងខ្ញុំ ឱ្យច្បាស់មកចុះ” គ ។

២៥ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា “ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាហើយយ តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ
ឯការទាំងប៉ុន្មានដែលខ្ញុំ ធ្វើ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតាខ្ញុំ ការទាំងនោះឯងធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំហើយង ២៦ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាមិនជឿ ដ្បិតអ្នក រាល់គ្នាមិនមែនជាចៀមរបស់ខ្ញុំទេ ដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់ ស្រេចហើយ
២៧ចៀមខ្ញុំទាំងប៉ុន្មានវាស្តាប់ខ្ញុំ ហើយមក តាមដ ខ្ញុំក៏ស្គាល់វាដែរ ២៨ខ្ញុំឱ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដល់
វាល វាមិនត្រូវវិនាសនៅអស់កល្បរៀងទៅញ ក៏គ្មានអ្នកណា ឆក់យកវាពីដៃខ្ញុំបានទេ ២៩ព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ
ដែលប្រទានវា មកខ្ញុំបំ ទ្រង់ធំលើសជាងទាំងអស់ឌ គ្មានអ្នកណាអាចនឹងឆក់ យកវា
ចេញពីព្រះហស្តរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំបានឡើយ ៣០ខ្ញុំ ហើយនិងព្រះវរបិតា គឺតែ១អង្គទេឯ” ។

៣១នោះពួកសាសន៍យូដាក៏រើសថ្មម្តងទៀត ដើម្បីនឹង ចោលព្រះយេស៊ូវណ
៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេថា “ខ្ញុំបាន សំដែងឱ្យអ្នករាល់គ្នា ឃើញការល្អជាច្រើន ដែលមកពី ព្រះវរបិតាខ្ញុំ
តើអ្នករាល់គ្នាចោលខ្ញុំនឹងថ្ម ដោយព្រះការ ណាមួយនោះ” ។

ពពកសាសន៍យូដាទូលឆ្លើយថា យើងចោលអ្នកនឹងថ្ម មិនមែនដោយព្រោះការល្អណាទេ គឺដោយព្រោះពាក្យ ប្រមាថដល់ព្រះ ហើយពីព្រោះអ្នក ដែលជាមនុស្សបានតាំង ខ្លួនឡើងជាព្រះវិញប៉ុណ្ណោះ ៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ឆ្លើយថា "តើគ្មានសេចក្តីចែងទុកមកក្នុងក្រឹត្យវិន័យ របស់ អ្នករាល់គ្នាថា អញបាននិយាយថា ឯងរាល់គ្នាជាព្រះទេ ឬអី? ៣៥ដូច្នោះ បើទ្រង់ច ានហៅអ្នកទាំងនោះជាព្រះ ដែល ព្រះបន្ទូលធររបស់ព្រះអង្គបានទៅដល់គេ ហើយបើលើក ចោលបទគម ីណាមិនបាន ៣៦នោះតើអ្នករាល់គ្នានិយាយ មកខ្ញុំនេះ ដែលព្រះវរបិតាព្យួរជាបរិសុទ្ធផ ហើយចាត់ មកក្នុងលោកិយពថា ខ្ញុំពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ដោយ ព្រោះតែខ្ញុំនិយាយថា ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដូច្នោះឬអី? ៣៧បើសិនជាខ្ញុំមិនធ្វើការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំទេ នោះកុំ ឱ្យជឿដល់ ខ្ញុំឡើយម ៣៨ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំធ្វើការរបស់ព្រះវិញ នោះទោះបីអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ គង់តែត្រូវជឿដល់ការ ទាំងនោះដែរ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹង ហើយជឿថា ព្រះវរបិតាទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក្នុងទ្រង់ដែរ" យ ។

៣៩គេក៏រកចាប់ទ្រង់ម្តងទៀត តែទ្រង់គេចេញរួចពី កណ្តាប់ដៃគេទៅល ។

៤០រួចយាងទៅខាងនាយទន្លេយ័រដាន់វិញទៀត គឺជា កន្លែងដែលលោកយ៉ូហានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ជាន់មុនដំបូង ហើយទ្រង់គង់នៅទីនោះ ៤១នោះមានមនុស្សជាច្រើនមក ឯទ្រង់ក៏និយាយថា "លោកយ៉ូហានគ្មានធ្វើទីសំគាល់ណា ទេស តែសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកមានប្រសាសន៍ពី អ្នកនេះ នោះសុទ្ធតែពិតទាំងអស់" ហ ៤២នៅទីនោះមាន មនុស្សជាច្រើនជឿដល់ទ្រង់ដែរឡ ។

ជំពូក ១១

ការស្តាប់របស់ឡាសារ

១១ ១មានបុរសម្នាក់ ឈ្មោះឡាសារ មានជំងឺឈឺ គាត់ នៅភូមិបេថានីអ ជាភូមិរបស់នាងម៉ារា និងបងនាងឈ្មោះ ម៉ាថាក ២ឯនាងម៉ារា ដែលប ងនាងឈ្មោះឡាសារមានជំងឺ នេះ គឺនាងនេះហើយ ដែលបានចាក់ប្រេងក្រអូបលាបថ្ងាយ ព្រះអម្ចាស់ រួចយក សក់នាងជូតព្រះបាទទ្រង់ខ ៣បងប្អូនស្រី ២នាក់នោះ ក៏ចាត់គេឱ្យទៅឯព្រះយេស៊ូវទូលថា "ព្រះ អម្ចាស់អើយ មើលអ្នកដែលទ្រង់ស្រឡាញ់គនោះគាត់ឈឺ" ។

៤កាលទ្រង់បានឮដូច្នោះ នោះក៏មានបន្ទូលថា "ជំងឺនេះ មិនមែនដល់ស្តាប់ទេ គឺសំរាប់ជាកិត្តិសព្ទដល់ព្រះវិញ ដើម្បី នឹងលើកដំកើងដល់យ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដោយសារជំងឺ នេះឯង

៥រីងព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ស្រឡាញ់នាងម៉ាថា និងប្អូន ស្រីនាង ហើយនិងឡាសារផង ៦ដូច្នោះ កាលទ្រង់បានឮថា គាត់ឈឺ នោះទ្រង់ក៏គង់ទៅកន្លែងដដែល២ថ្ងៃទៀត ។

៧ក្រោយនោះមក ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ចូរ យើងត្រឡប់ទៅឯស្រុកយូដាវិញ" ង ។

៨ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូចពួកសាសន៍យូដាទើប នឹងរកចោលលោកនឹងថ្ម ពីមុននោះឆ ដូច្នោះ តើលោកគិត ទៅឯណោះទៀតឬ ?"

៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ក្នុង១ថ្ងៃមាន១២ ម៉ោងទេតើ បើអ្នកណាដើរនៅពេលថ្ងៃ នោះមិនជំពប់ ជើងទេ ព្រោះឃើញពន្លឺលោកិយនេះជ ១០តែបើអ្នកណា ដើរនៅពេលយប់ នោះត្រូវជំពប់ជើងវិញ ពីព្រោះគ្មានពន្លឺ នៅក្នុងខ្លួនសោះ" ។

១១ក្រោយដែលទ្រង់មាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះក៏មានបន្ទូលទៀតថា "ឡាសារ ជាសំឡាញ់ឈឺយើងគាត់ បានដេកលក់ទៅហើយឮ ខ្ញុំទៅ ដើម្បីនឹងដាស់គាត់ឡើង" ។

១២ដូច្នោះ ពួកសិស្សទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើគាត់ ដេកលក់ នោះគាត់នឹងបានជាវិញ" ។
១៣ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មានបន្ទូលពីគាត់ស្តាប់ទេ តែគេស្មានថា ទ្រង់មានបន្ទូលអំពី គាត់គ្រាន់តែដេកសំរាកប៉ុណ្ណោះដ ។

១៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេ ជាយ៉ាងច្បាស់ថា "ឡា សារស្តាប់ហើយ ១៥ខ្ញុំក៏អរណាស់ ដោយយល់ដល់អ្នក រាល់គ្នា ព្រោះខ្ញុំមិនបានទៅឯណោះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានជឿឥឡូវ ចូរយើងទៅឯគាត់ចុះ" ។

១៦ដូច្នោះ ថ្ងៃម៉ាសេវ ដែលហៅថា ឌីឌីម គាត់និយាយទៅ ពួកសិស្ស ជាគូកនគាត់ថា "ចូរយើងរាល់គ្នាទៅដែរ ដើម្បី នឹងប្តូរស្លាប់ជាមួយនឹងលោក" ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កម្សាន្តចិត្ត

១៧កាលព្រះយេស៊ូវយាងទៅដល់ហើយ នោះបានឮថា

ឡាសារនៅក្នុងផ្នូរអស់៤ថ្ងៃហើយឌ ១៨រីងភូមិបេថានីននោះ នៅជិតក្រុងយេរូសាឡឹម---- ប្រហែលជា៣គីឡូម៉ែត្រទេ ១៩ហើយមានពួកសាសន៍យូដាជាច្រើនបានមក ដើម្បីជួយ កំសាន្តទុក្ខនាងម៉ាថា និងម៉ារា ពីដំណើរប្អូនស្លាប់ណ ២០កាល ម៉ាថាបានឮថា ព្រះយេស៊ូវយាងមកហើយ នោះនាងក៏ទៅ ទទួលទ្រង់ តែម៉ារាអង្គុយនៅឯផ្ទះត ។

២១ម៉ាថាទូលព្រះយេស៊ូវថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើសិន ជាទ្រង់បានគង់នៅទីនេះ នោះប ២២ខ្ញុំម្ចាស់មិនបានស្លាប់ទេ ២២ប៉ុន្តែ ខ្ញុំម្ចាស់ដឹងថា ទោះទាំងនៅគ្រាឥឡូវនេះ នោះការ

អ្វីដែលទ្រង់នឹងសូមពិព្រះ គង់តែព្រះនឹងប្រទានមកទ្រង់ជា មិនខាន” ទ ២៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា
“ប្អូននាង នឹងរស់ឡើងវិញ” ។

២៤ម៉ាថាទូលទ្រង់ថា “ខ្ញុំដឹងថា នៅថ្ងៃចុងបំផុត កាល ណាមនុស្សត្រូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញនោះប
្អូនខ្ញុំម្ចាស់នឹង រស់ឡើងដែរ” ន ។

២៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា “ខ្ញុំជាបសេចក្តីរស់ ឡើងវិញ ហើយជាជីវិតផ
អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំព ទោះបើ បានស្លាប់ហើយ គង់តែនឹងរស់ឡើងវិញដែរ ២៦ឯអ្នកណា ដែលរស់នៅ
ហើយជឿដល់ខ្ញុំក នោះមិនត្រូវស្លាប់ឡើយម នាងជឿសេចក្តីនេះឬទេ?”

២៧នាងទូលឆ្លើយថា “ព្រះពរព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំម្ចាស់ជឿ
ហើយថាទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទយគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវរដែល ត្រូវយាងមកក្នុងលោកិយមែន” ល ។

២៨កាលនាងបានពោលពាក្យដូច្នោះហើយ នោះក៏ទៅ ហៅម៉ារា ប្អូននាង មកដោយសំងាត់ ប្រាប់ថា
“លោកត្រូវ អញ្ជើញមកដល់ហើយ លោកហៅរកឯង” ២៩កាលនាង ម៉ារាបានឮពាក្យនោះ
ក៏ក្រោកឡើងជាប្រញាប់ទៅឯទ្រង់ ៣០ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មិនទាន់យាងចូលក្នុងភូមិនៅឡើយ
គឺទ្រង់គង់នៅត្រង់កន្លែងដែលម៉ាថាបានចូបនោះស ៣១កាល ពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅក្នុងផ្ទះ
កំពុងតែជួយកំសាន្តចិត្ត នាងម៉ារាហា បានឃើញថា នាងក្រោកឡើងចេញទៅជា ប្រញាប់ដូច្នោះ
គេក៏តាមនាងទៅ ដោយនិយាយគ្នាថា នាង គិតទៅយំឯផ្នូរហើយ ។

៣២នាងម៉ារាក៏ទៅដល់កន្លែង ដែលព្រះយេស៊ូវគង់នៅ កាលបានឃើញទ្រង់ នោះនាងក្រាប
នៅឡើបព្រះបាទទូល ថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់បានគង់នៅទីនេះ នោះប្អូនខ្ញុំ ម្ចាស់មិនបានស្លាប់ទេ” ឡ ។

៣៣កាលព្រះយេស៊ូវឃើញនាងយំ ព្រមទាំងពួកសាសន៍ យូដា ដែលមកជាមួយនឹងនាងផង
នោះទ្រង់មានសេចក្តី រំជួលអ ទាំងក្តាញ់ក្នុងព្រះហឫទ័យក ៣៤ហើយមានបន្ទូល សួរថា “អ្នករាល់គ្នាច
ានយករូបបុគ្គលទៅទុកឯណា ?” គេ ទូលឆ្លើយថា “ព្រះអម្ចាស់សូមយាងទៅទតមើល” ។

៣៥ព្រះយេស៊ូវក៏ទ្រង់ព្រះកន្សែងខ ៣៦ដូច្នោះ ពួកសាសន៍ យូដានិយាយថា “មើល
លោកស្រឡាញ់គាត់ណាស់ហ្ន៎” គ ។

៣៧ហើយពួកគេខ្លះនិយាយថា លោកនេះ ដែលបាន ប្រោសមនុស្សខ្លាក់ឱ្យភ្លឺយ តើពុំអាចនឹងឃាត់
មិនឱ្យមនុស្ស នេះស្លាប់បានដែរឬ ?” ង

ព្រះយេស៊ូវប្រោសឡាសារឱ្យរស់ឡើងវិញ

៣៨នោះព្រះយេស៊ូវយាងទៅដល់ផ្នូរ ទាំងមានសេចក្តី ក្តាញ់ក្នុងព្រះហឫទ័យម្តងទៀត

ឯផ្លូវនោះជារអាងភ្នំ ហើយ មានថ្ម១បិទសន្ទប់ឆ ៣៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរយក ថ្មចេញ" តែម៉ាថា ជាបងរបស់រូបបុគ្គលនោះ ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្មោចនេះធំក្លិនហើយ ព្រោះស្លាប់កន្លង មកបាន៤ថ្ងៃ" ជ ។

៤០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "តើខ្ញុំមិនបានប្រាប់ នាងថា បើសិនជានាងជឿឈរ នោះនាងនឹងឃើញសិរីល្អនៃ ព្រះទេវហិ?" ព្យ

៤១ដូច្នោះ គេក៏យកថ្មចេញ រួចព្រះយេស៊ូវងើបព្រះនេត្រ ទៅលើដី ទូលថា "ឱព្រះវរបិតាបំរើអើយ ទូលបង្គំអរព្រះគុណ ដល់ព្រះអង្គ ដោយព្រោះទ្រង់ បានអនុញ្ញាតតាមទូលបង្គំ ៤២ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់អនុញ្ញាតតាមទូលបង្គំជាដរាប តែ ដែលទូលបង្គំទូលដូច្នោះ គឺដោយព្រោះតែបណ្តាមនុស្ស ដែលឈរនៅជុំវិញទេឌុ ដើម្បីឱ្យគេជឿថា ទ្រង់បានចាត់ ឱ្យទូលបង្គំមកមែន" ឈ

៤៣កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះហើយ ក៏បន្តិវាចាថា "ឡាសារអើយ ចូរចេញមក" ៤៤នោះអ្នក ដែលបា រស្លាប់ក៏ចេញមក មានទាំងសំពត់ស្នប់រុំជាប់ នៅ ជើងដៃផងត ហើយមានកន្សែងគ្របមុខដែរ ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរស្រាយគាត់ឱ្យទៅ ចុះ" ។

គម្រោងការធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ

៤៥ដូច្នោះ កាលពួកសាសន៍យូដាដែលមកតាមនាងម៉ារ៉ា បានឃើញការដែលព្រះយេស៊ូវធ្វើធុ នោះមានគ្នាជាច្រើន ជឿដល់ទ្រង់ន ៤៦តែមានខ្លះ ទៅជំរាបដល់ពួកផារិស៊ី ពីការ ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ៤៧នោះពួកសង្គ្រាជ និង ពួកផារិស៊ីប គេប្រមូលផ្សំក្រុមប្រឹក្សា មកនិយាយថា "តើ យើងត្រូវធ្វើដូចម្តេច ព្រោះមនុស្សនេះធ្វើទិសគាល់ច្រើន ណាស់ ? ភ ៤៨បើយើងទុកឱ្យធ្វើតែយ៉ាងដូច្នោះទៅ នោះ មុខជាមនុស្សទាំងអស់ នឹងជឿតាមវាហើយ រួចសាសន៍រ៉ូម នឹងមកចាប់យកទាំងស្រុក និងជាតិយើងផង" ៤៩មានក្រុម ជំនុំម្នាក់ឈ្មោះកែផាម ដែលធ្វើជាសំដេចសង្ឃក្នុងឆ្នាំនោះយ លោកមានប្រសាសន៍ថា "អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងអ្វីសោះ ៥០ក៏ មិនគិតពិចារណាឃើញថា បើមានមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ជំនួស បណ្តាជន នោះមានប្រយោជន៍ ដល់អ្នករាល់គ្នាជាជាង ដើម្បីកុំឱ្យជាតិយើងនេះត្រូវវិនាសទាំងអស់ឡើយ" រ ។

៥១តែលោកមិននិយាយសេចក្តីនោះ ដោយអាងតែខ្លួន លោកទេ

គឺដោយព្រោះលោកជាសំដេចសង្ឃនៅឆ្នាំនោះ បានជាលោកទាយថា ព្រះយេស៊ូវត្រូវសុគតជំនួសសាសន៍ នោះ ៥២ហើយមិនជំនួសត្រឹមតែសាសន៍នោះប៉ុណ្ណោះ គឺ សុគតដើម្បីឱ្យអស់ទាំងកូននៃព្រះ ដែលខ្ចាត់ខ្ចាយទៅបាន ប្រមូលរួមមកជាសាសន៍តែ ១ ដែល ៥៣ដូច្នោះ ចាប់តាំង ពីថ្ងៃនោះមក គេក៏ពិគ្រោះគ្នានឹងសំឡាប់ទ្រង់ចេញវ ។

៥៤ហេតុនោះបានជាព្រះយេស៊ូវ មិនបានយាងនៅក្នុង ពួកសាសន៍យូដាស ឱ្យគេឃើញទៀតទេ គឺទ្រង់យាងទៅ ឯស្រុកស្រែ កែវទីរហោស្ថានវិញ ដល់ភូមិ១ហៅថា អេប្រាអិម ក៏គង់នៅទីនោះជាមួយនឹងពួកសិស្ស ។

៥៥រីឯបុណ្យរំលងហ របស់សាសន៍យូដា នោះជិតដល់ ហើយ ក៏មានមនុស្សជាច្រើនចេញពីស្រុកស្រែ ឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិម មុនបុណ្យនោះ ដើម្បីឱ្យបានព្រឹកខ្លួន ជាបរិសុទ្ធឡា ៥៦ពួកអ្នកទាំងនោះកំពុងតែឈរនៅក្នុងព្រះ វិហារ សួរគ្នារកព្រះយេស៊ូវអថា "លោកនោះមិនមកឯ បុណ្យនេះទេឬអី តើគិតដូចម្តេច ?" ៥៧ឯពួកសង្គ្រាជ និង ពួកផារិស៊ីបានបង្គាប់មកថា បើអ្នកណាដឹងជាទ្រង់គង់ នៅ ឯណា នោះត្រូវប្រាប់ឱ្យគេដឹងផង ដើម្បីឱ្យគេបានទៅចាប់ ទ្រង់ ។

ជំពូក ១២

ព្រះយេស៊ូវទទួលការចាក់ប្រេងនៅភូមិបេថានី

១២:១-៨ មថ ២៦:៦-១៣ មក ១៤:៣-៩ លក ៧:៣៧-៣៩

១២ ១កាលមុនបុណ្យរំលង៦ថ្ងៃក នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមកដល់ភូមិបេថានី ជាកន្លែងឡាសារនៅ គឺជាអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រោសឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ២នៅទីនោះ គេរៀបចំព្រះស្នោយថ្វាយទ្រង់ ហើយនាងម៉ាថា ក៏ខ្ជល់ ខ្ជាយបំរើត ឯឡាសារ គាត់នៅក្នុងពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុ ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ៣នោះនាងម៉ា យកប្រេងក្រអូបយ ទេព្វិរសុទ្ធ ១នាលិ មានដំឡើណាស់ មកចាក់លាបព្រះបាទ ទ្រង់ រួចយកសក់នាងជូតង ក្លិនក្រអូបនោះក៏សាយឡើង ពេញក្នុងផ្ទះ ។

៤ដូច្នោះ ពួកសិស្សទ្រង់ម្នាក់ ឈ្មោះយូដាស-អីស្ការីយ៉ុត ជាកូនសីម៉ូន ដែលរៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ច ក៏និយាយឡើងថា ៥"ម្តេចឡើយក៏មិនបានលក់ប្រេងក្រអូបនេះ ជាដំឡើ៦០ រៀល ដើម្បីចែក ឱ្យដល់មនុស្សក្រីក្រវិញ" ៦វាជាការនិយាយ ដូច្នោះ មិនមែនដោយព្រោះវាយកចិត្តទុកដាក់នឹងមនុស្ស ក្រីក្រទេ គឺដោយព្រោះវាជាចោរ វាកាន់ថង់ប្រាក់ឆ ហើយ ក៏លួចយករបស់ដែលដាក់នៅក្នុងថង់នោះផង ។

៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កុំឱ្យធ្វើនាងឡើយ ដ្បិត នាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំដ ៨ឯអ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដរាបឈ តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដរាបទេ" ។

៩មានពួកសាសន៍យូដាសន្លឹកណាស់បានដឹងថា ទ្រង់គង់ នៅទីនោះ ដូច្នោះ គេក៏នាំគ្នាមក

តែមិនមែនដោយព្រោះ ព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ គឺមកចង់ឃើញឡាសារ ដែលទ្រង់ ប្រោស
ឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញផង ១០តែពួកសង្គ្រាម គេ ជំនុំគ្នា នឹងសំឡាប់ទាំងឡាសារដែរ ១១ដ្បិតដោយព្រោះ
តែគាត់ដ បានជាមានសាសន៍យូដាជាច្រើន ដកខ្លួនចេញពី ពួកគេ ទៅជឿដល់ព្រះយេស៊ូវវិញប៉ុ ។

ក្បួនដង្ហែរនៃជ័យជម្នះ

១២:១២-១៥ - មថ ២១:៤-៩ មក ១១:៧-១០ លក ១៩:៣៥-៣៨

១២លុះថ្ងៃស្អែកឡើង កាលបណ្តាមនុស្ស ដែលមកឯ បុណ្យ បានឮថា ព្រះយេស៊ូ

វិក័ពុងយាងចូលមកក្នុងក្រុង យេរូសាឡឹម ១៣នោះមានគ្នាសន្ធិក យកឆាងចាកចេញខ្ម ទៅទទួលទ្រង់
ទាំងស្រែកថា "ហូសាណា ព្រះអង្គដែល យាងមកដោយព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឈ គឺជាស្តេចនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរណ" ។

១៤កាលព្រះយេស៊ូវ រកបានកូនលា ១ នោះក៏គង់លើវា តាមសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា ១៥
"កុំខ្លាចអ្វី កូនស្រីស៊ីប្លូន អើយ មើលស្តេចឯងទ្រង់យាងមក ទាំងគង់លើកូនលា" ត ។

១៦មុនដំបូង ពួកសិស្សទ្រង់មិនបានយល់សេចក្តីទាំង នោះទេថ តែកាលព្រះយេស៊ូវ
ានដំកើងឡើងហើយទ នោះ គេនឹកឃើញថា មានសេចក្តីទាំងនោះចែងទុកពីទ្រង់ហើយ ថា គេ
ានសំរេចការទាំងនោះថ្វាយទ្រង់ដែរ ។

១៧រីឯបង្កូងមនុស្ស ដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ គេក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីកាលទ្រង់ហៅឡាសារចេញពីផ្នូរមក
ហើយប្រោស ឱ្យគាត់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ១៨គឺដោយហេតុនោះ បាន ជាមានបង្កូងមនុស្សទៅទទួលទ្រង់
ពីព្រោះគេឮថាទ្រង់បាន ធ្វើទិសំគាល់នោះន ១៩ដូច្នោះ ពួកវារិស៊ីនិយាយគ្នាគេថា "មើល ពួកយើងមិនឈ្នះទេ
ឃើញឬទេ លោកិយទាំងស្រុង ទៅតាមអ្នកនោះហើយ" ប ។

ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគុតរបស់ទ្រង់

២០ក្នុងពួកអ្នកដែលឡើងទៅថ្វាយបង្គំ នៅក្នុងវេលា បុណ្យនោះ ក៏មានសាសន៍ក្រិកខ្លះដែរផ
២១គេមកឯភីលីព ជាអ្នកនៅភូមិបេតសែដាព ស្រុកកាលីឡេ គេសូមគាត់ថា "លោកម្ចាស់
យើងខ្ញុំចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ" ២២ភីលីពក៏ទៅ ប្រាប់អនទ្រេ រួចអនទ្រេ និងភីលីពទៅទូលដល់ព្រះយេស៊ូវ
២៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "កំណត់រកដែលកូនមនុស្សត្រូវ ដំកើងឡើង បានមកដល់ហើយម ២៤ប្រ
ាកដំមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើគ្រាប់ស្រូវ ដែលធ្លាក់ចុះទៅដីមិន ងាប់ទេយ
នោះក៏នៅតែ១ដដែល តែបើវាបរិញ នោះក៏ បង្កើតផលជាច្រើនឡើង ២៥អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ជីវិតខ្លួន
នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលស្អប់ជីវិតខ្លួននៅ លោកិយនេះវិញ នោះនឹងរក្សាជីវិតទុករ

ដរាបដល់អស់ កល្យរៀងទៅល ២៦បើអ្នកណាបំរើខ្ញុំ ត្រូវឱ្យអ្នក នោះ មកតាមខ្ញុំចុះ យ៉ាងនោះ ទោះបីខ្ញុំនៅឯណាក្តី អ្នកបំរើ ខ្ញុំក៏នឹងនៅទីនោះដែរ បើអ្នកណាបំរើខ្ញុំ ព្រះវរបិតានឹង លើកមុខអ្នកនោះ” ។

២៧” ឥឡូវនេះខ្ញុំមានចិត្តតប់ប្រមល់ស តើត្រូវឱ្យខ្ញុំទូល ដូចម្តេច? ឱព្រះវរបិតាអើយហ សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំ ឱ្យរួចពីពេលនេះផងឱ្យ ប៉ុន្តែ គឺដោយហេតុនេះឯង បាន ជាទូលបង្គំមកដល់ពេលនេះ ២៨ឱព្រះវរបិតាអើយ សូម ដំកើងព្រះនាមទ្រង់ឡើង” នោះស្រាប់តែមានព សំឡេង ពីលើមេឃអថា អញបានដំកើងហើយ ក៏នឹងដំកើងឡើង ទៀតដែរ ២៩ដូច្នោះ បណ្តាមនុស្ស ដែលឈរនៅទីនោះ ហើយឮ ក៏និយាយថា ពួកវាខ្លាំង ខ្លះទៀតថា មានទេវតា ទូលនឹងទ្រង់ ៣០តែព្រះយេស៊ូ វិទ្រង់ឆ្លើយថា “សំឡេងនេះ មិនមែនឮ ដោយព្រះខ្ញុំទេ គឺដោយយល់ ដល់អ្នករាល់គ្នា វិញ ៣១ឥឡូវ លោកិយនេះត្រូវជាប់ទោសហើយខ ឥឡូវ នេះ ចៅហ្វាយរបស់លោកិយនេះគ ក៏ត្រូវបោះចោលចេញ ៣២ឯខ្ញុំ បើសិនជាខ្ញុំត្រូវលើកពីដីឡើងយ នោះខ្ញុំនឹងទាញ មនុស្សទាំងអស់មកឯខ្ញុំ” ង ៣៣ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីនឹងបង្ហាញ ពីទ្រង់ត្រូវសុគតជាបែបយ៉ាងណាច ។

៣៤ហ្នឹងមនុស្សទូលឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំបានឮ ក្នុងក្រិត្យ វិន័យឆថា ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់គង់នៅអស់កល្យជានិច្ចជ ចុះធ្វើ ដូចម្តេចបានជាថា “កូនមនុស្សឈត្រូវលើកឡើងដូច្នោះ” ញ តើ អ្នកណាជាកូនមនុស្សនេះ ?”

៣៥នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា “ពន្លឺដដែលជា មួយនឹងអ្នករាល់គ្នាតែបន្តិចទៀតទេ ចូរដើរកំពុងដែលនៅ មានពន្លឺចុះ បំប្រែក្រែងលោសេចក្តីងងឹតតាមអ្នករាល់គ្នាទាន់ឪ អ្នកណាដែលដើរ ក្នុងសេចក្តីងងឹត នោះមិនដឹងជាទៅឯ ណាទេ ៣៦ចូរអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ពន្លឺ កំពុងដែលនៅមាន នៅឡើយចុះ ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាកូននៃពន្លឺ” ង ។

សាសន៍យូដាមិនព្រមជឿព្រះយេស៊ូវ

៣៧លុះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងចេញទៅ ហើយបានកំប ាំងពីគេណា ប៉ុន្តែ ទោះបីទ្រង់បានធ្វើទីសំគាល់ត នៅមុខគេជាច្រើនទាំងម៉្លេះ ក៏ដោយ គង់តែគេមិនច ានជឿដល់ទ្រង់ដែរ ៣៨ដើម្បី ឱ្យពាក្យរបស់ហោរាអេសាយបានសំរេច ដែលទាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាបានជឿសេចក្តីដែលយើង ខ្ញុំប្រាប់ ហើយតើព្រះហស្តព្រះអម្ចាស់ បានបើកសំដែងមក ឱ្យអ្នកណាឃើញ” ថ ៣៩គឺដោយហេតុនោះ បានជាគេជឿ ពុំបាន ពីព្រោះលោកអេសាយក៏ទាយទៀតថា ៤០ “ទ្រង់បាន ធ្វើឱ្យភ្នែកគេខ្វាក់ ហើយឱ្យចិត្តគេរឹង ក្រែងភ្នែកគេមើល ឃើញ ចិត្តគេយល់ ហើយគេប្រែគំនិត ដើម្បីឱ្យអញបាន ប្រោសឱ្យជា” ទ ។

៤១លោកអេសាយ មានប្រសាសន៍សេចក្តីទាំងនេះ ពី ព្រោះលោកបានឃើញសិរីល្អទ្រង់ច
ហើយក៏ទាយពីទ្រង់ន ។ ៤២ប៉ុន្តែ នៅក្នុងពួកនាមីន ក៏មានជាច្រើននាក់ បានជឿ ដល់ទ្រង់ដែរ
តែគេមិនហ៊ានប្រាប់ ដល់អ្នកណាសោះ ដោយព្រោះពួកជាវិស្វីដ ក្រែងត្រូវកាត់ចេញពីពួកជំនុំគេ ទៅ
៤៣ពីព្រោះ គេចូលចិត្តនឹងសេចក្តីសរសើរ របស់ មនុស្សរក ជាជាងសេចក្តីសរសើររបស់ព្រះវិញម ។

៤៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្តឡើងថា "អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះមិនមែនជឿដល់ខ្ញុំ គឺជឿដល់ព្រះអង្គ
ដែលចាត់ឱ្យ ខ្ញុំមកនោះវិញម ៤៥ហើយអ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ នោះក៏ ឃើញព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកដែរ
៤៦ខ្ញុំបានមកក្នុង លោកិយជាពន្លឺភ្លឺល ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ត្រូវ នៅក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ
៤៧បើអ្នកណាព្យាបាលខ្ញុំ តែ មិនជឿ នោះខ្ញុំមិនកាត់ទោសគេ ដ្បិតខ្ញុំមិនបានមក ដើម្បី
នឹងកាត់ទោសដល់លោកិយទេ គឺមកប្រយោជន៍នឹងសង្គ្រោះ វិញវ ៤៨អ្នកណាដែលរៀបរយចោលខ្ញុំ
ហើយមិនទទួល ពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះមានចៅក្រម ដែលកាត់ទោសខ្លួនហើយ គឺជាពាក្យដែលខ្ញុំ
ាននិយាយនោះឯង ពាក្យនោះនឹងកាត់ ទោសដល់គេស នៅថ្ងៃចុងបំផុត ៤៩ដ្បិតខ្ញុំមិនបាននិយាយ
ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ គឺជាព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់បានបង្គាប់ខ្ញុំហ ពីសេចក្តីដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ
ហើយពី ពាក្យដែលខ្ញុំត្រូវប្រាប់វិញ ៥០ខ្ញុំក៏ដឹងថា សេចក្តីដែលទ្រង់ បង្គាប់មកនោះ
ជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឡ ដូច្នោះសេចក្តី អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ នោះខ្ញុំនិយាយតាមដែលព្រះវរបិតាបាន ប្រ
ាប់មក" អ ។

ជំពូក ១៣

ព្រះយេស៊ូវលាងជើងឱ្យពួកសិស្សទ្រង់

១៣ ១កាលមុនបុណ្យរំលងអ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប

ថា ពេលកំណត់ ដែលទ្រង់ត្រូវចេញពីលោកិយនេះ ទៅឯ ព្រះវរបិតាវិញ បានមកដល់ហើយខ ដូច្នោះ
ដែលទ្រង់បាន ស្រឡាញ់ដល់ពួកទ្រង់ នៅក្នុងលោកិយនេះ នោះទ្រង់ក៏ចេះ តែស្រឡាញ់គេ
ដរាបដល់ចុងបំផុត ។

២កំពុងពេលបាយបំប៉ននោះឯង កាលអារក្សបានបញ្ចូល ចិត្តយូដាស-អ៊ីស្តារីយ៉ុត ជាកូនសិម្ព័ន
ឱ្យបញ្ជូនទ្រង់ហើយគ ៣នោះដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបថា ព្រះវរបិតា បានប្រគល់ការទាំងអស់
មកក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ហើយថា ទ្រង់មកពីព្រះង ក៏ត្រូវទៅឯព្រះវិញ ៤បានជាទ្រង់ក្រោកពី សោយឡើង
ដោះព្រះពន្លឺចេញច រួចយកក្រមាមកក្រវាត់ អង្គ ៥ក្រោយនោះទ្រង់ចាក់ទឹកក្នុងចានក្តាំ ចាប់តាំងលាង

ជើងឆព្វកសិស្ស ហើយយកក្រមាដែលទ្រង់ក្រវាត់នោះ មក ជូត ។

៦ កាលទ្រង់មកដល់សីម៉ូន-ពេត្រុស នោះគាត់ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់លាងជើងឱ្យទូលបង្គំបង្គំ ?"

៧ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "ការដែលខ្ញុំធ្វើ នោះអ្នកមិន យល់ក្នុងពេលឥឡូវនេះទេ តែទៅមុខ ទើបនឹងបានយល់ វិញ" ជ ។

៨ ពេត្រុសទូលប្រកែកថា "ទ្រង់មិនត្រូវលាងជើងឱ្យទូល បង្គំសោះឡើយ" ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើខ្ញុំមិនលាងឱ្យអ្នក នោះ អ្នកគ្មានចំណែកជាមួយនឹងខ្ញុំទេ" ។

៩ សីម៉ូន-ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ បើ ដូច្នោះ

សូមកុំលាងត្រឹមតែជើងទូលបង្គំប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺ សូមលាងដល់ទាំងដៃ ទាំងក្បាលផងចុះ" ។

១០ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អ្នកណាដែលងូត ទឹកហើយ

នោះត្រូវការលាងតែជើងប៉ុណ្ណោះ ឱ្យបានស្អាត ទាំងអស់ ឯអ្នករាល់គ្នាក៏បានស្អាតហើយឈរ តែមិនមែន

ទាំងអស់គ្នាទេ ព្រោះទ្រង់ជ្រាបនូវអ្នកណាដែលនឹង បញ្ជូនទ្រង់ដ ហេតុនោះ ឬ

ានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា អ្នករាល់ គ្នាមិនមែនស្អាតគ្រប់គ្នាទេ ។

១២ កាលទ្រង់បានលាងជើងគេរួច ហើយបានពាក់ព្រះ ពស្ត្រទ្រង់វិញ នោះក៏គង់នៅតុ

មានបន្ទូលទៅគេថា "តើ អ្នករាល់គ្នាយល់ការ ដែលខ្ញុំទើបនឹងធ្វើនេះឬទេ ? ១៣ អ្នក

រាល់គ្នាហៅខ្ញុំជាលោកគ្រូ ហើយជាព្រះអម្ចាស់ឌុ នោះក៏ ត្រូវមែន ពីព្រោះគឺខ្ញុំនេះហើយ ១៤ ដូច្នោះ បើខ្ញុំ

ដែលជា ព្រះអម្ចាស់ ហើយជាគ្រូ បានលាងជើង ឱ្យអ្នករាល់គ្នា នោះគួរតែឱ្យអ្នករាល់គ្នា

លាងជើងដល់គ្នានឹងគ្នាដែរ ១៥ ដ្បិតខ្ញុំបានធ្វើដំរាប់ ទុកឱ្យអ្នករាល់គ្នាហើយ ដើម្បី

ឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រាប់តាមការ ដែលខ្ញុំបានធ្វើឱ្យនោះណា ១៦ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ឬ

រាមីនមែន ធំជាងចៅហ្វាយទេត ហើយអ្នកបម្រើ ក៏មិនធំជាងអ្នកដែល ប្រើដែរ

១៧ បើអ្នករាល់គ្នាដឹងសេចក្តីទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្ត តាម នោះមានពរហើយថា ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់

១៨ ខ្ញុំមិនមែននិយាយពីអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ទេ ខ្ញុំស្គាល់ អស់អ្នកដែលខ្ញុំបានរើស ឬ ប៉ុន្តែបទគម

១៩ រដែលថា "អ្នកដែល បរិភោគនំប៉័ងន ជាមួយនឹងទូលបង្គំ នោះបានលើកកែង ជើងបទាស់នឹងទូលបង្គំវិញ" ផ

ពាក្យនោះត្រូវតែបានសំរេច ១៩ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា តាំងពីឥឡូវនេះ មុនដែលការ នោះកើតមក

ដើម្បីកាលណាបានកើតមកដល់ នោះឱ្យអ្នក រាល់គ្នាបានជឿវិញថា គឺខ្ញុំនេះហើយម ២០ ប្រាកដមែន ខ្ញុំ ប្រ

ាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា អ្នកណាទទួលអ្នកដែលខ្ញុំ នឹងចាត់ឱ្យទៅ នោះឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំ
ហើយអ្នកណាដែល ទទួលខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថា ទទួលព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ដែរ” យ ។

២១ កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច ហើយ នោះទ្រង់មានព្រះហឫ
ទ័យតបប្រមល់រ ហើយក៏ធ្វើ បន្ទាល់ថា “ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មានពួកអ្នករាល់គ្នាម្នាក់
នឹងបញ្ជូនខ្ញុំ” ល ។

២២ ដូច្នោះ ពួកសិស្សក៏ងាកមើលគ្នាទៅវិញទៅមក មិន ដឹងជាទ្រង់មានបន្ទូលពីអ្នកណាទេ
២៣ មានសិស្សម្នាក់ ដែល ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់វិ គាត់អង្គុយនៅតុ ផ្នែកលើព្រះឧរា ទ្រង់ ២៤ ដូច្នោះ សិម្ព័ន-
ពេត្រុស ក៏ធ្វើគ្រឿងសំគាល់ ឱ្យ អ្នកនោះ ទូលសួរព្រះយេស៊ូវ អំពីអ្នកណាដែលទ្រង់មាន បន្ទូលនោះ ។

២៥ អ្នកនោះក៏ទូលសួរព្រះយេស៊ូវ ទាំងទំរេត លើព្រះ ឧរាទ្រង់ថា “ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណា ? ”
ស

២៦ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា “ គឺជាអ្នកដែលខ្ញុំនឹង ជ្រលក់ចំណិតនំប៉័ង ហុចទៅឱ្យ”
រួចទ្រង់ជ្រលក់នំប៉័ង ១ ចំណិត ប្រទានទៅឱ្យ យូដាស-អីស្ការីយ៉ុតហ ជាកូន សិម្ព័ន
២៧ ក្រោយដែលទទួលចំណិតនោះហើយ នោះ អារក្សសាតាំងក៏ចូលវាឡ ។

រួចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅវាថា “ ការអ្វីដែលអ្នកគិត ធ្វើ នោះចូរធ្វើជាប្រញាប់ទៅចុះ” ២៨ ប៉ុន្តែ
ក្នុងពួកអ្នក ដែលអង្គុយនៅតុ គ្មានអ្នកណាដឹងជា ទ្រង់មានបន្ទូលទៅវា ដោយហេតុអ្វីទេ ២៩ ខ្លះស្មានថា
ដោយព្រោះយូដាសកាន់ថង់ ប្រាក់អ បានជាព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ប្រាប់ឱ្យវាទៅទិញអីវ៉ាន់ អ៊ិនិមួយ
ដែលត្រូវការសំរាប់បុណ្យនោះក ឬឱ្យវាចែក ទានអ្វីដល់ពួកអ្នកក្រីក្រខ ៣០ កាលវាបានទទួលចំណិតនំនោះ
វាក៏ចេញទៅជា១រំពេច ពេលនោះយប់ហើយគ ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីការបដិសេធន៍របស់ពេត្រុស
១៣:៣៧,៣៨ - មថ ២៦:៣៣-៣៥ មក ១៤:២៩-៣១ លក ២២:៣៣,៣៤

៣១ កាលវាចេញផុតទៅ នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ ឥឡូវនេះ កូនមនុស្សយ ឬ
ានដំកើងឡើងហើយង ព្រះក៏បាន ដំកើងឡើងក្នុងកូនមនុស្សដែរច ៣២ បើសិនជាព្រះបានដំកើង
ឡើងក្នុងកូនមនុស្ស នោះទ្រង់នឹងដំកើងកូនមនុស្សឡើង ក្នុង ព្រះអង្គទ្រង់ដែរឆ
ក៏នឹងដំកើងកូនមនុស្សឡើងជា១រំពេច ផង” ។

៣៣ “ ឱកូនរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាតែ បន្តិចទៀតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ
តែដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់ ដល់ពួកសាសន៍យូដារួចហើយថា កន្លែងដែលខ្ញុំទៅនោះ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅបានទេ

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំក៏ប្រាប់ដល់ អ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរ ៣៤ខ្ញុំឱ្យសេចក្តីបញ្ញត្តិ ១១៧ ដល់ អ្នករាល់គ្នា គឺ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ត្រូវឱ្យស្រឡាញ់គ្នា ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ ៣៥ គេនឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ដោយសារ សេចក្តីនេះឯង គឺដោយអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីស្រឡាញ់ ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកបំផុត ។

៣៦ សីម៉ូន-ពេត្រុស ទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់យាងទៅណា ? " ឌុ

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា " កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នកពុំ អាចនឹងទៅតាម ក្នុងគ្រាឥឡូវនេះបានទេ លុះគ្រាក្រោយ ទើបអ្នកនឹងទៅបាន " ណ ។

៣៧ ពេត្រុស ទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ ហេតុអ្វីបាន ជាទូលបង្គំទៅតាម ក្នុងគ្រានេះពុំបាន ? ទូលបង្គំស្មើតែប្តូរ ជីវិតជំនួសទ្រង់ " ។

៣៨ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា " តើអ្នកនឹង ប្តូរជីវិតជំនួសខ្ញុំឬ ? ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា មានមិនរងវេទនា ទាល់តែអ្នកបានប្រកែក ៣ ដង ថាមិន ស្គាល់ខ្ញុំ " ត ។

ជំពូក ១៤

ព្រះយេស៊ូវកម្សាន្តចិត្តពួកសិស្សទ្រង់

១៤ ១ កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាចប់បារម្ភឡើយថា អ្នករាល់គ្នា

ជឿទដល់ព្រះធម៌ហើយ ចូរជឿដល់ខ្ញុំដែរ ២ នៅក្នុងដំណាក់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ មានទីលំនៅជាច្រើន ពុំនោះ ខ្ញុំចង់ បានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាហើយ ខ្ញុំទៅនរណាខ្លះ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ៣ បើខ្ញុំទៅនរណាខ្លះ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មក វិញប ទាំងទទួលអ្នករាល់គ្នាទៅឯខ្ញុំ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា បាននៅកន្លែង ដែលខ្ញុំនៅនោះដែរ ៤ ឯកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹង ហើយក៏ស្គាល់ផ្លូវទៅដែរ " ។

៥ ចូរម៉ាសតទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំមិនដឹង ជាទ្រង់យាងទៅណាទេ ដូច្នោះ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យយើងខ្ញុំ ស្គាល់ផ្លូវទៅបាន " ។ ព្រះយេស៊ូវជាផ្លូវទៅឯព្រះវរបិតា

៦ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា " ខ្ញុំជាកង្វែរម ជាសេចក្តី ពិតយ ហើយជាជីវិត បើមិនមែនតាមខ្ញុំ នោះគ្មានអ្នកណាទៅ ឯព្រះវរបិតាបានឡើយ ៧ បើអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ខ្ញុំ នោះ បានស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ អំពីនេះទៅមុខ អ្នករាល់គ្នាក៏ ស្គាល់ ហើយបានឃើញទ្រង់ផង " ។

៨ ភីលីពុស ទូលសួរទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញ ព្រះវរបិតា ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផង នោះយើងខ្ញុំពេញចិត្ត ហើយ " ។

៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា " ភីលីពអើយ ខ្ញុំបាននៅ ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាយូរដល់ម៉្លេះ ហើយអ្នកមិនទាន់ ស្គាល់ខ្ញុំឬ អ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ នោះក៏បានឃើញព្រះ វរបិតាដែរហ ចុះធ្វើដូចម្តេច បានជាអ្នកថា សូមបង្ហាញ ឱ្យឃើញព្រះវរបិតាផងដូច្នោះ ? ១០តើអ្នកមិនជឿថា ខ្ញុំនៅ ក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា គង់នៅក្នុងខ្ញុំទេឬអី ? ឡូ អស់ទាំងពាក្យ ដែលខ្ញុំប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំមិនមែន ប្រាប់ ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ គឺជាព្រះវរបិតា ដែលគង់ក្នុងខ្ញុំ ទ្រង់ធ្វើការទាំងនោះវិញ" ។

១១" ចូរជឿខ្ញុំថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា ក៏គង់ក្នុងខ្ញុំ ពុំនោះសោត ឱ្យជឿខ្ញុំ ដោយព្រោះការ ទាំងនោះឯងចុះក ១២ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿខ្លួនខ្ញុំ នោះនឹងធ្វើការដែល ខ្ញុំធ្វើដែរគ ក៏នឹងធ្វើការធំជាង ការទាំងនោះទៅទៀត ពីព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា ១៣ហើយការអ្វីក៏ដោយដែលអ្នក រាល់គ្នានឹងសូមយ ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងសំរេចឱ្យ ដើម្បី ឱ្យព្រះវរបិតា បានដកើនឡើង ក្នុងព្រះរាជបុត្រា ១៤បើអ្នករាល់គ្នានឹងសូមអ្វី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹង សំរេចឱ្យ" ។

ព្រះបន្ទូលសន្យាអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

១៥" បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ ខ្ញុំចុះឯ

១៦នោះខ្ញុំនឹងទូលសូមដល់ព្រះវរបិតា ហើយទ្រង់នឹង ប្រទានព្រះដ៏ជាជំនួយច្រើនអង្គទៀត មកអ្នករាល់គ្នា ឱ្យបាន គង់នៅជាមួយ នៅអស់កល្បរៀងទៅ ១៧គឺជាព្រះវិញ្ញាណ នៃសេចក្តីពិត ដែលលោកិយទទួលពុំ បាន ព្រោះមិន ឃើញ ហើយមិនស្គាល់ទ្រង់សោះ តែអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់គង់ជាមួយ ក៏នឹងសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៨ខ្ញុំមិនចោលអ្នករាល់គ្នា ឱ្យនៅកំព្រាទេឈ ខ្ញុំនឹងមកឯ អ្នករាល់គ្នាវិញព្យ ១៩បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំវិញដ ហើយដោយព្រោះខ្ញុំរស់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរស់ដែរ ២០នៅថ្ងៃនោះឧ អ្នករាល់គ្នា នឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតាខ្ញុំឈ អ្នករាល់គ្នាក៏នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរណ ២១អ្នកណាដែល មានបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាម គឺអ្នកនោះហើយដែល ស្រឡាញ់ខ្ញុំត ឯអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ នោះជាទីស្រឡាញ់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំហើយថ ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះដែរ ក៏នឹង សំដែងខ្លួន ឱ្យអ្នកនោះស្គាល់ផង" ២២យូដាសទ (មិនមែន អីស្តារីយ៉ុត) គាត់ទូលទ្រង់ថា " ព្រះអម្ចាស់អើយ តើកើត មានហេតុដូចម្តេច បានជាទ្រង់នឹងសំដែងមកឱ្យយើងខ្ញុំ ស្គាល់ទ្រង់ តែមិនឱ្យលោកិយស្គាល់ផង ?" ច

២៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា " បើអ្នកណាស្រឡាញ់ ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងកាន់តាមពាក្យខ្ញុំន ោះព្រះវរបិតាខ្ញុំនឹង ស្រឡាញ់អ្នកនោះ ហើយយើងនឹងមកឯអ្នកនោះ ក៏នឹងតាំង ទីលំនៅនៅជាមួយដែរហ

២៤ អ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំ នោះមិនកាន់តាមពាក្យខ្ញុំទេ ឯពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នា
នោះមិនមែនជាពាក្យខ្ញុំ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទេតើ” ផ ២៥” ខ្ញុំប្រ
ាប់សេចក្តីទាំងនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នា កំពុងដែលនៅជាមួយគ្នានៅឡើយ ២៦ តែ ព្រះដ៏ជំនួយព
គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះវរបិតា នឹងចាត់មក ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា
ពីគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ម ក៏នឹងរំលឹកពីគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែល ខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរយ ២៧
ខ្ញុំទុកសេចក្តីសុខ នៅ នឹងអ្នករាល់គ្នា គឺខ្ញុំឱ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ខ្ញុំ ដល់អ្នក រាល់គ្នា ហើយដែលខ្ញុំឱ្យនោះ
មិនមែនដូចជាលោកិយ ឱ្យទេ កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាចប់បារម្ភ ឬ ភ័យឡើយ” ។

២៨” អ្នករាល់គ្នាបានឮពាក្យ ដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ខ្ញុំទៅ ហើយនឹងមក ឯអ្នករាល់គ្នាវិញវ
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់ដល់ខ្ញុំ នោះនឹងមានសេចក្តីអំណរឡើង ដោយ ព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាស
ដ្បិតព្រះវរបិតាទ្រង់ធំលើស ជាងខ្ញុំហ ២៩ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា មុនដែលការ នោះមកដល់
ដើម្បីកាលណាមកហើយ នោះឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានជឿឱ្យ ៣០ ពីនេះទៅមុខ ខ្ញុំមិនបាននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា
ប៉ុន្មានទៀតទេ ដ្បិតចៅហ្វាយរបស់លោកិយនេះអ ជិតមក ដល់ហើយ តែវាគ្មានអ្វីនៅក្នុងខ្ញុំទេ
៣១ គឺខ្ញុំធ្វើតាមបង្គាប់ ព្រះវរបិតាវិញ ដើម្បីឱ្យលោកិយបានដឹងថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ ដល់ទ្រង់
ចូរយើងក្រោកឡើងចេញពីទីនេះទៅ” ។

ជំពូក ១៥

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីដើមទំពាំងបាយជូរ

១៥ ១ ខ្ញុំជាខដើមទំពាំងបាយជូរដ៏ពិត ហើយព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ជាអ្នកដាំ ២ អស់ទាំងខ្មែងណាដុះចេញពីខ្ញុំ ដែលមិនបង្កើត ផលផ្លែយ នោះទ្រង់កាត់ចោល
តែអស់ទាំងខ្មែងណា ដែល បង្កើតផលផ្លែ ទ្រង់លូសខ្មែងនោះវិញ ដើម្បីឱ្យ បានផលផ្លែជាច្រើនឡើង
៣ ឯអ្នករាល់គ្នា បានស្អាតហើយ ដោយសារពាក្យ ដែលខ្ញុំបានប្រាប់ច ៤ ចូរនៅជាប់នឹងខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នាចុះឆ ប្រៀបដូចជាខ្មែង បើមិន នៅជាប់នឹងគល់ នោះពុំអាចនឹងបង្កើតផល
ដោយឯកឯង បានទេ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាក៏ពុំបានដែរ លើកតែនៅជាប់ នឹងខ្ញុំ” ។

៥” ខ្ញុំជាគល់ អ្នករាល់គ្នាជាខ្មែង អ្នកណាដែលនៅជាប់ នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជាប់នឹងអ្នកនោះ
នោះទើបនឹងបង្កើតផល ឡើងជាច្រើនដ ដ្បិតបើដាច់ពីខ្ញុំចេញ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំ អាចនឹងធ្វើអ្វីបានទេ
៦ បើអ្នកណាមិននៅជាប់នឹងខ្ញុំ អ្នកនោះ ត្រូវបោះចោលទៅខាងក្រៅ ហើយក៏ក្រៀមទៅ ដូចជាខ្មែង ដែរ

រួចគេប្រមូលបោះទៅក្នុងភ្លើងឆេះអស់ទៅឈរ ៧បើ អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំព្យ ហើយពាក្យខ្ញុំ
នៅជាប់ក្នុងអ្នក រាល់គ្នា នោះចូរសូមអ្វីតាមតែប្រាថ្នាចុះ សេចក្តីនោះនឹង បានសំរេច
ដល់អ្នករាល់គ្នាជាមិនខានដ ៨ព្រះវរបិតាខ្ញុំបាន ដំកើងឡើងបំ ដោយសេចក្តីនេះឯង គឺដោយអ្នករាល់គ្នា
បង្កើតផលជាច្រើនយ៉ាង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសិស្សខ្ញុំ មែនឬ” ។

៩” ខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាព្រះវរបិតាទ្រង់ ស្រឡាញ់ខ្ញុំដែរឈ

ចូរនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ចុះ ១០បើអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិខ្ញុំណ នោះនឹងនៅជាប់
ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានកាន់តាមបញ្ញត្តិ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ហើយក៏នៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ទ្រង់ដែរ ១១ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំ បាននៅជាប់ក្នុង អ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យសេចក្តីអំណរ របស់អ្នករាល់គ្នា ៤
ានពោរពេញផងត ១២នេះជាសេចក្តីបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ គឺ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាខ្ញុំ
បានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរថ ១៣គ្មានអ្នកណាមានសេចក្តី ស្រឡាញ់ធំជាងនេះ គឺដែលអ្នកណានឹងប្តូរជីវិត
ជំនួសពួក សំឡាញ់របស់ខ្លួននោះទេ ១៤បើអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមសេចក្តី ដែលខ្ញុំបង្គាប់ធន នោះអ្នករាល់គ្នា
ជាពួកសំឡាញ់ខ្ញុំហើយន ១៥ខ្ញុំមិនហៅជាអ្នកបំរើទៀត ពីព្រោះអ្នកបំរើ គេមិនដឹងថា ចៅហ្វាយធ្វើអ្វីទេ
គឺខ្ញុំហៅអ្នករាល់គ្នាថា ជាសំឡាញ់វិញ ពីព្រោះ ខ្ញុំបានឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹងគ្រប់ការទាំងអស់ ដែល ខ្ញុំព្យ
ពីព្រះវរបិតាខ្ញុំមកប ១៦មិនមែនអ្នករាល់គ្នា ដែល បានរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំទេតើ ដែលរើសអ្នករាល់គ្នាវិញផ ទាំង
តាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យទៅបង្កើតផលព ហើយឱ្យផលរបស់អ្នក រាល់គ្នាបាននៅជាប់ផង ដើម្បីឱ្យព្រះវរបិតា ៤
ានប្រោស ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានអ្វីៗ ដែលនឹងសូមពីទ្រង់ដោយនូវ ឈ្មោះខ្ញុំ ១៧ខ្ញុំបង្គាប់សេចក្តីនេះ
ដល់អ្នករាល់គ្នា គឺឱ្យស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកចុះម” ។

លោកិយស្តាប់ពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៨បើសិនជាលោកិយស្តាប់អ្នករាល់គ្នាយ នោះអ្នករាល់គ្នា ដឹងហើយ ថាគេបានស្តាប់ខ្ញុំជាមុន

១៩បើអ្នករាល់គ្នាជារបស់ ផងលោកិយ នោះលោកិយនឹងស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា តែ ដោយព្រោះខ្ញុំ
ានរើសរចេញ ពីលោកិយមក ហើយអ្នក រាល់គ្នា មិនមែនជារបស់ផងលោកិយទៀត នោះបានជា លោកិយស
ប់អ្នករាល់គ្នាវិញ ២០ចូរនឹកចាំពីពាក្យដែល ខ្ញុំបានប្រាប់រួចហើយថា បារមីនមែនធំជាងចៅហ្វាយទេ
បើគេបានបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ នោះគេនឹងបៀតបៀនដល់អ្នក រាល់គ្នាស ហើយបើគេបានកាន់តាមពាក្យខ្ញុំ
នោះគេនឹងកាន់ តាមពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ ២១គេនឹងប្រព្រឹត្តការទាំង នោះដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយយល់ដល់ឈ្មោះខ្ញុំហ ពីព្រោះ គេមិនស្គាល់ព្រះដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទេឡ ២២បើសិនជាខ្ញុំមិន ៤

ានមកនិយាយនឹងគេអ នោះគេឥតមានបាបទេ តែឥឡូវ នេះ គេគ្មានសេចក្តីដោះស្រាយ ចំពោះ
បរបស់ខ្លួនសោះក ២៣អ្នកណាដែលស្តាប់ខ្ញុំ នោះក៏ស្តាប់ដល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំដែរ ២៤បើខ្ញុំមិន
ានធ្វើការនៅក្នុងពួកគេ ដែលគ្មានអ្នកណា ទៀតបានធ្វើឡើយខ នោះគេឥតមានបាបទេ តែឥឡូវនេះ គេ
ានទាំងឃើញ ហើយទាំងស្តាប់ខ្ញុំ និងព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែរ ២៥នោះដើម្បីឱ្យសេចក្តី ដែលចែងទុកមក
ក្នុងក្រឹត្យ វិន័យរបស់គេបានសំរេចយ ដែលថា គេបានស្តាប់ខ្ញុំ ដោយ ឥតហេតុអ្វី ។

២៦ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះដ៏ជាជំនួយទ្រង់យាងមកច ដែលខ្ញុំ នឹងចាត់មកពីព្រះវរបិតា
គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ដែលចេញពីព្រះវរបិតាមក ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់នឹងធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំយ
២៧ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើបន្ទាល់ដែរព្យ ពី ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននៅជាមួយនឹងខ្ញុំ តាំងតែពីដើមមកដ ។

ជំពូក ១៦

១៦ ១ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្តីទាំងនេះបំប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នា រវាតចិត្តឡើយខ ២គេនឹងកាត់អ្នក រាល់គ្នា ចេញពីពួកជំនុំរបស់គេ
ក៏នឹងមានពេលវេលាមក នោះអស់អ្នកណា ដែលសំឡាប់អ្នករាល់គ្នា នឹងគិតស្មានថា ខ្លួនបំរើដល់ព្រះដែរណ
៣គេនឹងប្រព្រឹត្តការទាំងនោះ ដល់ អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះគេមិនស្គាល់ព្រះវរបិតា ឬខ្ញុំទេ
៤តែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បី កាលណាពេលវេលានោះមកដល់ នោះ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន នឹកឃើញថា ខ្ញុំប្រាប់ហើយ ខ្ញុំមិនបានប្រាប់កាលពីដើមទេ ពីព្រោះ
ខ្ញុំកំពុងនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នៅឡើយទ ។

ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

៥“តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំទៅឯព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកច ហើយក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គ្មានអ្នកណាសួរខ្ញុំថា
លោក អញ្ជើញទៅឯណានោះទេន ៦ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមានចិត្ត ពេញដោយសេចក្តីព្រួយ ដោយព្រោះខ្ញុំបានប្រ
ាប់សេចក្តី ទាំងនេះប ៧ខ្ញុំប្រាប់តាមត្រង់ថា ដែលខ្ញុំទៅ នោះមាន ប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ
ដ្បិតបើខ្ញុំមិនទៅទេ នោះ ព្រះដ៏ជាជំនួយ ក៏មិនមកឯអ្នករាល់គ្នាដែរ តែបើខ្ញុំទៅ នោះខ្ញុំនឹងចាត់ទ្រង់ឱ្យមក
៨កាលណាទ្រង់បានយាងមក ហើយ នោះទ្រង់នឹងសំដែង ឱ្យមនុស្សលោកដឹងច្បាស់ពី អំពើបាប
ពីសេចក្តីសុចរិត ហើយពីសេចក្តីជំនុំជំរះ ៩គឺ ពីអំពើបាប ដោយព្រោះគេមិនជឿដល់ខ្ញុំ ១០ពីសេចក្តី
សុចរិតម ដោយព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំយ ហើយអ្នក រាល់គ្នាមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ ១១នឹងពីសេចក្តីជំនុំជំរះ
ដោយ ព្រោះចៅហ្វាយ របស់លោកិយនេះ ត្រូវទោសហើយ” ។

១២ ខ្ញុំនៅមានសេចក្តីជាច្រើនទៀត នឹងប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា តែឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទទួលបានទេ ១៣ កាលណាព្រះអង្គនោះ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត បានមកដល់
នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នា ចូលក្នុងគ្រប់ទាំង សេចក្តីពិតស ដ្បិតទ្រង់នឹងមានបន្ទូល មិនមែនដោយអាង
ព្រះអង្គទ្រង់ទេ គឺនឹងមានបន្ទូល ចំពោះតែសេចក្តីណា ដែលទ្រង់ឮ ហើយនឹងសំដែង
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងការដែល ត្រូវមក ១៤ ទ្រង់នឹងដំកើងខ្ញុំ ដ្បិតទ្រង់នឹងយកសេចក្តី ដែល ដំរូវពីខ្ញុំ មកប្រ
ាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ១៥ គ្រប់ទាំងអស់ដែល ព្រះវរបិតាមាន នោះជារបស់ផងខ្ញុំដែរហ ហេតុនោះ បាន ជាខ្ញុំប្រ
ាប់ថា ទ្រង់នឹងយកសេចក្តីដែលដំរូវពីខ្ញុំ មកប្រាប់ អ្នករាល់គ្នា” ។

១៦” នៅបន្តិចទៀតឡ អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួច បន្តិចទៅទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ
ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា” អ ។

ទុក្ខលំបាកនៃពួកសាវ័កប្រែទៅជាអំណរ

១៧ ដូច្នោះ មានពួកសិស្សទ្រង់ខ្លះនិយាយគ្នាថា “ ពាក្យនេះ ដែលទ្រង់មានបន្ទូល មកយើងថា
” នៅបន្តិចទៀត អ្នក រាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួចបន្តិចទៅទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ” អ ហើយដែលថា
” ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា” ក នេះតើ មានន័យដូចម្តេច ? ១៨ ហេតុនោះ បានជាគេនិយាយថា “ ពាក្យនេះ
ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ នៅបន្តិចទៀត” ដូច្នោះ នោះចង់ថាដូចម្តេច ? យើងស្តាប់មិនបានទេ” ។

១៩ ព្រះយេស៊ូវក៏ជ្រាបថា គេចង់សួរទ្រង់ បានជាទ្រង់ មានបន្ទូលទៅគេថា “ តើអ្នករាល់គ្នា
សាកសួរគ្នា ពីពាក្យ ដែលខ្ញុំថា នៅបន្តិចទៀត នឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួចបន្តិចទៅ ទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ ឬអី ?
២០ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ ហើយសោកសង្រេងខ
តែលោកិយនឹងអរសប្បាយឡើង អ្នករាល់គ្នានឹងព្រួយចិត្ត តែសេចក្តីព្រួយរបស់អ្នករាល់គ្នា
នឹងប្រែទៅជាសេចក្តី អំណរទៅវិញ ២១ ឆ្នាំ កាលណាហៀបនឹងសំរាលកូន នោះតែងព្រួយចិត្តយ
ព្រោះដល់កំណត់ហើយ តែកាលណា សំរាលរួចមក នោះលែងនឹកពីសេចក្តីវេទនានោះហើយ
ពីព្រោះមានសេចក្តីអំណរ ដោយព្រោះមានកូនមួយកើត មកក្នុងលោក ២២ ឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីព្រួយ ដូច្នោះមែន ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងឃើញអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតច នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងមានចិត្តអរសប្បាយវិញ ក៏នឹងឥតមានអ្នក ណាដកយកសេចក្តីអំណរនោះ ចេញពីអ្នករាល់គ្នា
ធាន ឡើយ ២៣ នៅថ្ងៃនោះជ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនសូមអ្វីពីខ្ញុំទៀត ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
អ្វីៗដែលអ្នក រាល់គ្នានឹងសូមដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះ ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យឈ
២៤ តាំងពីដើមមក អ្នករាល់គ្នាមិនបាន សូមអ្វី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំទេ ឥឡូវ ចូរសូមចុះ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងច

ានព្យ ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណរ របស់អ្នករាល់គ្នា បានពោរពេញពិត” ដ ។

២៥” ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ពាក្យប្រៀបធៀបបំ
តែនឹងមានពេលវេលាមកខ្លះ ដែលខ្ញុំនឹង មិននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដោយពាក្យប្រៀបធៀបទៀតទេ
គឺនឹងនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាពីព្រះវរបិតាយ៉ាងច្បាស់លាស់វិញ ២៦នៅថ្ងៃនោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងសូមដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំឈ ហើយខ្ញុំមិនថា ខ្ញុំនឹងទូលអង្វរដល់ព្រះវរបិតា ជំនួសអ្នក
រាល់គ្នានោះទេ ២៧ដ្បិតព្រះវរបិតា ទ្រង់ក៏ស្រឡាញ់អ្នក រាល់គ្នាដែរ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំណា
ហើយក៏ ជឿថា ខ្ញុំបានចេញពីព្រះមកត ២៨ខ្ញុំបានចេញពីព្រះវរបិតា មកមែន ហើយបានមកក្នុងលោកិយ
ក៏នឹងចេញពីលោកិយ ទៅឯព្រះវរបិតាវិញទៀតថ” ។

២៩ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា “ហ្ន៎ ម្តងណោះទ្រង់មានបន្ទូល ច្បាស់ហើយ
មិនមែនដោយពាក្យប្រៀបធៀបទៀតទេ ៣០ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់ ហើយ
មិនត្រូវការ ឱ្យអ្នកណាសួរទ្រង់ទេ ដោយហេតុនេះ យើងខ្ញុំ ជឿថា ទ្រង់បានចេញពីព្រះមកមែន” ន ។

៣១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា “ឥឡូវនេះ អ្នក រាល់គ្នាជឿហើយឬ ៣២មើល
នឹងមានពេលវេលាមក ក៏មកដល់ហើយប នោះអ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ ដោយខ្លួនៗផ
ទាំងទុកខ្ញុំចោល ឱ្យនៅតែឯកឯង តែខ្ញុំមិន នៅតែឯកឯងទេ គឺមានព្រះវរបិតាគង់ជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ” ។

៣៣” ខ្ញុំប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន សេចក្តីសុខសាន្តម ដោយសារខ្ញុំ
នៅលោកិយនេះ នោះអ្នក រាល់គ្នាមានសេចក្តីវេទនាមែនយ ប៉ុន្តែ ត្រូវសង្ឃឹមឡើង ដ្បិតខ្ញុំច
ានឈ្នះរលោកិយហើយ” ។

ជំពូក ១៧

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រះអង្គទ្រង់

១៧ ១កាលព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច

ហើយ នោះក៏ងើបព្រះនេត្រទៅលើមេឃលទូលថា:

“ឱព្រះវរបិតាអើយ កំណត់បានមកដល់ហើយវ សូមដំកើង ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ដើម្បីឱ្យព្រះរាជបុត្រា ច
ានដំកើងទ្រង់ ដែរស ២ដូចជាទ្រង់បានប្រទានឱ្យព្រះរាជបុត្រាមានអំណាច លើគ្រប់ទាំងមនុស្សហ
ដើម្បីនឹងប្រទានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចឡ ដល់អស់អ្នកដែលទ្រង់បានប្រទាន មកព្រះរាជបុត្រា ដែរអ
៣នេះជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច គឺឱ្យគេបានស្គាល់ ដល់ទ្រង់ក ដ៏ជាព្រះពិតតែ១ នឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលទ្រង់ បានចាត់ឱ្យមកផងខ ៤ទូលបង្គំបានដំកើងទ្រង់គ នៅផែនដី ទូលបង្គំបានបង្ហើយការ---

ដែលទ្រង់ប្រគល់មកឱ្យធ្វើយ ៥ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមដំកើងទូលបង្គំឡើង ជាមួយនឹងទ្រង់ផង ដោយសិរិល្អដែលទូលបង្គំមាន ជាមួយ នឹងទ្រង់ច ក្នុងកាលដែលលោកិយ មិនទាន់បានកើតនៅ ឡើយ” ឆ ។
ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់

៦” ឯពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រទានមកទូលបង្គំ អំពី មនុស្សលោក នោះទូលបង្គំបានបើកសំដែង ឱ្យគេស្គាល់ ព្រះនាមទ្រង់ជ អ្នកទាំងនោះជារបស់ផងទ្រង់ ហើយទ្រង់ បានប្រទានគេមកទូលបង្គំឈ គេក៏កាន់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ ៧ឥឡូវនេះ គេដឹងថា គ្រប់ទាំងអស់ ដែលទ្រង់ប្រទានមក ទូលបង្គំ នោះសុទ្ធតែកើតពីទ្រង់មក ៨ដ្បិតអស់ទាំងព្រះ បន្ទូលដែលទ្រង់បានប្រទានមក នោះទូលបង្គំបានឱ្យដល់ គេហើយព្យ គេក៏ទទួលយក ហើយដឹងជាប្រាកដថា ទូលបង្គំ ចេញពីទ្រង់មកដ ក៏ជឿថា ទ្រង់ចាត់ ឱ្យទូលបង្គំមកមែនវ ៩ទូលបង្គំអធិស្ឋានឱ្យគេឌ មិនមែនអធិស្ឋានឱ្យលោកិយទេ គឺឱ្យអស់អ្នកដែលទ្រង់ច ានប្រទាន មកទូលបង្គំវិញឈ ពីព្រោះ គេជារបស់ផងទ្រង់ ១០(របស់ទូលបង្គំទាំងអស់ ជារបស់ ផងទ្រង់ ហើយរបស់ទ្រង់ទាំងប៉ុន្មាន ក៏ជារបស់ផងទូលបង្គំ ដែរ) ១១ ទូលបង្គំបានឡើងឡើងក្នុងគេ ១១អ្នកទាំងនេះនៅ ក្នុងលោកិយ តែទូលបង្គំ មិននៅក្នុងលោកិយទៀតទេត ទូលបង្គំនឹងទៅឯទ្រង់ច ឱព្រះវរបិតាដ៏បរិសុទ្ធអើយ ឯពួក អ្នកដែលទ្រង់បានប្រទានមកទូលបង្គំ នោះសូមទ្រង់រក្សាគេ ដោយព្រះនាមទ្រង់ផង ដើម្បីឱ្យគេច ានរួមគ្នាតែ១១ ដូចជា យើងដែរធ ១២កាលទូលបង្គំនៅក្នុងលោកិយ ជាមួយនឹងគេ នោះទូលបង្គំបានរក្សាគេ ដោយព្រះនាមទ្រង់ដែរ ទូលបង្គំ បានរក្សាទុកនូវអស់អ្នក ដែលទ្រង់ប្រទានមកទូលបង្គំ គ្មាន អ្នកណាមួយត្រូវវិនាសឡើយន បានវិនាសតែ១នាក់នោះប ដែលបានជំរុំឱ្យត្រូវវិនាសប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឱ្យច ានសំរេច តាមបទគម្ពីរផ” ។

១៣” ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំទៅឯទ្រង់ច តែទូលបង្គំថ្លែង សេចក្តីទាំងនេះនៅក្នុងលោកិយ ដើម្បីឱ្យគេច ានសេចក្តី អំណររបស់ទូលបង្គំឱ្យនៅពោរពេញក្នុងខ្លួនគេ ១៤ទូលបង្គំ បានឱ្យព្រះបន្ទូលទ្រង់ដល់គេ ហើយលោកិយបានស្តាប់គេម ពីព្រោះគេមិនមែនជារបស់លោកិយទេ ដូចជាទូលបង្គំក៏ មិនមែនជារបស់លោកិយដែរយ ១៥ទូលបង្គំមិនសូមឱ្យយក គេចេញពីលោកិយទេ គឺសូមឱ្យទ្រង់រក្សាគេ ឱ្យរួចពីសេចក្តី អាក្រក់វិញរ ១៦គេមិនមែនជារបស់ផងលោកិយ ដូចជា ទូលបង្គំក៏មិនមែនជារបស់លោកិយដែរល ១៧សូមព្រែកគេ ចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ ឯសេចក្តី ពិត គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់វ ១៨ទូលបង្គំបានចាត់គេឱ្យទៅ ក្នុងលោកិយស ដូចជាទ្រង់ចាត់ទូលបង្គំ ឱ្យមកក្នុងលោកិយ ដែរហ ១៩ឯទូលបង្គំ ក៏ព្រែកខ្លួនចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយយល់

ដល់គេ ដើម្បីឱ្យគេបានព្រឹត្តិការណ៍ជាបរិសុទ្ធ ដោយសារ សេចក្តីពិតដែរ”ឡ ។

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់គ្នា

២០” ទូលបង្គំមិនអធិស្ឋាន ឱ្យអ្នកទាំងនេះតែប៉ុណ្ណោះ គឺ ឱ្យដល់ទាំងអ្នកណា
ដែលនឹងជឿដល់ទូលបង្គំ ដោយសារ ពាក្យរបស់គេថែមទៀតដែរ ២១ដើម្បីឱ្យទាំងអស់ បានរួម
មកតែមួយអ ឱព្រះវរបិតាអើយ ដូចជាទ្រង់គង់ក្នុងទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនៅក្នុងទ្រង់ដែរ គឺ
ឱ្យអ្នកទាំងនោះ បានរួម គ្នាតែមួយនៅក្នុងយើង ប្រយោជន៍ឱ្យលោកិយបានជឿថា ទ្រង់ចាត់
ឱ្យទូលបង្គំមកពិតខ ២២ឯសិរិល្អ ដែលទ្រង់ប្រទាន មកទូលបង្គំ គឺ នោះទូលបង្គំបានឱ្យដល់គេហើយ ដើម្បី
ឱ្យគេ បានរួមគ្នាតែមួយ ដូចជាយើងក៏រួមតែមួយដែរ ២៣គឺ ទូលបង្គំនៅក្នុងគេ ហើយទ្រង់គង់ក្នុងទូលបង្គំ
ដើម្បីឱ្យគេ បានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើង ដរាបដល់រួមគ្នាតែមួយជាស្រេច ប្រយោជន៍ ឱ្យលោកិយ បានដឹងថា
គឺទ្រង់ដែលចាត់ឱ្យ ទូលបង្គំមកមែន ហើយថា ទ្រង់ស្រឡាញ់គេ ដូចជា ស្រឡាញ់ទូលបង្គំដែរ” ។

២៤” ឱព្រះវរបិតាអើយ ឯពួកអ្នកដែលទ្រង់ប្រទានមក ទូលបង្គំន គឺ នោះទូលបង្គំចង់
ឱ្យគេនៅជាមួយនឹងទូលបង្គំ ក្នុង កន្លែងដែលទូលបង្គំនៅដែរ ដើម្បីឱ្យបានឃើញសិរិល្អ ដែលទ្រង់
បានប្រទានមកទូលបង្គំ ដ្បិតទ្រង់បានស្រឡាញ់ ទូលបង្គំ តាំងតែពីមុនកំណើតលោកិយរៀងមក” ញ ។

២៥” ឱព្រះវរបិតាដ៏សុចរិតអើយ លោកិយមិនស្គាល់ ទ្រង់ទេ តែទូលបង្គំស្គាល់ទ្រង់
ហើយពួកអ្នកនេះក៏ដឹងថា ទ្រង់បានចាត់ឱ្យទូលបង្គំមកដែរ ២៦ទូលបង្គំបានឱ្យគេស្គាល់ ព្រះនាមទ្រង់
ក៏នឹងសំដែងឱ្យគេស្គាល់តទៅទៀត ដើម្បីឱ្យ សេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ដល់ទូលបង្គំ បាននៅ
ក្នុងគេ ហើយឱ្យទូលបង្គំនៅក្នុងគេដែរ” ។

ជំពូក ១៨

ការចាប់ព្រះយេស៊ូវ

១៨:៣-១១ - មថ ២៦:៤៧-៥៦ មក ១៤:៤៣-៥០

លក ២២:៤៧-៥៣

១៨ ១កាលព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច

ហើយ នោះទ្រង់យាងទៅខាងនាយជ្រោះកេដ្រុនណា បាននាំ ទាំងពួកសិស្សទៅផង ហើយទ្រង់ និងពួកសិស្ស
ក៏ចូលតទៅ ក្នុងច្បារ១៥ដែលនៅទីនោះ ។

២២យូដាស ដែលជាអ្នកបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ស្គាល់កន្លែងនោះ ដែរ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវនឹងពួកសិស្ស

តែងប្រជុំនៅទីនោះ ជាញឹកញយទ ៣ដូច្នោះកាលយូដាសបានទទួលពួកទាហាន នឹងពួកអាជ្ញាខ្លះ ពីពួកសង្គ្រាម និងពួកផារិស៊ីធិហើយ នោះ ក៏នាំគ្នាទៅឯទីនោះ មានទាំងកាន់គោម ចន្ទ្រ និងគ្រឿង សាស្ត្រារុំផង ។

៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបការទាំងអស់ ដែលត្រូវមកដល់ ទ្រង់ប បានជាទ្រង់យាងចេញទៅសួរគេថា "តើមករកអ្នកណា ?" ផ

៥គេទូលឆ្លើយថា "រកយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ" ឯយូដាស ដែលបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ឈរនៅជាមួយនឹងគេដែរ ៦កាលទ្រង់ មានបន្ទូលទៅគេថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ" នោះគេក៏ថយក្រោយ ដួលផ្លាវទាំងអស់គ្នា ៧ដូច្នោះទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេម្តងទៀត ថា "តើរកអ្នកណា ?" ភ

គេទូលឆ្លើយថា "រកយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត" ៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គឺខ្ញុំនេះហើយ ដូច្នោះ បើអ្នករាល់គ្នារកខ្ញុំ នោះចូរមើកឱ្យ អ្នកទាំងនេះទៅចុះ" ៩នោះគឺដើម្បីឱ្យបានសំរេចពាក្យដែល ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ក្នុងពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រទានមក ទូលបង្គំ នោះសូម្បីម្នាក់ក៏មិនបាត់ផង" ម ។

១០វិធីសិម្ព័ន-ពេត្រុស គាត់មានដាវ ហើយក៏ហូតមក កាប់ដាច់ត្រចៀកស្តាំ របស់ ធុរសំដេចសង្ឃម្នាក់ បារនោះ ឈ្មោះម៉ាលកុស ។

១១នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "ចូរសឹក ដាវទៅក្នុងស្រោមវិញទៅ តើមិនត្រូវឱ្យខ្ញុំទទួលពេងយដែល ព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំទេឬអី ?" ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកអាណា

១៨:១២,១៣ - មថ ២៦:៥៧

១២នោះពួកទាហាន និងមេទ័ព ហើយពួកអាជ្ញារបស់ សាសនីយូដា ក៏ចាប់ព្រះយេស៊ូវចង ១៣រួចនាំទៅឯលោក អាណា ជាមុនដំបូង ដ្បិតលោកជាដុំពុកក្រែករបស់កែផាល ដែលធ្វើជាសំដេចសង្ឃក្នុងឆ្នាំនោះ ១៤គឺលោកកែផានេះ ឯង ដែលទូន្មានដល់ពួកសាសនីយូដាថា មានប្រយោជន៍ឱ្យ មានមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ជំនួសបណ្តាជនវ ។

ការបដិសេធន៍របស់លោកពេត្រុស ១៨:១៦-១៨ - មថ ២៦:៦៩,៧០ មក ១៤:៦៦-៦៨

លក ២២:៥៥-៥៧

១៥វិធីសិម្ព័ន-ពេត្រុស--និងសិស្សម្នាក់ទៀត----ក៏តាម ព្រះយេស៊ូវទៅ សំដេចសង្ឃធុ

ានស្គាល់សិស្ស១នោះដែរស ហើយគាត់ក៏ចូលទៅក្នុងព្រះលានសំដេចសង្ឃ ជាមួយនឹង ព្រះយេស៊ូវិហ
១៦៣ពេត្រុស គាត់ឈរនៅឯមាត់ទ្វារខាង ក្រៅ ដូច្នោះ សិស្សម្នាក់ ដែលសំដេចសង្ឃស្គាល់នោះ គាត់
ក៏ចេញទៅនិយាយនឹងអ្នកឆ្នាំទ្វារ រួចនាំពេត្រុសចូលមក ។

១៧នោះបារស្រីដែលចាំទ្វារ និយាយទៅពេត្រុសថា "អ្នកឯងជាសិស្សរបស់មនុស្សនោះដែរឬ ?"
គាត់ឆ្លើយថា "ខ្ញុំមិនមែនទេ"ឡ ។

១៨ពួកបារ និងពួកអាជ្ញា ក៏ឈរនៅទីនោះដែរ គេបាន ដុតភ្លើងអាំងអ ព្រោះរងា
ហើយពេត្រុសក៏ឈរអាំងនៅ ជាមួយនឹងគេក ។

សម្តេចសង្ឃចោទសួរព្រះយេស៊ូវ

១៨:២៩-៤០ - មថ ២៦:៥៩-៦៨ មក ១៤:៥៥-៦៥

លក ២២:៦៣-៧១

១៩នោះសំដេចសង្ឃ ក៏ពិចារណាសួរព្រះយេស៊ូវ ពី ដំណើរពួកសិស្ស និងសេចក្តីដែលទ្រង់បង្រៀន
។ ២០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅលោកថា "ខ្ញុំបាន និយាយនឹងបណ្តាមនុស្សនៅកណ្តាលជំនុំ
ខ្ញុំតែងតែបង្រៀន ក្នុងសាលាប្រជុំខ ហើយក្នុងព្រះវិហារគ ជាកន្លែងដែលពួក សាសន៍យូដាប្រជុំគ្នា
ខ្ញុំមិនដែលនិយាយដោយសំអាត់ទេយ" ២១ហេតុអ្វី បានជាលោកសួរខ្ញុំ ចូរសួរដល់ពួកអ្នកដែល បានស្តាប់ខ្ញុំ
ពីសេចក្តីដែលខ្ញុំនិយាយនោះវិញមើល គេដឹង សេចក្តី ដែលខ្ញុំនិយាយដែរ" ។

២២កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះមានពួកអាជ្ញា ម្នាក់ឯ ដែលឈរនៅទីនោះ ច
ានទះកំផ្លៀងព្រះយេស៊ូវិច ដោយពាក្យថា "ឯងឆ្លើយទៅសំដេចសង្ឃយ៉ាងដូច្នោះឬ ?"

២៣ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "បើខ្ញុំបាន និយាយអាក្រក់
នោះចូរធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីអាក្រក់នោះចុះ តែបើខ្ញុំបាននិយាយល្អវិញ ហេតុអ្វីបានជាវាយខ្ញុំ ?" ឆ

២៤នោះលោកអាណ ឱ្យគេនាំទ្រង់ ទាំងជាប់ចំណង ទៅ ឯលោកកែផាជ ជាសំដេចសង្ឃវិញ ។
ការបដិសេធន៍លើកទីពីរ និងទីបី របស់លោកពេត្រុស

១៨:២៥-២៧ - មថ ២៦:៧១-៧៥ មក ១៤:៦៩-៧២

លក ២២:៥៨-៦២

២៥ឯសិម្ព័ន-ពេត្រុស គាត់កំពុងឈរអាំងភ្លើងឈ ដូច្នោះ គេសួរគាត់ថា
"អ្នកឯងជាសិស្សរបស់អ្នកនោះដែរឬ ?" តែ គាត់ប្រកែកថា "ខ្ញុំមិនមែនទេ" ញ ។

២៦មានពួកបារសំដេចសង្ឃម្នាក់ គឺជាសាច់ញាតិនឹងអ្នក ដែលពេត្រុស បានកាប់ដាច់ត្រចៀកនោះដ

ក៏និយាយថា តើអញមិនបានឃើញឯង នៅក្នុងច្បារជាមួយនឹងអ្នកនោះ ទេឬអី? បំ

២៧ពេត្រុសក៏ប្រកែកម្តងទៀត ស្រាប់តែមាន រងារឡើងឌុ ។

ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកពិឡាត់

១៨:២៩-៤០ - មថ ២៧:១១-១៨ ២០-២៣ មក ១៥:២-១៥

លក ២៣:២,៣,១៨-២៥

២៨គេនាំព្រះយេស៊ូវ ពីលោកកែដា ទៅក្នុងសាលាជំនុំជម្រះ ពេលនោះព្រលឹមស្រាវហើយ គេមិនច្បាស់ទៅក្នុង សាលាទេណាក្រែងគេត្រូវសោហ្មង នឹងបរិភោគបុណ្យរំលង មិនបានត ២៩ដូច្នោះ លោកពិឡាត់ចេញទៅឯគេ សួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាចោទប្រកាន់មនុស្សនេះពីរឿងអ្វី ?"

៣០គេឆ្លើយ ទៅលោកថា "បើវា មិនមែនជាមនុស្ស អាក្រក់ នោះយើងខ្ញុំមិនបានបញ្ជូនវាមកទេ" ។

៣១ដូច្នោះ លោកពិឡាត់មានប្រសាសន៍ថា "ចូរយកទៅ ជំនុំជម្រះ តាមច្បាប់របស់អ្នករាល់គ្នាចុះ" ។

តែពួកសាសន៍យូដា ជំរាបលោកថា "យើងខ្ញុំគ្មានច្បាប់ នឹងសំឡាប់អ្នកណាទេ" ៣២គេនិយាយដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យបាន សំរេចពាក្យ ដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល នឹងបង្ហាញពីទ្រង់ ត្រូវសុគតថែបែបយ៉ាងណា ។

៣៣នោះលោកពិឡាត់ ក៏ចូលទៅក្នុងសាលាជំនុំជម្រះ រួច ហៅព្រះយេស៊ូវមកដណ្តឹងសួរថា "តើអ្នកជាស្តេចសាសន៍ យូដាឬអី ?" ៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើលោក មានប្រសាសន៍ដូច្នោះ ដោយខ្លួនលោក ឬមានអ្នកណាជំរាប លោកពីខ្ញុំ ?"

៣៥លោកពិឡាត់ឆ្លើយថា "តើខ្ញុំជាសាសន៍យូដាឬអី គឺ សាសន៍របស់អ្នកឯង និងពួកសង្គ្រាមទេតើ ដែលបញ្ជូនអ្នក មកខ្ញុំ ចុះអ្នកបានធ្វើអ្វី ?"

៣៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នគរខ្ញុំ មិនមែនត្រូវខាង លោកិយនេះទេ បើសិនជានគរខ្ញុំ ត្រូវខាងលោកិយនេះ នោះពួកអ្នកបំរើខ្ញុំ គេនឹងបានតយុទ្ធហើយ ដើម្បីមិនឱ្យខ្ញុំ ត្រូវបញ្ជូនទៅសាសន៍យូដាឡើយប តែឥឡូវនេះ នគរខ្ញុំមិន មែនត្រូវខាងស្ថាននេះទេ" ៣៧ ។

៣៧លោកពិឡាត់ក៏សួរទ្រង់ថា "ដូច្នោះ អ្នកជាស្តេចមែន ឬ ?" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "លោកមានប្រសាសន៍ ថា ខ្ញុំជាស្តេច នោះត្រូវហើយ ខ្ញុំបានកើតមក ហើយក៏ចូល ក្នុងលោកិយនេះ សំរាប់តែការនោះឯង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានធ្វើ បន្ទាល់ ពីសេចក្តីពិតពិត អស់អ្នកណាដែលកើតពីសេចក្តីពិត នោះក៏ព្រមសំឡេងខ្ញុំ" ៣៨ ។

៣៨លោកពិឡាត់ទូលសួរទ្រង់ថា "តើយ៉ាងណា ដែល ហៅថា សេចក្តីពិតនោះ ?" កាលច្បាស់ ទៅដូច្នោះរួចហើយ នោះលោកចេញទៅឯពួកសាសន៍យូដាម្តងទៀត ក៏មាន ប្រសាសន៍ថា

“ខ្ញុំមិនឃើញជាអ្នកនោះ មានទោសខុសអ្វី សោះម ៣៩អ្នករាល់គ្នាមានទំលាប់ធ្លាប់ឱ្យខ្ញុំលែងម្នាក់ ដល់អ្នករាល់គ្នា នៅវេលាបុណ្យរំលង ដូច្នោះ តើចង់ឱ្យខ្ញុំលែង ស្តេចនៃសាសន៍យូដាឬអី ?”

៤០ គេក៏ស្រែកឡើងទាំងអស់គ្នាម្តងទៀតថា “កុំលែងអ្នក នោះឡើយ សូមលែងបារ៉ាបាសវិញ រីឯបារ៉ាបាស វាជា ចោរឬន័យ ។”

ជំពូក ១៩

ការកាត់ទោសឱ្យព្រះយេស៊ូវជាប់ឆ្កាង

១៩:១-១៦ - មថ ២៧:២៧-៣១ មក ១៥:១៦-២០

១៩ ១២ណៈនោះ លោកពីឡាត់នាំយកព្រះយេស៊ូវទៅវាយ

នឹងរំពាត់ង ២ពួកទាហានក៏ក្រុងក្នុងបន្ទាប់ពាក់លើព្រះសិរ ហើយយកអារពណិស្វាយមកបំពាក់ទ្រង់ ៣ទាំងទូលថា “សូម ថ្វាយបង្គំស្តេចសាសន៍យូដា” ច រួចគេទះទ្រង់ឆ ។

៤ លោកពីឡាត់ក៏ចេញទៅ មានប្រសាសន៍នឹងគេម្តង ទៀតថា “មើល ខ្ញុំនាំអ្នកនេះចេញជមកឯអ្នករាល់គ្នា ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំមិនឃើញជាគាត់មានទោសយ៉ាង ណាសោះ” ឈ ៥ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវក៏យាងចេញទៅក្រៅ ទាំង ពាក់ក្នុងបន្ទា និងអារពណិស្វាយនោះញ រួចលោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា “មើលចុះ មនុស្សនេះហើយ” ។

៦ កាលពួកសង្គ្រាម និងពួកអាជ្ញាបានឃើញទ្រង់ នោះក៏ ស្រែកឡើងថា “ឆ្កាងវា ឆ្កាងវាទៅ” ។

លោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា “ត្រូវឱ្យអ្នក រាល់គ្នាយកគាត់ទៅឆ្កាងវិញដ ដ្បិតខ្ញុំមិនឃើញជាមាន ទោសអ្វីទេ” បំ ។ ៧ពួកសាសន៍យូដា ឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំមានក្រិត្យវិន័យហើយតាមក្រិត្យវិន័យនោះ វាត្រូវស្លាប់ខ្ម ពីព្រោះវាបាន តាំងខ្លួនឡើងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ” ឈ ។

៨ កាលលោកពីឡាត់ បានឮពាក្យនោះ ក៏ភ័យរឹតតែខ្លាំង ឡើង ៩ លោកត្រឡប់ទៅក្នុងសាលាជំនុំណូលសួរព្រះយេស៊ូវ ថា “តើអ្នកមកពីណា ?” តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនឆ្លើយសោះត ១០ ដូច្នោះ លោកពីឡាត់សួរទ្រង់ថា “តើអ្នកមិនឆ្លើយទេឬអី អ្នកមិនដឹងទេឬថា ខ្ញុំមានអំណាចនឹងឆ្កាងអ្នក ឬលែងអ្នកក៏បាន?”

១១ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើមិនបានប្រទានមកពី ស្ថានលើចំ នោះលោក ឥតមានអំណាចលើខ្ញុំសោះ ហេតុ នោះ បានជាអ្នកដែលបញ្ជូនខ្ញុំមកលោក អ្នកនោះមានបាប ធ្ងន់ជាង” ទ ។

១២ តាំងពីនោះមក លោកពីឡាត់រកទំនង នឹងលែងទ្រង់ ដែរ តែពួកសាសន៍យូដាស្រែកកងឡើងថា

“បើលោកលែង អ្នកនេះទៅ នោះលោកមិនមែនជាទីស្រឡាញ់នឹងសេសារ ទេ
ព្រោះអ្នកណាដែលតាំងខ្លួនធ្វើជាស្តេច ទោះក្បត់នឹង សេសារហើយ” ។

១៣កាលលោកពិឡាត់បានឮពាក្យនោះ ក៏នាំព្រះយេស៊ូវ ចេញទៅឯកន្លែងហៅថា ទីក្រាលថ្ម
ដែលភាសាហេព្រើរ ហៅថា កាបាថា រួចលោកអង្គុយនៅទីជំនុំជំរះន ១៤(រីង ថ្ងៃនោះ
ជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យរំលង ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ ហើយ) ផ លោកក៏មានប្រសាសន៍ ទៅពួកសាសន៍យូដាថា
“មើល នេះស្តេចនៃអ្នករាល់គ្នា” ។

១៥តែគេស្រែកឡើងថា យកវាចេញ យកវាចេញ ឱ្យ ឆ្កាងវាទៅ លោកពិឡាត់សួរគេថា “តើ
ឱ្យខ្ញុំឆ្កាងស្តេចនៃ អ្នករាល់គ្នាឬអី ?” ពួកសង្គ្រាជឆ្លើយថា “យើងខ្ញុំមានស្តេច តែសេសារទេ” ។

១៦ដូច្នោះ លោកក៏បញ្ជូនទ្រង់ទៅឱ្យគេឆ្កាង ហើយគេនាំ ទ្រង់យកទៅភ ។
ការឆ្កាង

១៩:១៧-២៤ - មថ ២៧:៣៣-៤៤ មក ១៥:២២-៣២
លក ២៣:៣៣-៤៣

១៧ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងចេញទៅ ទាំងលើឈើឆ្កាង ទៅមដល់កន្លែងហៅថា
ភ្នំរលាក្យាលយដែលភាសាហេព្រើរ ហៅថា គាល់កូថា ១៨គេក៏ឆ្កាងទ្រង់នៅទីនោះ ព្រមទាំង ២
នាក់ទៀតជាមួយនឹងទ្រង់ដែរម្នាក់ម្ខាងៗ ហើយព្រះយេស៊ូវ នៅជាកណ្តាល ។

១៩លោកពិឡាត់ធ្វើប្រកាស ១ បិទនៅលើឈើឆ្កាង មាន សេចក្តីថា “នេះឈ្មោះយេស៊ូវ
ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត វី ស្តេចនៃសាសន៍យូដា” ស ២០មានសាសន៍យូដាជាច្រើនបាន មើលប្រកាសនោះ
ដ្បិតកន្លែងដែលគេឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ នោះនៅជិតទីក្រុងហ ហើយប្រកាសនោះ គេបានសរសេរ
ជាភាសាហេព្រើរ ក្រិក និងឡាតាំង ២១ដូច្នោះ ពួកសង្គ្រាជ របស់សាសន៍យូដា គេជំរាបដល់លោកពិឡាត់ថា
“សូម លោកកុំសរសេរថា នេះជាស្តេចនៃសាសន៍យូដាឡើយ សូមសរសេរតាមវានិយាយវិញថា
ខ្ញុំជាស្តេចនៃសាសន៍ យូដា” ឡ ២២លោកពិឡាត់ឆ្លើយថា “ឯសេចក្តីដែលខ្ញុំបាន សរសេរ នោះច
ានសរសេរស្រេចទៅហើយ” ។

២៣ឯពួកទាហាន កាលបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវរួចហើយ នោះគេយកព្រះពស្ត្រទ្រង់ ចែកជា៤ចំណែក
ឱ្យម្នាក់ៗបាន ១ចំណែក ក៏យកអារវែងទ្រង់ដែរ តែអារវែងនោះបានត្បាញ ពីលើជាសំពត់តែ ១ គ្មានផ្ទេរសោះ

២៤ដូច្នោះ គេនិយាយគ្នាថា “កុំហែកអារវែងឡើយ ចូរ យើងចាប់ឆ្នោតវិញ ឱ្យបានដឹងជាអារវែងនេះ
នឹងទៅជារបស់ រូបអ្នកណា” នោះដើម្បីឱ្យបានសំរេចអបទគម្ពីរ ដែលថា “គេច

ានយកសំលៀកបំពាក់ទូលបង្គំចែកគ្នា ឯអាវវែង របស់ទូលបង្គំ គេយកដោយចាប់ជាឆ្នោត" ក ពួកទាហាន
ក៏ធ្វើដូច្នោះ ។

២៥ឯមាតាព្រះយេស៊ូវ បួនស្រីមាតាទ្រង់ខ ម៉ារ៉ាជា ប្រពន្ធក្នុងប៉ាស និងម៉ារ៉ាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡាត
គេឈរនៅ ជិតឈើឆ្កាងទ្រង់យ ២៦ព្រះយេស៊ូវក៏ឃើញមាតាទ្រង់ង នឹង សិស្សម្នាក់ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់
កំពុងឈរនៅទីនោះ រួច ទ្រង់មានបន្ទូលទៅមាតាថា "មាតាអើយ នុំនី កូនរបស់ មាតា"

២៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅសិស្សនោះថា "នុំនី ម្តាយ អ្នក"

តាំងពីនោះមកសិស្សនោះក៏នាំយកគាត់ទៅនៅផ្ទះខ្លួន ។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៩:២៩.៣០ - មថ ២៧:៤៨.៥០ មក ១៥:៣៦.៣៧ លក ២៣:៣៦

២៨ក្រោយនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបថា ការទាំងអស់ បានសំរេចហើយឆ តែដើម្បីឱ្យបានសំរេច
តាមបទគម្ពីរដ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំស្រែកទឹកណាស់" ២៩រីឯនៅទី នោះ

មានក្រឡដាក់ទឹកខ្លះឈពេញ គេក៏យកសារាយរំហូត ជ្រលក់ទឹកខ្លះជោគ រួចចងភ្ជាប់នឹងមែកប៊ីសុប

ហុចទៅ ដល់ព្រះឱស្ឋទ្រង់ ៣០កាលព្រះយេស៊ូវបានទទួលទឹកខ្លះរួច ហើយ ក៏មានបន្ទូលថា

"ការស្រេចហើយ" ញ នោះទ្រង់ឱន ព្រះសិរប្រគល់វិញ្ញាណទ្រង់ទៅ ។ ៣១ពួកសាសន៍យូដា

ក៏សូមលោកឲ្យឆ្ងាត់ ឱ្យបានបំបាក់ ជើងពួកជាប់ឆ្កាង ហើយយកចេញទៅ ដើម្បីកុំឱ្យខ្មោចនៅ

ជាប់លើឈើឆ្កាងដ ក្នុងថ្ងៃឈប់សំរាក ពីព្រោះជាថ្ងៃរៀប ចំហើយបំ ឯថ្ងៃឈប់សំរាកនោះ គឺជាថ្ងៃបុណ្យធំ

៣២ដូច្នោះ ពួកទាហានក៏មកបំបាក់ជើងអ្នក១ រួចអ្នក១ទៀតខ្ម ដែលជាប់ ឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់

៣៣តែកាលគេមកដល់ព្រះយេស៊ូវ ក៏ ឃើញថា ទ្រង់សុគតផុតហើយ បានជាគេមិនបំបាក់ព្រះបាទ ទ្រង់ទេ

៣៤ប៉ុន្តែ ទាហានម្នាក់យកលំពែងចាក់ឈត្រង់ចំហៀង ទ្រង់ នោះក៏ចេញឈាម ហើយនិងទឹកមកណ

៣៥អ្នកដែល ឃើញត បានធ្វើបន្ទាល់ ហើយសេចក្តីបន្ទាល់របស់អ្នកនោះ ក៏ពិតប្រាកដថា

អ្នកនោះដឹងថាខ្លួននិយាយត្រូវ ដើម្បីឱ្យអ្នក រាល់គ្នាបានជឿ ៣៦ដ្បិតការទាំងនោះបានកើតមក ដើម្បីឱ្យ

បទគម្ពីរបានសំរេចទ ដែលថា "គ្មានឆ្អឹងទ្រង់ណាមួយត្រូវ បាក់សោះ" ៨ ៣៧ក៏មានបទ១ទៀតថា

"គេនឹងមើលព្រះអង្គ ដែលគេបានចាក់" ន ។

ការបញ្ចុះព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

១៩:៣៨-៤២ - មថ ២៧:៥៧-៦១ មក ១៥:៤២-៤៧

លក ២៣:៥០-៥៦

៣៨ក្រោយនោះមក យ៉ូសែប ជាអ្នកស្រុកអើរីម៉ាថេ ដែលជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវដោយសំងាត់ ព្រោះខ្លាច ពួកយូដាប លោកបានសូមដល់លោកពិឡាត់ ឱ្យមានច្បាប់ នឹងយកព្រះសពព្រះយេស៊ូវចុះមក លោកពិឡាត់ក៏បើកឱ្យ ដូច្នោះ លោកមកយកព្រះសពព្រះយេស៊ូវទៅ ៣៩ហើយ លោកនឹកដេមផ ដែលពីមុន បានទៅឯព្រះយេស៊ូវទាំងយប់ ក៏មកដែរ លោកយកជ័រល្វីងទេស លាយនឹងក្រីស្តា បាន ប្រហែលជា១រយនាឈមក ៤០លោកទាំង២នោះ ក៏យក ព្រះសពព្រះយេស៊ូវមក រុំនឹងសំពត់ទេសឯកព ជាមួយនឹង គ្រឿងក្រអូបទាំងនោះ តាមទំលាប់ របស់សាសន៍យូដាក ដែលគេធ្លាប់រៀបចំកប់ខ្មោច ៤១មានច្បារ១នៅត្រង់កន្លែង ដែលគេឆ្កាងទ្រង់ ហើយក្នុងច្បារនោះ មានផ្លូវ១ ថ្មី ដែល មិនទាន់ដាក់ខ្មោចណានៅឡើយ ៤២ដូច្នោះ លោកក៏បញ្ជូន ព្រះសពព្រះយេស៊ូវនៅទីនោះ ពីព្រោះជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យម របស់សាសន៍យូដា ហើយផ្លូវនោះក៏នៅជិតស្រាប់យ ។

ជំពូក ២០

ផ្លូវទេរ

២០១-៨ មថ ២៨:១-៨ មក ១៦:១-៨ លក ២៤:១-១០

២០ ១នៅថ្ងៃទី ១ ក្នុងអាទិត្យនោះ ម៉ារ៉ា ជាអ្នកស្រុក ម៉ាកដាឡាង នាងទៅឯផ្លូវពិប្រាសិម កាលកំពុងនៅងងឹត នៅឡើយ ក៏ឃើញថ្មបានយកចេញពីមាត់ផ្លូវហើយច ២នោះ នាងរត់ទៅប្រាប់ដល់ ស ម៉ូន-ពេត្រុស និងសិស្ស ១នោះ ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់គ្នាថា " គេបានយកព្រះអម្ចាស់ចេញពីផ្លូវ ហើយ យើងខ្ញុំមិនដឹងជាគេយកទៅទុកឯណាទេ" ជ ។

៣នោះពេត្រុស និងសិស្ស ១នោះ ក៏ចេញទៅឯផ្លូវឈ ៤អ្នកទាំង ២ រត់ទៅជាមួយគ្នា តែសិស្ស ១ នោះរត់លឿនជាង ពេត្រុសបានដល់ផ្លូវមុន រួចគាត់ឱនខ្លួនទៅមើលពួ ឃើញ មានតែសំពត់ស្នប់ដនៅក្នុងនោះ តែគាត់មិនបានចូលទេ ៦សិស្ស-ពេត្រុស ដែលមកតាមក្រោយ គាត់ក៏ចូលទៅក្នុង ផ្លូវ ឃើញសំពត់ស្នប់នៅក្នុងនោះដែរ ៧ហើយឃើញកន្សែង ដែលគ្របព្រះសិរទ្រង់បំ មិននៅជាមួយនឹងសំពត់ស្នប់នោះ ទេ គឺបានបត់ដាក់នៅទីកន្លែងដោយខ្លួនវិញ ៨សិស្សមួយ នោះដែលមកដល់ផ្លូវមុនខ្ម គាត់ក៏ចូលទៅឃើញដូច្នោះដែរ រួចគាត់ជឿ ៩ដ្បិតគេមិនទាន់យល់បទគម ្តីរណនៅឡើយដែល ថា " ទ្រង់ត្រូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ" ណ ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញព្រះអង្គទ្រង់ដល់នាងម៉ារ៉ា

១០សិស្សទាំង ២ ក៏ត្រឡប់ទៅឯផ្ទះគេវិញ ១១ឯម៉ារ៉ា នាងឈរយំពីខាងក្រៅផ្លូវ

ហើយកំពុងដែលនាងយំ នោះក៏ ឱនខ្លួនមើលទៅក្នុងផ្លូវ ១២ឃើញទេវតា ២ រូប ស្លៀកពាក់ ស្រស់ អង្គុយ ១ ខាងក្បាល ១ ចុងជើង ត្រង់កន្លែងដែលបាន ផ្អែកព្រះសពព្រះយេស៊ូវ ។

១៣ទេវតានោះសួរថា "នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជាយំ ?" ទេវតាឆ្លើយថា "ពីព្រោះគេឃើញ រាងកាយព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំទៅបាត់ ហើយខ្ញុំមិនដឹងជាគេទុកទ្រង់នៅណាទេ ១៤នាងនិយាយ ដូច្នោះ រួចបែរខ្លួនទៅក្រោយ ឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅ តែមិនដឹងជាព្រះយេស៊ូវទេ ។

១៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជា យំដំ នាងរកអ្នកណា ?"

នាង ក៏ស្មានថាជាអ្នកថែច្បារ ទើបនិយាយទៅថា "លោកនាយអើយ បើលោកឃើញ រាងកាយព្រះសពព្រះយេស៊ូវទៅណា ទេវតាសួរព្រះយេស៊ូវ ឱ្យដឹងកន្លែងដែលបានទុកទ្រង់ ខ្ញុំ នឹងទៅនាំយកទៅ" ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "ម៉ារាអើយ" ។

នោះនាងបែរខ្លួនទៅទូលទ្រង់ ជាភាសាហេព្រើរថា "រ៉ាបូនី" ភ ដែលស្រាយថា លោកគ្រូអើយ ។

១៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "កុំពាល់ខ្ញុំ ព្រោះ ខ្ញុំមិនទាន់ឡើងទៅព្រះវរបិតាខ្ញុំនៅឡើយ ចូរនាងទៅ ពួកបងប្អូនមុខប្រាប់គេថា ខ្ញុំឡើងទៅព្រះវរបិតាខ្ញុំយ៉ាងព្រះ វរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា គឺជាព្រះនៃខ្ញុំ ហើយជាព្រះនៃអ្នក រាល់គ្នាដែរ" ។

១៨នោះម៉ារា-ម៉ាក់ដាឡារ ក៏នាំដំណឹងទៅប្រាប់ដល់ពួក សិស្សលថា នាងបានឃើញ ព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បានមាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះមកនាង ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ពួកសិស្ស

១៩នៅថ្ងៃដំបូងក្នុងអាទិត្យនោះឯង សុះព្រលប់ហើយ កាលទ្វារទាំងអស់

នៅកន្លែងដែលពួកសិស្សប្រជុំគ្នា បាន បិទ ដោយព្រោះខ្លាចសាសន៍យូដាវ ទោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមកឈរនៅកណ្តាលពួកសិស្ស មានបន្ទូលថា "សូមឱ្យ អ្នករាល់គ្នាប្រកបដោយសេចក្តីសុខសុខចុះ" ហ ។

២០កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះក៏បង្ហាញ ព្រះហស្ត និងចំហៀងទ្រង់ ឱ្យគេមើលឱ្យ ដូច្នោះ ពួកសិស្ស មានចិត្តត្រេកអររអ ដោយបានឃើញព្រះអម្ចាស់ ។

២១រួចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា "សូមឱ្យ អ្នករាល់គ្នាឃើញ

រាងកាយព្រះយេស៊ូវសុខសាន្ត ខ្ញុំចាត់អ្នក រាល់គ្នាឱ្យទៅខ ដូចជាព្រះវរបិតាបានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកដែរ"

២២ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ រួចក៏ផ្អែមលើគេ ទាំងមានបន្ទូលថា "ចូរទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះយ

២៣បើអ្នករាល់គ្នានឹង អត់ទោសបាបដល់អ្នកណា នោះបាបគេនឹងបានអត់ទោស ឱ្យ

តែបើអ្នករាល់គ្នានឹងប្រកាន់ទោស បាបចំពោះអ្នកណា នោះបាបគេនឹងត្រូវប្រកាន់ជាបរិញ្ញា ង ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ថ្ងៃម៉ាស

២៤វិញថ្ងៃម៉ាសចម្លាក់ក្នុងពួក១២ ដែលគេហៅថា ឌីឌីម គាត់មិននៅជាមួយ
ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកនោះ ទេ ២៥ដូច្នោះ ពួកសិស្សរងទៀតប្រាប់គាត់ថា "យើងបាន
ឃើញព្រះអម្ចាស់" ។

តែគាត់ឆ្លើយថា "បើខ្ញុំមិនឃើញស្នាមដៃកោល នៅ ព្រះហស្តទ្រង់ ទាំងលូកម្រាមទៅក្នុង
ស្នាមដៃកោល នោះ ហើយលូកដៃខ្ញុំទៅក្នុងចំហៀងទ្រង់នោះ ខ្ញុំមិនព្រម ជឿទេ" ។

២៦ដល់៨ថ្ងៃក្រោយមក ពួកសិស្សទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះម្តង ទៀត ហើយថ្ងៃម៉ាសក៏នៅជាមួយដែរ
នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមក ឈរកណ្តាលពួកគេ ទាំងទ្វារនៅបិទ ហើយមាន បន្ទូលថា "សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខ សាន្តល្អ" ព្យ ២៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅថ្ងៃម៉ាសថា "ចូរលូក
ម្រាមដៃអ្នកមកស្ទាបមើលដៃខ្ញុំឯណោះ ហើយលូកដៃមកក្នុង ចំហៀងខ្ញុំផង កុំឱ្យមានចិត្តមិនជឿឡើយ ត្រូវ
ឱ្យជឿចុះ" ដ ។

២៨នោះថ្ងៃម៉ាសទូលឆ្លើយថា "ឱព្រះអម្ចាស់ទូលបង្គំ ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ" ។

២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ថ្ងៃម៉ាសអើយ អ្នក ជឿ ដោយព្រោះបានឃើញខ្ញុំទេតើបំ
មានពរហើយ អ្នក ណា ដែលជឿឥតឃើញសោះ" ខ ៣០ព្រះយេស៊ូវក៏ធ្វើទី សំគាល់ជាច្រើនទៀតឯ
នៅមុខពួកសិស្សទ្រង់ ដែលមិនបាន ចែងទុកក្នុងសៀវភៅនេះទេណា ៣១បានចែងទុកតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ គឺជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះពិតថ ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន
ជីវិត ដោយសារព្រះនាមទ្រង់ ដោយមានសេចក្តីជំនឿទេ ។

ជំពូក ២១

ព្រះយេស៊ូវ និងការអស្ចារ្យ

២១ ១ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សំដែងអង្គទ្រង់

ឱ្យពួកសិស្សឃើញម្តងទៀត ត្រង់សមុទ្រទីបេរាសន គឺទ្រង់ សំដែងមកបែបយ៉ាងនេះ ២មានសីម៉ូន-
ពេត្រុស ថ្ងៃម៉ាសប ដែលហៅថា ឌីឌីម ណាថាណែលផ ដែលនៅភូមិកាណា ស្រុកកាលីឡេ កូនសេបេដេទាំង
២៣ និងពួកសិស្ស ២ នាក់ ទៀតនៅជាមួយគ្នា ៣នោះសីម៉ូន-ពេត្រុសនិយាយទៅគេ ថា "ខ្ញុំទៅនេសាទត្រី"
គេក៏ឆ្លើយថា "យើងទៅដែរ" ស្រាប់តែគេនាំគ្នាចេញទៅចុះទូក តែយប់នោះគេចាប់មិន បានអ្វីសោះម ។

៤ដល់ព្រលឹមឡើង ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅឆ្នេរសមុទ្រ តែពួកសិស្សមិនដឹងជាព្រះយេស៊ូវទេយ ។

៥ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "កូនរាល់គ្នាអើយ តើមានអ្វី បរិភោគឬទេ ?" គេទូលឆ្លើយថា "គ្មានទេ"
៦ រួចទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ថា "ចូរទំលាក់អូនទៅខាង ស្តាំទូកនោះទើបបាន" ដូច្នេះ
គេក៏ទំលាក់អូនទៅ តែទាញ មកវិញមិនរួច ព្រោះជាប់ត្រីសន្លឹកណាស់រ។

៧ នោះសិស្ស ១ ដែលព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ល គាត់និយាយ នឹងពេត្រុសថា
"នេះគឺជាព្រះអម្ចាស់ហើយ" កាលសីម៉ូន-ពេត្រុសបានឮថាជាព្រះអម្ចាស់ នោះគាត់ពាក់អាវក្រវ៉ាត់ ខ្លួន
ព្រោះគាត់នៅខ្លួនទទេ ក៏លោតចុះទៅក្នុងទឹក ៨ ពួក សិស្សរួចទៀតបានមកក្នុងទូកតូចទាំងដឹងអូនជាប់បានត្រី
ដ្បិតគេមិនសូវនៅឆ្ងាយពីគោកទេ ប្រហែលជា ២០០ហត្ថ ប៉ុណ្ណោះ ៩ កាលបានឡើងទៅលើគោកវិញ
នោះគេឃើញ រងើកភ្លើងវ ហើយមានត្រីអាំងនៅពីលើស និងនំប៉័ងដែរ ។ ១០ ព្រះយេស៊ូ

វ មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរយកត្រីខ្លះ ដែល ទើបនឹងចាប់នោះមក" ។

១១ សីម៉ូន-ពេត្រុសក៏ឡើងមកទាំងទាញអូន ដាក់លើ គោក បានពេញដោយត្រីធំៗ ១៥៣
ហើយទោះបីមានត្រី ច្រើនដល់ម៉្លេះ គង់តែអូនមិនបានឆ្ងាយដែរ ១២ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ហៅគេមកថា
"ចូរមកពិសាសិន" ប៉ុន្តែ គ្មានសិស្សណា មួយហ៊ានទូលសួរទ្រង់ថា តើអ្នកណានុំ ដោយគេដឹងថាជា
ព្រះអម្ចាស់ហើយ ១៣ ព្រះយេស៊ូវក៏យាងមក យកនំប៉័ង និង ត្រី ប្រទានដល់គេហ ១៤ នោះជាគំរប់ ៣
ដងហើយ ដែលព្រះ យេស៊ូវសំដែងមក ឱ្យពួកសិស្សឡើយ ក្នុងពេលក្រោយ
ដែលមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

ព្រះយេស៊ូវសួរពួកពេត្រុសជាច្រើនលើក

១៥ កាលគេបានបរិភោគរួចហើយ នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលនឹងសីម៉ូន-ពេត្រុសថា "សីម៉ូន
ជា កូនយ៉ូណាស អើយ តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំជាជាងរបស់ទាំងនេះឬអី ?"

គាត់ទូលឆ្លើយថា "ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ ជ្រាបថា ទូលបង្គំពេញចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ" អ
ទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ចូរឱ្យចំណីដល់កូនចៀមខ្ញុំស៊ីផង" ក ។

១៦ រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅ គាត់ម្តងទៀតថា "សីម៉ូន កូន យ៉ូណាសអើយ តើស្រឡាញ់ខ្ញុំឬអី ?"
គាត់ទូលឆ្លើយថា "ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបថា ទូលបង្គំពេញ ចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ"
ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរឃ្វាល ហ្នឹងចៀមរបស់ខ្ញុំចុះ" ខ ១៧ រួចទ្រង់មានបន្ទូលជាគំរប់៣ដង ថា "សីម៉ូន
កូនយ៉ូណាសអើយ តើពេញចិត្តនឹងខ្ញុំមែនឬទេ ?" ពេត្រុសមានចិត្តព្រួយ ដោយទ្រង់មានបន្ទូល ជាគំរប់
៣ ដងថា តើពេញចិត្តនឹងខ្ញុំឬអីដូច្នោះគេបានជាគាត់ទូលឆ្លើយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ
ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់យ គឺទ្រង់ជ្រាប ថា ទូលបង្គំពេញចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល

ទៅគាត់ថា ចូរឱ្យចំណីដល់ប្អូនច្រើនខ្ញុំស៊ីផង ១៨” ប្រាកដ មែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា កាលអ្នកនៅពីក្មេងនៅឡើយ នោះបានក្រវាត់ខ្លួនឯង ទាំងដើរទៅមកតាមតែចិត្ត តែ កាលណាចាស់ហើយ នោះអ្នកនឹងសន្ធឹងដៃទៅ ហើយម្នាក់ ទៀតនឹងក្រវាត់ឱ្យអ្នកវិញ ទាំងនាំអ្នកទៅឯកន្លែង ដែលអ្នក មិនចង់ទៅផង” ១៩ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ ដើម្បីនឹងបង្ហាញ ពីបែបយ៉ាងណា ដែលគាត់ត្រូវស្លាប់ច្រើន ប្រយោជន៍ ដើម្បីនឹង លើកដំកើងព្រះឥរិយាបថ កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះរួចហើយ នោះក៏ប្រាប់គាត់ថា “ចូរមកតាមខ្ញុំចុះ” ជ ។

២០ ប៉ុន្តែ ពេត្រុសបែរខ្លួនទៅឃើញសិស្ស ១ នោះ ដែល ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ស្រឡាញ់ឈ្មោះ កំពុងដើរមកតាមក្រោយ គឺជា អ្នកដែលផ្អែកលើព្រះឱវាទ្រង់ ក្នុងកាលដែលបរិភោគ នៅ ពេលយប់នោះ ហើយបានទូលសួរថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណានោះដែលបញ្ជូនទ្រង់” ញ ២១ កាលពេត្រុសបាន ឃើញគាត់ នោះក៏ទូលសួរដល់ទ្រង់ថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកនោះនឹងបានដូចម្តេចទៅ ?”

២២ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា “បើសិនជាខ្ញុំ ចង់ឱ្យអ្នកនោះទៅ ទាល់តែខ្ញុំមកដ នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នក ចូរឱ្យអ្នកមកតាមខ្ញុំចុះ បើ ២៣ ដូច្នោះ ពាក្យនោះក៏ព្រួញខ្លាយ ទូទៅ ក្នុងពួកបងប ្អូនខ្ញុំថា សិស្សនោះមិនត្រូវស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវមិនបានមានបន្ទូលថា គាត់មិនស្លាប់នោះទេ គឺ គ្រាន់តែថា “បើសិនជាខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនោះនៅ ទាល់តែខ្ញុំមក នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នកវិញប៉ុណ្ណោះ ?”

២៤ គឺសិស្សនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីទាំងនេះឈ្មោះ ព្រមទាំងចែងរឿងទាំងនេះទុកផង យើងរាល់គ្នាដឹងថា សេចក្តីបន្ទាល់របស់គាត់ នោះពិតហើយណា ។

២៥ មានការជាច្រើនទៀតត ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ដែរ ខ្ញុំស្មានថា បើនឹងសរសេរទុក ដោយលំដាប់តមកនោះ លោកិយទាំងមូលក៏មិនល្អមក្រាន់ ដើម្បីនឹងដាក់អស់ទាំង សៀវភៅ ដែលត្រូវសរសេរនោះផង ។ អាម៉ែន ។

Acts

ជំពូក ១

ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
១ ១ ឱលោកថេរីភីលអើយ ខ្ញុំបានតែងរឿង១ច្បាប់មុន នោះក ពីអស់ទាំងការដែលព្រះយេស៊ូវ ច្រើន ចាប់តាំងធ្វើ ហើយបង្រៀន ២ ដរាបដល់ថ្ងៃ ដែលព្រះបានលើកទ្រង់ ឡើងផុតទៅហើយត